TİP haberleri

21-22

Her ayın 1 inde ve 16 sında yayınlanır Siyasî dergi
Türkiye İşçi Partisi Merkez Basın Bürosu adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Nihat SARGIN
ADRES: Mithatpaşa Cad. 63/1
Yenişehir - ANKARA
Basıldığı Yer: TÖYKO matbaası
Ulus - ANKARA

İÇİNDEKİLER

Emekçi sınıfları zor günler bekliyor — Sayfa 2
Kuasın demeci — Sayfa 3
Sükan sorumludur — Sayfa 6
Türkiye'nin gerçek menfaati NATO'dan çıkmaktır — Sayfa 11
Sükan vazife başında kalamaz — Sayfa 12
Bartın depremi hakkında rapor — Sayfa 13
Bu gidişe elbette dur denecektir — Sayfa 15
Kongreler — Sayfa 17
Baskılar bizi yıldıramaz — Sayfa 31

1 EKİM 1968
(Baskıya verildiği tarih)
6 Ekim 1968
Sayı: 21 - 22

Emekçi sınıfları zor günler bekliyor

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar'ın İstanbul İl Kongresinde yaptığı konuşma özetle şöyledir:

"AP'nin iktidara geldiği günlerde idi: Demokrat Partinin üçüncü hamurdan bu kötü kopyasının, çok kısa zamanda halkın umutlarını boşa çıkaracağını, demokrasiye sırt çeviren, başarısız ve ergeç silinip gitmesi mukadder bir ekip haline geleceğini söylemiktik. Aradan üç yıl bile geçmeden AP iktidarı Türkiye'yi iflâsın eşiğine getirdi. Ve ekonomik iflâsla politik iflâs arasında sıkı bağlar bulunduğundan, AP gizli veya açık tertipler peşinde koşan ve irticai hareketleri besleyen, Amerikan emperyalizminin ve kapkaççı düzenin savunucusu, gittikçe daha çok Anayasa dışı bir iktidar durumuna düştü.

Gerçekten bilim kurulumuzun hazırladığı bir rapora göre, Türkiye bunalım dönemine girmiştir. Önümüzdeki aylarda ekonomik faaliyetler daha çok yavaşlayacak; çalıştırma hacminin seviyesi daha da düşecek; işsizlik artacak ve fiyatlar hızla yükselecektir. Devlet ve belediyeler eliyle halka götürülen hizmetler aksayacaktır. Yani kalkınan, milletçe zengin, mürefeh Türkiye edebiyatının yankıları devam ederken, gerçekte yerinde sayan gerileyen, dışa bağlılığı daha da artmış, mekçi halkı türlü ıztıraplar içinde kıvranan bir Türkiye'nin acıklı manzarası kalın çizgilerle belirecektir.

Bunalımın yükünü gene emekçiler yani fukara halkımız taşıyacaktır. Şimdiden belli başlı ihtiyaç maddeleri fiatlarında yükselme eğilimleri olduğu görülmektedir.

Halkımızın başlıca gıda maddelerini teşkil eden ekmeğe yapılan son zamlar, emekçi ailelerince ağır şekilde hissedilmiştir.

Bunalım döneminde işçi ücretlerine, memur ve müstahdem aylıklarına zam yapılması beklenilmemelidir. 1.600.000 sanayi işçisinin % 15'inin günlük ücreti 10 liranın altındadır. % 70'i ise günde 25 liradan az ücret almaktadır. Tarım kesimi dışında toplam 2,5 milyona varan ücretlilerin ancak üçtebiri sigortalıdır. İşsizlerin sayısı ise 1,5 milyonu bulmaktadır. Keza sayıları 500 bin dolayında bulunan memur niteliğindeki kamu hizmetlilerinin % 50'si ayda 600 liradan az aylık almaktadır. % 70'inin eline geçen aylık ise 800 liradan azdır. Hayatın gittikçe pahalılanması, işçileri, küçük memur ve müstahdemleri son derece olumsuz etkiler altında ezecektir. Buna kütlece işçi çıkarmalarının ve memu rtasfiyelerinin yaratacağı ızdıraplar da eklenecek olursa ücretli ve aylıklıların bunalımdan en çok zarar görecek sınıf ve zümreyi teşkil ettikleri ortaya çıkar.

1,5 milyonluk bir kütle meydana getiren küçük esnaflar ve zanaatkârlar da genellikle bunalımdan müteessir olacaklardır. Her ne kadar bunlar arasında toptancı tüccarların aracısı durumunda olanlarla, ithalât ikamesi mal üretenlerin, bunalımının başlangıcında bugünkü gelirlerini korumaları, hattâ artırmaları mümkün görülse bile, kısa bir süre sonra bunlar da ekonomik faaliyetlerdeki genel yavaşlamanın kurbanları arasına gireceklerdir.

Nüfusumuzun % 75'ini teşkil eden köylü ailelerinin üçtebiri topraksızdır. Yani 3,5 milyon insan tarım işçisi veya vasıfsız işçi olarak çalışmak durumundadır. Ekonomik faaliyetlerin yavaşlaması ile birlikte fiyat artışları biçiminde tecelli edecek olan bunalım döneminde bu 3,5 milyonluk zümre işçilerden ve memurlardan da ağır zararlara uğrayacaktır.

Toprak sahibi köylü aileleri üzerinde bunalımın etkileri kesin bir faktör olan hava şartlarına, devletin uygulayacağı fiyat politikasına ve banka kredilerinin hacmi ve dağılış şekline göre biçimlenecektir. Şimdiye kadar uygulanan fiyat ve kredi politikasına bakarak, küçük hattâ orta çiftçinin buhranın olumsuz etkilerine mâruz kalacağı sonucuna varabiliriz.

KAMU YATIRIMLARI VE KAMU HİZMETLERİNDE DARALMA

Bunalımın gerçek ücret ve gelirler üzerindeki olumsuz etkileri yanısıra kamu yatırıblar ve kamu hizmetlerinde sebep olacağı daralmaları da hesaba katmak gerekir.

Ekonomik faaliyetlerin yavaşlaması, genellikle kamu gelirlerinde azalmaya yol açacağından önümüzdeki aylarda vergi artışları ile tekel maddelerine, kamu iktisadî teşekküllerinin ürettiği mallara zam beklenmelidir. Emekçi sınıf ve zümrelerin hayat şartlarını önemli şekilde ağırlaştıracak olan bu zamlar, devletin cari giderlerinden başka, kamu yatırımlarının finansmanını da karşılayacak seviyede olacağından, devlea ya yatırımları kısmak, ya da enflasyoncu bir finansman yolu tutmak zorunda kalacaktır.

Bir yandan milli hasılaya oranla 1966'dan beri esasen düşüş gösteren kamu hizmetlerine ayrılan meblağların bunalım döneminde daha da düşeceğini söylemek bir kehanet sayılmasa gerektir. Önümüzdeki aylar ve yıllarda kamu hizmetleri bugünkü düşük seviyesinin de altına inecektir. Üstelik kamu hizmetleri genellikle varlıklı sınıfların istifadesine göre ayarlandığından halkın sıkıntıları bir de bu yönden ağırlaşmış, katmerleşmiş olacaktır.

2. BEŞ YILLIK KALKINMA PLANI

Bunalım dönemine girilmiş olması İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planı uygulanmasını iyice aksatacaktır. AP iktidarının özel sektörcü kalkınma edebiyatının boşluğu böylece daha açık olarak görülecektir.

Bilindiği gibi İkinci Beş yıllık Plan kapitalist ülkelere yapısal biçimde bağlı bir ekonomi görüşünden hareket edilerek hazırlanmıştır. Son kalkınma planı, şu varsayımlardan hareket etmekte:

a — Dış finansmanı;

b — İşçi ve turizm gelirlerinin artışını;

c — İhracaat artışını; öngörmektedir.

Oysa kapitalist ülkelerde beliren olumsuz bazı gelişmeler sonucunda, bütün bu varsayımların hiç değilse tahmin edildikleri seviyede gerçekleşmeyeceği ortaya çıkmıştır. Başlıca dış finansman kaynağı ovaadedilenden 90 milyon dolar eksik kredi açacağı anlaşılmıştır. İşçi dövizlerinde önemli düşüşler olmuştur. Turist dövizlerinde de beklenilen seviyeye ulaşılamaması tehlikesi belirmiştir. Nihayet ihracaatta sanıldığı gibi artış değil düşüş olmuştur.

DIŞ TİCARET DENGESİNDEKİ MÜZMİN AÇIK VE DIŞ BORÇLAR

Türkiye 1948 yılından beri, yani Amerikan "yardım" programları uygulanmaya başladığından bu yana dış ticaret ve ödeme dengesi devamlı olarak açık veren bir ülkedir. Osmanlı Devletinin borçlarını ödeyen kurtuluş savaşı Türkiye'si İkinci Dünya savaşından sonra tekrar borçlanmaya başlamıştır. Her yıl kabaran borç toplamı bugün artık ana ve faizlerin ödenebilmesi için ihracaat gelirlerimizin önemli kısmını alıp götürmektedir. AP iktidarında gerek dış borçlar, gerek iç borçlar hızla artmıştır. 30.IX.1965'te 986 milyon dolar olan dış borçlar, bu yılın 30. Eylülünde, 1.424 milyon dolara yüselerek, % 44 oranında bir artış göstermiştir. Ayni tarihler arasında iç borçlar da, 12.255 milyon Türk lirasından, 19.453 milyon Türk lirasına yüselerek, % 58 oranında artmıştır.

Buna paralel olarak 1967 - 68 ocak - temmuz dönemlerinde ithalatımız 373 milyon dolardan 455 milyon dolara yükselmiştir. Artış oranı % 22'dir. Ayni dönemdeki ihracaatımız ise, 251 milyon dolardan, 249 milyon dolara düşmüştür. Düşüş oranı % 2'dir. İhraç edilen sanayi mamullerinin tüm ihracaatımıza oranı da geçen yıl % 18,43 iken, bu yıl % 15,89'a inmiştir.

MONTAJ SANAYİİ

Kurtuluş savaşından bu yana 46 yıl geçtiği halde, Türk ekonomisi geri kalmış tarımsal karakterini hâlâ muhafaza etmektedir. Sanayileşme hareketi, bağımsız bir milli ekonomi için zorunlu olan temel sanayi dallarının kurulması biçimini almamıştır. Cumhuriyetin ilk döneminde genellikle halkın tüketim ihtiyaçlarının karşılanması hedef alınmıştır. Demir - çelik ve çimento dallarının kuruluşunu ise, üretim aracı üreten makina sanayiinin kurulması izlememiştir. İkinci Dünya Savaşından sonra ise montaj sanayiine yönelinmiştir. Bu eğlim, AP'nin iktidara gelmesiyle daha da şiddetlenmiştir. Montaj sanayii imtiyazlı bir ithalât şekli olduğu ve kısa zamanda aşırı kârlar sağlanmasına imkân verdiği için, bizim dışa bağlı kapkaççı sermayedarlarımızın iltifatına nazhar olan bir faaliyet dalı haline gelmiştir. Fakat ne var ki, yabancı sermaye ile ortaklaşa girişilen bu kârlı iş kaynağı gerçekten sanayiileşmemizi engellediğinden başka, Türkiye'yi de, dışa daha çok bağlı hale getirmektedir. Bilim Kurulumuzun bu kesimde yaptığı incelemeler, montaj sanayiinin, her birim üretimin gerektirdiği ithal madde ihtiyacını artırdığını ortaya koymuştur. Bu çeşit sanayileşme dışa bağlılığı azaltacak yerde, artırmaktadır.

BAĞIMLI BİR ÜLKE VE TEHLİKELİ İLİŞKİLERİ

Türkiye, tarihin yazdığı ilk milli kurtuluş savaşını veren bu ülke, yeni - sömürgeciliğin ağına düşmüş tipik bir geri kalmışlık manzarası göstermektedir. Yukarıdaki açıklamalara toprak dağılımını, milli gelir bölüşümünü, kişi başına düşen çelik enerji üretimini, vergi yükündeki adaletsizliği ve ikili anlaşmalarla NATO üyeliğinden doğan yükümleri de ekleyecek olrusak, manzarayı genel çizgileriyle tamamlamış oluruz. Bunları burada tekrarlamayı gereksiz buluyorum.

İkinci Dünya Savaşından sonra, ekonomik ve askeri "yardımlar", borçlanmalar mekanizmasıyla Türkiye ekonomik, askerî ve politik bakımlardan Amerika'ya bağlı bir ülke haline gelmiştir. Amerika ile olan ilişkilerimiz yalnız devletten devlete olan ilişkiler değildir. Ortaklıklar dolayısıyla sınıflar ve kişiler arasında da kuvvetli ilişkiler kurul-

Kuas'ın demeci

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas hastalığı nedeni ile katılamadığı İstanbul İl Kongresine bir mesaj göndermiştir. Kuas'ın mesajı aşağıdadır.

"Hastalığım nedeni ile aranızda bulunamadığım için üzgünüm.

İstanbul'un emperyalistlerin işgalinden kurtuluşu ile kongrenizin ayni güne gelişi tarihin güzel bir tesadüfü olmuştur. İkinci Milli Kurtuluş Savaşında büyük sorumluluk yüklenmiş olan Türkiye işçi Partisinin öncülüğündeki işçi sınıfımız ve tüm emekçi halkımızın yurdumuzu Amerikan emperyalizminden de kurtaracağına inancımız tamdır.

Kongreye katılan İstanbul'un emekçi halkını ve antiemperyalist mücadelede gücünü ispat etmiş olan gençliğimizi ve Partili kardeşlerimizi içten sevgi ve saygı ile selamlarım.

Kongrenizin, İkinci Milli Kurtuluş Savaşında ve Sosyalist Türkiye'nin kuruluşunda etkili bir adım olmasını bütün kalbimle dilerim.

Türkiye İşçi Partisi
Genel Sekreteri
Rıza Kuas

Yeni Kuruluşlar

ŞAVŞAT: Artvin ilimizin Borçka, Hopa, Arhavi ilçelerinin kuruluşundan sonra Şavşat müteşebbis ilçe yönetim kurulu da kurulmuş ve kuruluş beyannamesi yetkili arkadaşımız Merkez Haysiyet Divanı üyesi ve Kars milletvekili Adil Kurtel tarafından kaymakamlığa verilmiştir.

Müteşebbis ilçe yönetim kurulunda görev alan kardeşlerimiz şunlardır:

(Başkan: Kaplan Tanatabey (esnaf), sekreter: Yılmaz Barlas (şoför), sayman: Osman Koca (makinist), üye Hüseyin Mısırlığı (şoför) ve üye Osman Şimşek (fotoğrafçı).

GAZİPAŞA: Antalya ilimiz teşkilâtlanma çalışmalarına hız vermiş bulunmaktadır. İlk olarak Gazipaşa müteşebbis yönetim kurulu aşağıdaki arkadaşlarımız tarafından meydana getirilmiştir:

Başkan İbrahim Yetkin (Çiftçi), sekreter Mehmet Gürkan (Emekli PTT müdürü), sayman İbrahim Parlayüksel (işçi), üye Mustafa Yüceson (işçi) ve üye Hüseyin Çetin (çiftçi).

SULTANDAĞI: Afyon ilimize bağlı Sultandağı ilçesinde müteşebbis yönetim kurulu, Genel Sekreter Nihat Sargın'ın gezisi sırasında gene eski başkan muhtar Kadir Kılınç'ın başkanlığında yeniden teşekkül ettirilmiş bulunmaktadır.

BİGA: Çanakkale il örgütü Biga ilçesini müteşebbis kurul olarak aşağıda isimleri yazılı arkadaşlarımız eliyle kurmuş bulunmaktadır:

Başkan Mustafa Kumral (avukat), sekreter Hakkı Bakırdöğen (terzi), sayman Mustafa Bakırdöğen (berber), üye Şaban Tekin (rençber) ve üye Hüsnü Karakayış (rençber).

muştur. Bunlar, devletler arasındaki ilişkilere takaddüm etmektedir. Türk - Amerikan ilişkilerinin asıl teminatı, milletler arası antlaşmalarda değil, Amerikan sermaye çevreleri ve milletler arası sermaye çevreleriyle, bunların Türk ortakları arasındaki çıkar beraberliğinde mündemiçtir. Büyük toprak ağaları - kompradorlar - bürokratlar üçlüsü tehlikeli ilişkilerin mihverini teşkil etmektedir. Türkiye'nin Amerikan ile Sovyetler Birliği arasında çıkacak bir savaşta hiç bir menfaati bulunmadığı pekaçık bir gerçekken, bir anda yok olma bahasına Amerika'ya askerî üsler verilmiş olması da; NATO'dan çıkmaya ikili antlaşmaların fesh edilmesi isteklerinin ısrarla red edilmesi de; özel teşebbüs yoluyla Türkiye'nin kalkınmayacağı Tanzimattan beri bin kere ispatlanmışken özel teşebbüste ayak diretilmesi ve Ortak Pazara girilmeye kalkışıması da, dış sermayeye bağlı bir azınlığın Türkiye'nin kaderine hakim olmasından dolayıdır.

BUNALIMIN DOĞURABİLECEĞİ BAŞKA BİR SONUÇ

Halk kütlelerine bunca ızdıraplara mal olacak önümüzdeki bunalım döneminin, olumlu sayılabilecek bazı sonuçlar doğurması da mümkündür. Yüksek konjontur döneminde işbirlikçi sendikacılık işçi sınıfına küçük ve geçici de olsa göz boyayabilecek ve işçilerin bilinçlenmesini geciktiren bazı avantajlar sağlayabilmiştir. Fakat bunalım döneminde bu gibi oyunlara imkan olmayacaktır. Fiyatlar artarken ücretlerin donup kalması sendikal hareketin gerçek kişiliğini bulmasına ve geniş işçi kütlelerinin sınıf bilincine kavuşmasına yol açabilir.

Topraksız ve toprağı yetmiyen köylü tabakalarında ve de kimi küçük esnaf ve sanaatkâr zümrelerinde de aynı uyanış, aynı bilinçleniş görülebilir. Sekiz yıldır harcadığımız emekler elbette boşuna değildir. Halkımız elbette haklarına sahip çıkacaktır. Bu kapkaç düzeni ilânihaye devam etmeyecektir. Bunalım bu bozuk düzenin çelişkisini daha da keskinleştirecektir.

ANAYASA'NIN UYANIK BEKÇİLİĞİNİ YAPMAK

Önemli bir nokta üzerinde durmak isterim. Bunalım, başarısızlıklar, AP iktidarını ve daha başka kuruluşları ve bunların temsil ettiği gerici, tutucu sosyal sınıfları, Anayasa dışı, kanun dışı yollara her gün daha çok iteleyecetir. Şimdiye kadar baş vurulan kaba kuvvet yolu, daha planlı, daha örgütlü hale sokulabilir; faşist komando ekiplerine benzer gizli eğitim görmüş kuruluşlar vücuda getirebilir; yer yer halkımızın tertemiz dinî inançları istismar edilerek kışkırtmalar yapılabilir. Şimdiden bu yolda bazı denemlere girişildiğine şahit oluyoruz. Zayıf bir ihtimal de olsa, hatta Yunanistan'daki gibi bir darbe teşebbüsüne girişilebilir. Bütün bu ihtimaller karşısında uyanık ve hazır olmak gerektir. Halka dönük, sosyalizme açık, isttiklâlci, devrimci, ve demokratik Anayasamız, milletin uyanık evlâtlarının bekçiliğine emanet edilmiştir. Milletin uyanık evlâtlarının sayısını hızla artırarak, kötü gelişmeleri tesirsiz bırakmak görevi, biz Türkiye İşçi Partili'lere düşüyor. Gerçekleri halkımıza anlatacağız; usanmadan, yılmadan. Nasıl aldatıldığını, nasıl sömürüldüğünü en uzak köylere kadar gidip söyleyeceğiz. Bu sefer milli kurtuluş mücadelesinin, düzen değiştirme mücadelesiyle birlikte yürütüleceğini iyice belirteceğiz. Belirteceğiz ki, emekçiler mücadeleye daha büyük bir şevkle katılsınlar.

GENÇLİĞİN DEVRİMCİ NİTELİĞİ

Bu mücadelede başlıca umudumuz genç kuşaklardır. Şüphesiz önce uyanmış gençler, yüksek öğrenim gençliği... Yüksek öğrenim gençliği çağımızda devrimci hareketlerin uyarıcı, itici kuvveti haline gelmiştir. İnsanı kalıplaştıran tutucu düzenlere gençlik isyan ediyor. Her türlü sömürü ve tahakkümün yıkılması için savaşıyor. İnsanın hür varlığının toplumla serbestçe bütünleşerek barıştığı, yabancılaşmanın yok olduğ,u bir düzen kurulması için gençlik baş kaldırıyor. Dünyanın her yerinde gençler, insanı robot haline getiren düzenlere karşı çıkıyorlar. Ama yüksek öğrenim gençliği, genç işçiler, genç köylüler, her meslekten genç emekçilerle kaynaşmadıkça onları da örgütleyip harekete katmadıkça ve asıl halkın yüzyıllık deneylerinden, kültüründen nasibini almadıkça, güçsüz kalmağa mahkûmdur.

Yüksek öğrenim gençliği devrimcidir. Emekçilerden yanadır. Millî bağımsızlık ve sosyalizmden yanadır. Gençler namuslu güzel bir dünya istemektedirler.

Gençler, bugünün insanı kalıp içine sokan, sömürücü, tepeden inmeci, düzenleri; düşünen ve duyan genç bir insana hiçbir şey vaadetmeyen donmuş, tutucu toplum düzenlerini reddetmekte, kapkaranlık yarınlara razı olmamaktadırlar.

Gençler, kendilerini boyuna değişen ve gelişip ilerliyen bir toplum içinde dinamik bir unsur haline getirip, böyle bir toplum içinde kendilerini gerçekleştirmek istemektedirler.

İkinci Millî Kurtuluş mücadelemizin ve sosyalizm için mücadelemizin ve anayasayı savunma dâvamızın bir nehirin gürbüzlüğüne kavuşması için yüksek öğrenim gençliğinin emekçi gençlerle elele vermesi zorunludur.

TEK KURTULUŞ YOLU SOSYALİZM

Türkiye'nin kurtuluşu, halkımızın kurtuluşu sosyalizmdedir. Dünyanın kurtuluşu da sosyalizmdedir. Başka bir alternatif yoktur. Bu gün kapitalizmin önderliğini yapan Amerikanın, Amerikan halkının kurtuluşu da sosyalizmdedir. Ama halkımıza, bütün halklara bunu anlatmak, sosyalizmin güzel yüzünü göstererek, halkların gönlünü ve desteğini kazanmak gerektir.

Sosyalizm, tepeden inmeci, ceberrut bir rejin değildir. Hürriyetleri yokeden bir rejim değildir. Sosyalist teori ve bütün sosyalist düşünürler hürriyetçidir. Haksızlıkları, eşitsizlikleri ortadan kaldırmak; zincirlere vurulmuş in-

sanı, hürriyete kavuşturmak için yazmışlar, savaşmışlardır. Sosyalizmin orta direği olan "Yabancılaşma" teorisi, hürriyetçidir. Hürriyetçiliğe sonsuz ufuklar açan bir teoridir.

Çarlık Rusyasının yerini alan rejimin totaliter olması, şüphesiz bir talihsizliktir. Başka türlü olabilir miydi? Bu konuyu bir yana bırakıyorum. Fakat sosyalizmin Sovyetler Birliğinde gerçekleşen şeklinden başka türlü gerçekleşemeyeceği, sosyalizmin mutlaka otoriter ve totaliter bir rejim doğuracağı hakkındaki maksatlı görüşleri kesinlikle reddetmek gerektir. Sovyet rejimi Çarlık Ruslarının tarihsel şartlarından ve bu şartlar içinde şekillenmiş olanBolşevik Partisinin iktidarı ele geçirince, Sovyet Devletini kendisine tabi ve bir gizli ihtilal örgütü örneğinde, merkeziyetçi, otoriter ve totaliter ve giderek bir polis devleti halinde kurmuş olmasından ileri gelmiştir. Ayrıca kapitalist bir çember içinde alınmış olması da rejimin otoriterliğine ve totaliterliğine yolaçmıştır.

Türkiye sosyalizminin Rus Bolşevizmi ile hiç bir benzerliği yoktur; olamaz. Bolşevik ihtilâlinden 50 yıl sonra ve bambaşka şartlarda, Rus tecrübesinin aynen bir daha tekrarlanması, hele Türkiye'de tekrarlanması kat'iyen mümkün değildir. Kaldı ki, Sovyetler Birliği de, ergeç değişmek zorunda kalacaktır. Sadece ekonomik sistemiyle değil, politik rejimi ile de gerçekten sosyalist olacaktır.

Bizim sosyalizmimiz somut insan sevgisine, saygısına dayanır. Bizim sosyalizmimiz ekonomi şemalarından ibaret değildir. Bizim sosyalizmimiz insan içindir. İnsanın sosyalizm için bir araç haline getirilmesini reddederiz. Bir bakıma elbette insan da sosyalizm içindir. Çünkü insan öz varlığına sosyalizmle kavuşur. Fakat bu, sosyalizmin kurulması için gereken fedakârlıkları insanların bilerek ve isteyerek kabul etmeleri şartına bağlıdır.

Biz, demokratik müesseselerin sosyalist rejimin vaz geçilmez unsurları arasında olduğuna inanıyoruz. Demokratik müesseseler, insanlığın keyfî yönetimlere, despotluğa karşı binlerce yıllık mücadelesinin ürünleridir. İster kapitalizmde, ister sosyalizmde, kamu gücünün tek elde toplanması mutlaka önemlidir. Kanun yapan, kanunu uygulayan ve ihtilâfları kanuna göre çözümleyen organlar ayrı olmalıdır. Anayasanın üstünlüğü ilkesi ve idarî muamelelerin yargı denetimine tâbi olması esası kabul edilmelidir. Kişilerin dokunulmaz hakları bulunmalıdır. Kişi ve konut dokunulmazlığı, bilim, düşünce, inanç ve basın hürriyetleri; toplanma ve gösteri yapma hürriyetleri; sendikal hürriyetler tanınmalıdır.

Yöneticiler, serbest seçimlerle işbaşına gelip gitmelidir. Muhalefet hakkı kabul edilmelidir. Kısacası demokratik müesseseler, sosyalist rejimlerde de uygulanmalıdır. Sosyalist bir rejimde, bunlar biçimsel ilişkiler olmaktan çıkıp, özlü ilişkiler niteliği de kazanacaklarından kapitalist rejimlerdeki demokrasilerle kıyaslanamıyacak bir canlılık kazanacaklar, hürriyetlerin gerçek teminatı haline geleceklerdir. Kaldı ki, sosyalist demokraside bu müesseselerle de yetinilmeyecektir. Halkın yönetime hergün katılmasını, yöneticileri her kademede fiilen denetlemesini sağlayacak olan ve doğrudan doğruya demokrasiye yaklaşan, yeni müesseseler de doğacaktır.

Halkımıza sosyalizmi çirkin göstermeğe, halkımızı sosyalizmden ürkütmeye çalışıyorlar. Halka, sosyalizm gelirse devletin kölesi durumuna düşeceğini, dinin imanın elden gideceğini, aile bağı kalmıyacağını hattâ ırz ve namusun elden gideceğini söylüyorlar. Biz bütün bunların bugünkü kapkaççı sömürü ve tahakküm düzenini sürdürmek için uydurulmuş yalanlar olduğunu halka anlatmak zorundayız. Tâ ki, emekçi halkımız sosyalizmin güzel yüzünü görebilsin ve sosyalizm için, inançla ve şevkle mücadele etsin.

Ne yapılsa, ne söylense boşunadır. İnsanlığın tek umudu sosyalizm eninde sonunda mutlaka muzaffer olacaktır. Sömürü ve tahakkümün ilelebet payidar olması tarihsel gelişmeye de, ahlâka da, mantığa da aykırıdır."

HAYSİYET DİVANI TOPLANDI

Merkez Haysiyet Divanı, 14 Eylül Cumartesi günü, gündemindeki dosyaları görüşmek üzere Genel Merkezde toplanmıştır. Bilindiği gibi, Genel Yönetim Kurulu'nun 4.2.1968 gün ve 5/3 sayılı olup mevcut 32 üyeden Ersan'ın muhalefeti dışında 31 üyenin ittifakiyle verdiği kararla kurul üyesi Erol Ersan ile aynı gün ve 5/4 sayılı olup mevcut 31 üyenin ittifakı ile verilen kararla da, kurul üyesi Halit Çelenk hakkında, tüzüğün 43. madde (a) ve (ç) fıkralarına uyan eylemlerinden dolayı Partiden kesin çıkarma isteminde bulunulmuştu.

Her iki dosyayı resen inceleyen ve dâvete icabet eden H. Çelenk'in sözlü savunmasını da dinleyen Merkez Haysiyet Divanı her iki üye hakkında ileri sürülen iddiaları varit görerek, toplantı sonunda, kurulda bulunan 5 üyenin ittifakiyle Erol Ersan ve Halit Çelenk'in Partiden kesin olarak çıkarılmalarına karar vermiş bulunmaktadır.

Sükan Sorumludur

17 - 18 Temmuz 1968 gecesi saat 4 sıralarında İstanbul Teknik Üniversitesi Öğrenci Yurduna Polis birliklerinin baskını neticesi meydana gelen vahim olaylarla ilgili olarak İçişleri Bakanı Faruk Sükan hakkında verilen Gensoru önergesi Millet Meclisinin 2 Ekim 1968 günlü oturumunda tartışılmıştır.

Önergenin gündeme alınıp alınmaması konusunda Grup sözcülerinin konuşmaları 15 dakika ile sınırlandırılmış olduğundan Meclis Grubumuzun sözcüsü Diyarbakır milletvekili Tarık Ziya Ekinci arkadaşımız, konuşmasını, hazırladığı metnin bazı kısımlarını özetleyerek yapmak zorunda kalmıştır. Aşağıda konuşmanın tam metni verilmektedir :

Sayın Milletvekilleri;

Bilindiği gibi, Gensoru konusu olan olaylar, Amerikan 6. Filosunun, Üniversite gençliğinin çok hassas ve gergin bir durumda bulunduğu günlerde İstanbul limanına gelmesi ve filoya mensup erlerin özellikle Teknik Ünversite civarındaki otellerde yerleşerek gecenin geç saatlerine kadar gençlerimizin milli duygularını rencide edecek bir laubalilikle, ahlak zabıtasının yetkileri içinde mütalaa edilecek davranışlarda bulunmaları sonucu ortaya çıkmıştır. Unutmamak lâzımdır ki, Türkiye'nin millî bağımsızlığı konusunda son derece hassaslıkla hareket etmek ve Amerikan 6. filosuna mensup savaş gemilerinin bir kuvvet gösterisi halinde limanlarımızda demirlemesini protesto etmek gençlerimizin Anayasa teminatı altında bulunan hakları meyanındadır ve Atatürk'ün emanetine ihanet etmiyen gençlerimizin en tabii milli vazifeleridir.

Sayın milletvekilleri; bu olayları değerlendirmek ve olayların meydana çıkmasında İçişleri Bakanının hukukî ve siyasî sorumluluğu ortaya koymak için olay gecesi cereyaneden muameleleri kronolojik olarak ertesi günkü basında yer aldığı şekilde gözden geçirmekte yarar vardır. Olay gecesi saat 1 sıralarında filo erlerinin tahrikâmiz hareketlerini protesto eden Teknik Üniversiteli gençlerin yurt binası önünde ve yurdun bahçesinde toplu halde bulundukları bir sırada, toplum polisinin müdahaleleriyle meydana çıkan olayları saati saatine veren 18 Temmuz 1968 tarihli Cumhuriyet gazetesinden aynen okuyorum.

Saat 1. Üniversite bahçesi öğrencilerle dolmuştu. Alaca karanlıkta üniversitenin karşı kaldırımdaki toplum polisi dizisinin opera binası önüne kadar uzandığı görülüyordu. Öğrencilerle polis arasında ise 40 kişilik inzibat gurubu bahçe parmaklıkları önüne, arkasını duvara verip yerleşmişti. İnzibatlar başlarında albaylarıyla yüzleri toplum polisine dönük üniversitelileri ardlarına aldılar.

Saat 1.30. Karanlıkta, toplum polisi ile inzibatların arasından, caddenin tam ortasından amerikalı erlerin, kollarını kadınların boynuna atmış güle oynıya geçtikleri görüldü. Ünversite bahçesine yerleşmiş öğrencilerden bir kısmı inzibat dizisini aralayıp caddeye çıktı. Amerikalı erlere laf atıldı. Erlerin dönüp cevap vermesi üzerine, öğrencilerden caddeye ilerleyenler oldu. Bunun üzerine toplum polisi birden harekete geçti. Göz açıp kapayana kadar geçen kısa bir kargaşalıkta, karşı kaldırıma geçen öğrencilerden biri bir polis otosuna atılıp hapsedildi. Bunu gören öğrenciler, caddenin ortasına kadar ilerlemiş, eline bir öğrenci daha geçirmeye uğrayan bir polis komserini son hızla sürükleyip yurt binasına soktular. Komser epeyce hırpalanmıştı. Talebe Birliği odasına getirildi.

Saat 1.45. Teknik Üniversitenin hemen önünde bekleşen inzibat erleri arasında bir huzursuzluk başlamıştı. Toplum polisine karşı olduklarını hissettiriyorlardı, binaya yaklaşmak istiyen polisleri bırakmıyorlardı. Bu arada Beyoğlu İnzibat Bölge Komutanı Hikmet Silâhçıoğlu ellerinde toplum polisi komiserini rehine tutan üniversitelilerle görüşmek istediğini söyledi. İçeri alındı. Albaya öğrenciler polisin elinde bulunan arkadaşlarına karşılık komiseri "takas" etmeyi teklif ettiler. İnzibat albayı toplum polisi ile görüşmek üzere ayrıldı.

Saat 2.30. İnzibat albayından bir ses çıkmamıştı. Bu arada, öğrenciler Teknik Üniversite karşı kaldırımında yerleşen toplum polisine "kalkan tak!" emri verildiğini duydular. Ellerinde copları hazır olan polisler, öteki ellerine de kalkanı aldılar. Bu hareket üzerine, öğrenci birliği, Teknik Üniversite Rektörü Bedri Karafakioğlu'na telefon etti... Gece yarısı, bu ani telefonun şaşkınlığına uyanan rektör, öğrencilerin, "toplum polisi yurda girmek niyetinde ne yapalım?" sorusuna, "yurd, bizim üniversitemizin sınırları içinde değildir. Bizim yurd ile ilgimiz yok" cevabını verdi.

Saat 2.45. İnzibat albayı, toplum polisinin öğrencilerin ellerinde bulunan komiser ile "esir alınan" öğrenciyi takas etmeyi olumlu karşıladığını bildirdi. Bunun üzerine komiser, birkaç öğrenci nezaretinde cadde ortasına kadar götürüldü serbest bırakıldı. Toplum polisi, otomobil içinde hapsedilen Teknik Üniversiteliyi "azad etti".

Saat 3. Serbest bırakılan üniversiteli, gömleği kan içinde kalmış vaziyette arkadaşlarına döner dönmez kendini unutup, polis otosu içinde bulunan ve Orman Fakültesinden olduğunu sandığı bir üniversitelinin ağır bir şekilde dövüldüğünü anlatmaya başladı.

Saat 3.45. Emniyet Müdürü Muzaffer Çağlar, öğrencilerin arkadaşlarının döğüldüğüne dair söylenmeleri üzerine olay yerine geldi. Tek-

nik Üniversitelilerle bir konuşma yaparak "sizi temin ederim ki döğülme yoktur, sizin ve arkadaşlarınızın kılına bile dokunulmıyacaktır" dedi.

Saat 4. Arada bir caddeye çıkan öğrencilerle toplum polisi arasında kısa süreli ve küçük çatışmalar olmaya devam ediyordu. Öğrencilerin bahçeden ayrılmamaları ve geçen amerikan bahriyelilerine lâf atmaya devamı üzerine toplum polisi dizisinden galiz küfürler duyulmaya başlandı. Bu arada diziden bir adım öne çıkan birkaç polis de yumruklarını sallayarak öğrencilere küfretti. Ama, bu durum öğrenciler kadar, toplum polisinin kendi içinde de iyi karşılanmadı. Polis dizisinde yer yer iç çatışmalar olduğu ve bazı polislerin küfür eden arkadaşlarına çattıkları görüldü.

Saat 4.30. Hava iyice gerginleşmişken, opera binası önündeki polislerin birden ellerinde taşlarla Teknik Üniversite yurduna doğru hücuma geçtikleri görülünce, bahçe önünde sıralanan inzibat arada kalmamak için çekildi. İnzibatın çekilmesiyle polis iç avluya doldu. Öğrenciler yurt binasına girip demir kapıları kapadılar. Fakat coplu ve kalkanlı polis demir kapıyı da zorlayıp binaya girmeyi başardı. Hızla birinci kat işgal edildi. Ellerine geçirdikleri öğrenciye coplarıyla hücüm eden polis gurubu birinci katı tararken ikinci kata da yeni bir ekip doldu. Yataklarında yatan öğrenciler, copla uyandırılıp, merdiven başlarına sürüklendi. Bu arada biri de dövülerek merdivenden aşağıya atıldı. Yurttaki olayları karşı evlerden izliyenler bu sırada, ikinci katta yatan öğrencilerden birinin, bir toplum polisi tarafından tutulup pencereden aşağı atıldığını gördüler. "Öldürün piçleri!", "Komünistlere vurun!" diye bağıran polisler, yakaladıkları öğrencileri sürükliyerek götürmeye başladılar. Bunun üzerine bir kenara çekilen inzibat erleri harekete geçtiler. Önce, yurt bahçesindeki polisleri birer birer caddeye çıkarırlarken toplum polisinde direnmeler başladı. Erlerden biri polisin mücadelesine daha fazla dayanamayıp silâhını çekti. Toplum polisi birden inzibatı karşısında silâhını çekmiş görünce binada daha fazla kalamadı ve yurt boşaltıldı.

Saat 5. 15 dakika kadar süren çatışmadan, yurt binasının ve bahçesinin önü kan içinde kalmıştı. Öğrencilerle çatışan toplum polisi ekibi geri çekilirken, başka bir ekip alelacele bu kan izlerinin yanına toplanıp, kireç ve zift ile izleri kapama işine girişti. Birkaç dakika içinde izlerden çoğu temizlenmişti. Fakat, pijamaları, kilotları, atletleriyle caddelerden sürüklenen öğrencilerden geri kalan, kolu kopmuş gömlekler, kırık gözlükler, yırtık atletler hâlâ yurt bahçesinde yayılmış duruyordu.

Saat 5.30 Teknik Ünivesiteli öğrencilerden geri kalanlar, ellerinde pankartlarla yürüyüp Taksim anıtına gittiler. Pankartlar anıta bırakıldı. Geri dönüldü. Aradan birkaç dakika geçmeden yine toplum polisinden bir ekip, anıtın yanındaki pankartları imha etmeye başladı. Saat 6 sularında pankartlardan geriye birkaç sopa ve yırtık kâğıt ile bez parçaları kalmıştı. Kilot ve atletle sokağa dökülen öğrenciler ise ilk tedavileri yapılmak üzere hastahanelere gittiler.

Sayın milletvekilleri, görüldüğü gibi Teknik Üniversite yurduna yapılan baskın, öğrencilerle toplum polisi arasında cereyan eden ve zaman zaman yatışma eğilimi gösteren çatışmanın bir anında polisin birden bire yurda girmesi olaylara karışmamış, yataklarında yatmakta olan öğrencileri de coplıyarak yerde sürüklemesi, merdivenden yuvarlaması ve birini de pencereden atmak suretiyle ölümüne sebebiyet vermesi gibi son derece vahim ve kanunsuz bir manzara arzetmektedir. Burada İçişleri Bakanını ve Emniyet yetkililerini yakından ilgilendiren bazı soruların cevaplandırılması zorunluğu ortaya çıkmaktadır.

Toplum polisi Üniversitenin bir parçası olan ve Üniversite yönetimine bağlı bulunan Teknik Üniversite yurduna hangi yetkiyle ne niçin girmiştir?

5375 sayılı öğrenci yurtları kanununu ortadan kaldıran 351 sayılı kanun öğrenci yurtlarının yönetimini belli bir statüye bağlamış ve tamamen muhtar Üniversite yönetiminin idaresine tevdi etmiştir. Nitekim 351 sayılı kanunun gerekçesinde şöyle denilmektedir:

"Bunun için yurtların işletmesini üniversitelere vererek onları üniversitelerin bir parçası haline getirmek amacı güdülmüştür. Fakülte ve yüksek okullar yurtları ile yanyana adeta bir yatılı okul haline getirilmeli ve öğretim üyeleri bir nizam dahilinde günün her saatinde, hattâ öğrencinin uyku saatinde onun başında bulunup kontrol görev ve yetkisine sahip olmalıdır. Ancak bu suretle, gelecek için, manen ve maddeten vekar ve azimle yoğrulmuş, çelik gibi bir nesil yetiştireceğimizi daima hatırlamaktayız."

Keza Yüksek öğrenci yurtlarının muhtar üniversitelerin bir parçası haline getirildiği hususu 351 sayılı kanunun 22. maddesinde kesin ifadesini bulmaktadır. Bu madde aynen şöyledir:

"Bayındırlık Bakanlığınca inşası ve donatımı tamamlanan yurtlarla, bu kanunla kuruma intikal edecek bütün yurtlar işletilmek üzere kurumca üniversitelere tahsis olunur."

Böylece zabıtanın hiçbir suretle üniversite yurtlarına da giremiyeceği keyfiyeti açıkça teminat altına alınmış bulunmaktadır. Hal böyle iken, Üniversite rektörünün kanundan habersiz olarak öğrenci yurdunun üniversite camiası içinde bulunmadığını bildirmesi son derece vahim ve rektörün doğrudan doğruya sorumluluğunu gerektiren bir olaydır. Kaldı ki, polisin rektörce kendisine verilen ve kanuna uymayan bilgiye dayanarak yurda girmiş olması, onu asla sorumluluktan kurtaramaz. Zira kanunları bilmemenin mazeret sayılamıyacağı genel kuralı, polis için ve onun en yüksek amiri durumunda olan İçişleri Bakanı için evleviyetle caridir.

Gerek üniversiteler kanunu ve gerekse öğrenci yurtlarını işletilmek üzere Üniversitelere tahsis eden 351 sayılı kanun önünde toplum polisinin Teknik Üniversite talebe yurduna, gece sabaha karşı saat 4 sıralarında girmiş olması ile açıkça suç işlenmiştir.

Toplum polisinin Teknik Üniversite talebe yurduna niçin girdiği sorusuna gelince; polise göre işlenmiş

bir suçun suçlularını takip etmek ve yakalamak iddiası öne sürülebilir. Fakat polis suçluyu tespit ve yakalamak için Anayasa ve kanunlar çerçevesinde hareket etmek zorundadır. Toplum polisi özel bir kanunla kurulmuş ve bu kanuna göre bazı yetkilerle donatılmıştır. 654 sayılı Toplum Zabıtası Kurulması hakkındaki kanunun 1. maddesi "Toplum zabıtasının Cumhuriyet ve Hürriyet düzenini demokratik usullerle korumak" zorunda olduğunu açıkça ve kesinlikle ifade etmektedir. Bu itibarla toplum polisinin davranışları, hattâ zor kullanmak mecburiyetinde kaldığı hallerde bile demokratik, yani Anayasa teminatı altında bulunan insan hak ve hürriyetlerine saygılı bir biçimde olmak zorundadır. Her halde polisin müdahalesi bizatihi suç mahiyetinde olamaz. Oysa Teknik Üniversite yurduna yapılan baskın kanunun bu açık hükmüne de Anayasamıza da, ahlâk ve insanlık kurallarına da aykırı ve hunharca olmuştur. Kaldıki bugünkü teknik gelişme ve polisin elinde bulunan teknik vasıtalarla suç anında suçluyu tespit ederek bilahare yakalamanın mümkün olduğu herkesce bilinen bir gerçektir. Şayet olaylar sırasında karşılıklı tartışma ve çatışmada suç işleyen öğrenciler olmuşsa, bunların fotoğraflarla tesbit edilerek ertesi gün yakalanmaları mümkünken, polisin suç işliyerek olayların başlangıcından 4 saat sonra talebe yurdunu basması, bu süre zarfında içişleri bakaniyle temas kurarak ondan aldığı emir ve direktife göre hareket ettiği mantıki sonucunu çıkarmaktadır. Verilen emrin kanunsuzluğu apaçık ortada iken, bu emri yerine getirmiş olmakla toplum polisi cinayetle biten olayda ağır suçlu durumuna düştüğü gibi, emri veren İçişleri Bakanı da birinci derecede suçludur.

Biz Anayasanın eksiksiz tastamam uygulanmasını öteden beri ısrarla istemiş bir parti olarak kanunsuz hareketlerin karşısındayız. Şu da bir gerçektir ki Anayasa ve kanuna saygılı olmak görevi önce hükümete ve idareye düşmektedir. Oysa bu olayda İçişleri Bakanı ve emniyet kuvvetleri pervasızca suç işlemişler ve bir gencin ölümüne diğerlerinin ağır şekilde yaralanmasına sebep olmuşlardır.

Sayın milletvekilleri,

Cinayetle sonuçlanan bu kanunsuz saldırı olayında, polisin yukarıda belirtilen kışkırtıcı hareketlerinin nedenlerini ve İçişleri Bakanının bu olayda saldırı emri vermesinin amillerini açıklıkla anlıyabilmek için önerge sahibinin de işaret ettiği gibi İçişleri Bakanının bu olaydaki mes'uliyetini iyice aydınlatmak maksadiyle itiyat haline getirdiği maksatlı ve kanunsuz hareketlerini de mukayeseye medar olmak üzere mutlaka gözönünde bulundurmak icabeder. Gerçekten bu olayı yine polisin ayni günlerde meydana gelen Konya olaylarıyle karşılaştırmakta büyük yarar vardır. Teknik Üniversite Talebe Yurdunun kanunsuz olarak basılması olayında polisin sert, insafsız ve kanlı bir şekilde hareket etmesine karşılık, 23.7.1968 günü Konya'da vukua gelen ayaklanmada 7 saat süre ile çeşitli binalar tahrip edildiği, cana ve mala kasteden kanunsuz saldırılar cereyan ettiği halde, tek bir suçluyu yakalamak şöyle dursun, ihtarda dahi bulunmadan olayları bir seyirci gibi takip etmiş olması son derece anlamlıdır. Zabıtanın bu iki olay karşısındaki farklı tutum ve davranışları karşılaştırıldığında, emniyet kuvvetlerinin keyfî, kanunsuz ve maksatlı emirlerle yönetildiği ve keza bu keyfî, kanunsuz ve maksatlı emirlere göre hareket ettiği açıkça anlaşılır.

Konya olayları dolayısiyle bağımsız Türk yargıcının verdiği kararda idarenin ve zabıtanın keyfi tutumunu eleştiren bölüm son derece ilginçtir. Bu olayların muhakemesini yapan Konya Asliye Ceza Mahkemesinin verdiği Esas: 1968/317 ve Karar: 1968/317 numaralı kararında, idarenin ve polisin tutumu şu ifadelerle tavsif edilmiştir. Kararın bu bölümünü aynen okuyorum:

"Demokrasi bir saygılar rejimidir. Çoğunluğa saygı, azınlığa saygı, fertlere saygı, anayasaya saygı ve anayasanın tanımış olduğu hak ve hürriyetlere saygı, bu hak ve hürriyetlerin istimal edilmesine saygı, bu anlayış içinde ferdin, yurttaşların ve devlet idaresinin bütün hakları, bütün vazifeleri ve mesuliyetleri karşılıklı bir düzen ve muvazene içinde bulunmalıdır. Ve bulunur. Bu düzen ve muvazene o memleketin idare şeklini ortaya çıkarır. Demokratik idarelerde bu muvazeneyi temin etmek birinci derecede devlet vazifesidir. Muvazeneyi bozanlar kim olursa olsun suç işlemiş sayılırlar. Bunu korumak vatansever idarecilerin ve sorumlu kişilerin vazifesidir. İdare bu görevini en az Konya olaylarında yerine getirememiştir." Sayın milletvekilleri Konya Asliye Mahkemesinin kararını okumaya devam ediyorum. "Hadiseler Konya'yı yerinden sarsar şekilde cana, mala, devlet dairelerine, polis kuvvetine karşı saldırı halini almış olmasına rağmen hadiselerin ertesi günü Cumhuriyet Savcılığının res'en takibata geçerek bulabildiği kadar sanık hakkında takibat yapabilmesi dışında idarece herhangi bir şahıs hakkında takibat yapılmamış, bir zabıt varakası dahi tanzim edilmemiş olması calibi dikkat olarak müşahade edilmiştir." Dikkat buyurulsun hakim böyle diyor. "Hadiseler Konya'yı yerinden sarsar şekilde cana, mala, devlet dairelerine, polis kuvvetine karşı saldırı halini almış olmasına rağmen hadiselerin ertesi günü Cumhuriyet Savcılığının re'sen takibata geçerek bulabildiği kadar sanık hakkında takibat yapabilmesi dışında idarece herhangi bir şahıs hakkında takibat yapılmamış, bir zabıt varakası dahi tanzim edilmemiş olması calibi dikkat olarak müşahade edilmiştir. Polis sorumlularının duruşma sırasında vermiş oldukları ifadelere göre ve meselâ (Kırmızı Kütüphanenin veya Yeni Konya gazetesinin tahrip edildiği sırada orada sadece bazı şahısları tanıyıp not alın, sonradan sorarlarsa onları bildiriniz" talimatı ile gönderilmiş oldukları anlaşılmıştır. Vatandaşın malına, canına vaki tecavüzün önlenmesi için herhangi bir gayret sarfedildiği görülmemiştir. Saldırgan, kaba kuvvetin amacına erip, yıkıp yakarak istediği yerleri tamamiyle tahrip ettikten sonra şifahi olarak ordudan yardım istenmiş olması zevahirin kurtarılmasın-

dan ötede fiilen önleyici bir yardım olmadığı görülmüştür."

Konya Asliye Ceza Mahkemesi kararının daha sonraki bir bölümünde şöyle denilmektedir:

"Fakat hiçbir kimse bu suçları yapanları takibe tabi tutmamış bunlara cesaret dahi edilememiştir. Kanunların kişilerin kişisel görüşlerine göre bazan tatbik edilmesi ve bazan da boş geçilmesi halinde o devlette elbetteki hukuk düzeninin varlığından bahsedilemez. Sorumlu kişilerin 171 sayılı kanunun tatbiki bakımından lüzumsuz davranışları ile memleketin en azından başı boşluk içerisinde bulunmasına sebebiyet vermiş oldukları aşikârdır. Yöneticilerin bu türlü davranışları suçluların cesaretlenmesine, kendilerinin kanun üstü kişiler haline geldiklerine dair inancın doğmasına, yaptıkları fiillerin cezasız kalacağına dair kötü geleneğin yerleşmesine ve netice olarak en ufak bahanelerle cür'et ve cesaretlerini ileri götürerek idareciler üzerinde birer militan baskı unsuru olarak meydana çıkaracaklarından şüphe edilmemek lâzım gelir."

Sayın Milletvekilleri,

İdarenin ve dolayısiyle başındaki İçişleri Bakanının kasıtlı hareketlerini ve sorumluluğunu bağımsız Türk hakiminin nasıl tespit ettiğini öğrenmiş bulunuyorsunuz. Bu karardan anlaşıldığı gibi, mahalli idare ve emniyet kuvvetleri olaylar karşısında emir veren makamın yani İçişleri Bakanının politik temayüllerine ve partizanca isteklerine göre hareket etmişlerdir. Nitekim bu olaylara adları karışmış olanların hemen hepsinin A.P.'li olması İçişleri Bakanının partizanca hareket ettiğinin bir başka delili olarak ortaya çıkmaktadır.

Teknik Üniversite Talebe Yurdunun basılması olayında kanunla çiğnenerek ağır suçlar işlendiği ve cinayet fiili ika edildiği halde, Konya olaylarında 7 saat süreyle devam eden yağma, tahrip, cana ve mala kast fiilleri karşısında zabıta kuvvetleri seyirci kalmışlar ve kanunun kendilerine tahmil ettiği görevleri yapmamışlardır. Kaldıki, İçişleri Bakanının sorumluluğu kendi politik görüşlerine ve partizanca temayüllerine göre emniyet kuvvetlerini kâh suç işliyecek bir hunharlıkla harekete, kâh da suçlar karşısında seyirci ve müsamahakâr davranmaya itelemiş olmaktan ibaret değildir. Içişleri Bakanının bazı hallerde daha da ileri giderek emniyet kuvvetlerine mensup ajanları masun vatandaşları suç işlemeye teşvik ettirdiği yani suç tasniinde bunları vasıta olarak kullandığı da görülmüştür. Gerçekten bundan bir süre önce, Eskişehir'de cereyan etmiş ve dâvası görülerek Yargıtay'ın kesin kararına iktiran etmiş bir olayda Baki Şimşek adındaki bir ajanın Türkiye İşçi Partisi Gençlik kollarına üye olmak için müracaat etmiş, fakat yaşının küçük olması dolayısiyle bu müracaatı kabul edilmemiş olan bir çocuğu gizli beyannameler yazıp dağıtmaya teşvik ettiği ve bu tecrübesiz çocuğu bu suçu işlemeye azmettirdiği Yargıtay'ın 6.4.1968 gün ve 967/2359 esas ve karar 968/1012 sayılı kararıyla sabit olmuştur. Aynı kararda emniyet kuvvetlerinin suçlu olarak göstermek istedikleri 2 İşçi Partili arkadaşımız İçişleri Bakanının bu kürsüden müteaddit defalar yaptığı beyanlar hilafına olarak beraat etmişlerdir.

Böyle bir fiili, yani suç tasnii fiilini kendi inisyatifi ile yapamıyacağı açık br hakikat bulunmasına ve bu ajanın mahkemede verdiği ifadelerde amirlerinden aldığı emir üzerine hareket etmiş olduğu tesbit edilmiş bulunduğuna göre bu amirler zincirinin başında bulunan İçişleri Bakanının sorumluluğu aşikârdır. İçişleri Bakanı muhalefet saflarında bulunan Türkiye İşçi Partisini ajanlarına suç tasnii ettirmek suretiyle halk efkârı önünde itibardan düşürmek maksadıyla hareket etmiştir.

Sayın milletvekilleri,

Gerek cinayetle biten Teknik Üniversite olaylarında polisin kanunsuz davranışları, gerek Konya olaylarındaki polisin aşırı müsamahakâr tutumu, gerekse Eskişehir olaylarında olduğu gibi polis ajanının suç tasniinde vasıta olarak kullanılması İçişleri Bakanı Faruk Sükan'ın doğrudan doğruya mes'uliyetini gerektirmektedir.

O halde Tknik Ünivrsite Talebe yurdunun kanunsuz olarak basılması, öğrencilerin coplanarak yerde sürüklenmesi, ve öğrenci Vedat Demircioğlu'nun öldürülmesiyle sonuçlanan olayların meydana çıkmasında emrü-kumandayı elinde tutan ve polisi partizanca yöneten İçişleri Bakanı Faruk Sükan baş sorumludur. Türk Devletinin itibarını korumak ve partizanca işlenen cinayetlerin hesabını sormak için bu gensorunun gündeme alınmasında milli ve tarihi bir zorunluk vardır. Anayasa hakimiyetini ve devletimizin itibarını herşeyin üstünde tutan yüce meclisin bu kararı vereceğinden şüphe etmiyoruz.

Türkiye İşçi Partisi Meclis Gurubunun gensoru önergesinin gündeme alınması lehinde oy kullanacağını arz eder, yüce meclisi saygıyla selamlarım.

Partiler Üstü Sendikacılık Yoktur

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas Zeytinburnu İlçe Kongresinde aşağıdaki konuşmayı yapmıştır.

Zeytinburnu İlçe Kongresi bana 1949'da yapılan ilk Lâstik-İş kongrelerini hatırlatıyor. Bu toplantılara da işçinin katılmaması için baskı yapılırdı. Zeytinburnu, Anadolu'nun çeşitli bölgelerinden iş bulmak için gelenlerle doludur. Çoğu iş bulamamakta, bulanlar da patronlar tarafından işten atılmakla korkutulmaktadır. Fakat Derby'de işçiler direnmesini bilmiş ve patronlara gereken dersi vermişlerdir.

A.P. emekçi halkımıza hiç bir şey vermedi. 1965'ten bu yana getire ge-

tire işçiler aleyhine bir iş kanunu getirdiler. Bu kanunda tecrübe devresi bir aydan üç aya çıkarılmıştır. İş teminatı yoktur. 98 maddelik bu kanun için B.M. Meclisi'ne 154 tadil teklifi verdik. Hepsi reddedildi. Partiler üstü sendikacılık yoktur. Türk - İş seçimlerden önce bütün partilerle pazarlık etti. Sonunda bunun hiç bir işe yaramadığını gördü. Partilerle mücadele ikinci plândadır. Asıl mesele düzen değişikliğidir. Sendikacılık bu büyük mücadelenin küçük bir kısmıdır. İşçi sınıfı, emekçi sınıfı kolaylıkla iktidara gelmez, ama bütün zorluklara rağmen gelecektir. Eskiden Amerika'ya köle satılırdı. Şimdi Almanya'da işçi satılıyor. Bu işçilerin yarattığı mallar azgelişmiş ülkelerde, bu arada Türkiye'de de pazarlanıyor. Kapitalist ülkelerin zenginlikleri bu yollardan kazanılıyor. İtalyan kapitalisti kendi memleketini kalkındıracağına daha çok kâr etmek için Türkiye'de fabrika kuruyor. Vehbi Koç da Pirelli, Good-Year, U.S. Royal lâstik fabrikalarında ortaktır. Kapitalizmin, memleket sevgisi, vatan sevgisi, halk sevgisi, bayrak sevgisi hepsi paradır, bilânçolarındaki kârlarının yükselmesidir.

Pek çok işveren, karasaban devrindeki derebeylik usulleriyle fabrika idare edebileceğine hâlâ inanmakta, değişen dünya şartlarına aldırmaksızın bu inanışlarında inat etmektedirler. Bu tip işverenler, modern sanayinin gelişmelerine kulaklarını israrla tıkamaktadır. Nitekim, bu patronlar, işçilerle olan münasebetlerinde, makina, ücret ve kâr konularında babadan görme usullerle hareket etmekten, çeşitli çevrelerin ikaz ve baskılarına rağmen, bir türlü vazgeçmemektedirler.

Elli yıldır devam eden bu köhne zihniyet, fabrikalarda mevcut huzuru da alıp götürmüş bulunmaktadır. Doğrusu bugün işçiler en tabii bir randımanı bile tahammül edilmez bir yük gibi karşılamaktadır. On sekiz yıldır sürekli olarak ayni fabrikada çalışan bir işçi, bugün eline sadece 18 lira geçtiğini görünce, işçilik disiplinini, randıman ve iş huzuru gibi önemli prensipler kendisi için hiçbir mana ifade etmeyen boş sözler haline gelmektedir.

Türkiye'nin bu düzenle kalkınması ve sanayileşmesi yolunda büyük hayaller kuranlara acı gerçeği haber vermek isteriz. Türkiye'de fabrika ve iş hayatı sür'atle bir çöküntü ve çürümeye doğru gitmektedir. Büyük gürültülerle düzenlenen sevk ve idare seminerleri asla fabrikalara ve tabana indirilmemekte, sadece işverenlerin bazı yetkisiz müşavirlerini kulaklarını çınlatmaktadır.

Yarım yüzyıldır Türkiye'de ve dünyada meydana gelmiş büyük ve kökten zihniyet değişmeleri, ayrıca tepetaklak olmuş hayat seviyeleri, hiçbir eğitim görmemiş olan bir işçi arkadaşın bile, fabrikada çalışmasını anlamsız hale getirmiştir.

Sevk ve idarenin en basit prensibi olan; "Önce işçinin beşeri ihtiyaçlarını karşılayacaksın" ilkesi bugün yerli ve azınlık işyerlerinde asla ciddiye alınmamıştır. Üzülerek belirtmek yerinde olur ki; işverenlerin pek çoğu hâlâ, işçinin beşeri ihtiyaçlarını karşılayacağını umduğumuz günde on lira ücreti üstünde saklı hesaplarla vakit geçirmektedirler. Biz buna menfi kâr diyebiliriz. Pazarlama, organizasyon ve istihsal münasebetleri gibi modern ufuklar yerine, işçinin on lirası üstünde cambazlıklar yapmak bu işverenlere daha cazip ve kârlı gelmektedir.

Fabrikalarda genel bir çürümenin sonuçlarını, artık iyice tespit edebiliyoruz. Buna rağmen işverenler hâlâ belirli hedefleri suçlayarak avunmak peşindedirler. Sırf bu on lira üzerindeki cambazlıklar yüzünden, patronlar toplu sözleşmeleri tam altı ay geciktirmeyi başarmışlardır. Fakat işçinin beşeri, psikolojik ihtiyaçlarını hiç hesaba katmadan, toplu sözleşmeleri basit bir ticari oyun içinde gören işverenler, aslında tahmin edebilmeleri gereken bir sonuçla karşılaşmışlar, nitekim hep bir ağızdan randımansızlıktan sızlanmaya başlamışlardır.

Sevk ve idare hataları yüzünden, bazı işverenler ve işveren vekilleri işçi - işveren münasebetlerini bütün ikazlara rağmen, bir çıkmaza sürüklemeyi marifet sandılar. Öyle işveren vekilleri görülmüştür ki, bütün istihsal münasebetlerindeki yönetici bağını bir yana bırakarak elinde üye giriş defteriyle sarı sendikacılık faaliyetleri göstermişlerdir. Nitekim bu sarı sendikacılık yüzünden işveren vekilleri sevk ve idarede organizasyonun bütün normlarını allak bullak eden, çalışmadan para alan işçi grupları ile sırf sendikasından ayrılmadığı için işten çıkarılan işçi grupları, fabrikada bir arada yaşatılmıştır.

Şunu da belirtmek isteriz ki, işverenlerin bu köhnemiş sevk ve idare prensipleri, Bölge Çalışma Müdürlükleri'ne de bulaşmış bulunmaktadır. Anayasamızın âmir hükümlerine ve kalkınma plânımızın sanayi hakkında öngördüğü prensiplere göre fabrikaların sevk ve idaresini denetlemesi gereken Bölge Çalışma Müdürlükleri, işverenlerin köhne zihniyetlerini paylaşınca işler hepten çığrından çıkmıştır.

İşçinin beşeri ihtiyacını karşılayan on lira üzerinde pasaklı hesaplarla iş yapmaya alışmış olan ve bunun sonucu, gerçek bir sendikal faaliyetin varlığına bile tahammül edemeyen işverenler, başka hesaplarla da, genel bir saldırıya geçmişler, gazetelere geçen çeşitli gürültü ve patlamalara sebep olmuşlardır. İşverenlerin bu genel saldırısı, zorla yürüyen iş huzurunu bir anda yok etmiş, hükümetin, polisin, Çalışma Bakanlığı'nın ve hattâ Yargıtay'ın açık ve kasti işveren tarafını tutuşunu gören işçilerimize genel bir bıkkınlık ve isteksizlik gelmiştir. Bu gün bazı işverenler ve işveren vekilleri işçinin gözünde sevk ve idare yönünden sahip olmaları gereken bütün puanları yitirmiş durumdadırlar.

Çürüyen işçi - işveren münasebeti, çözümü yeni değerler getirmekle mümkün olabilecek sosyal bir olaydır. Bunca hata ve beceriksizliklerden sonra, çalışma hayatına yeni bir canlılığın gelebilmesi için, işçi ücretlerinin toplu sözleşmeler dışında genel bir artışla iki misline çıkarılmasını ve haftada kırksekiz saat yerine kırk saat çalışmasını tek çıkar yol olarak görmekteyiz.

Kurtuluş yolumuz, el ele vererek kendi partimiz olan Türkiye İşçi Partisi'nin saflarında birleşmek ve Anayasamızın gösterdiği yolla mecliste çoğunluğu alabilmektir.

Türkiyenin gerçek menfaati! NATO'dan çıkmaktır

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Aybar'ın Genel Yönetim Kurulunda yaptığı konuşmanın, Çekoslavakya olayları ışığında Türkiye'nin güvenliği ile ilgili bölümünü sunuyoruz:

Bir süredir Doğu - Batı ilişkilerinin yeniden sertleşmeye başladığı gözden kaçmıyordu. Sovyetler Birliği ile dört müttefikinin silahlı kuvvetlerinin 20 Ağustos 21 Ağustosa bağlayan gece, ansızın Çekoslavakyayı işgal etmeleri, bu gerginliği daha da artırmıştır. Sovyetler Birliğinin Birleşmiş Milletler yasasının 53 ve 107. maddelerine dayanarak Federal Almanya'ya müdahale de bulunabileceğini bildirmesi ve sınır boyunca yığınak yapması üzerine savaşa doğru gidildiğini bile ifade edenler çıkmıştır. Karamsar yorufların mihrakının Federal Almanya olduğu görülmekteydi.

Aynı karamsar yoruflara bizde de rastlandı. Kimi siyaset adamları ile kimi gazeteler kuşku yaratan karamsar yorumlar yapmakta birbirleriyle adeta yarışa giriştiler. Hükümet çevreleri ise, kuşkulu ve huzursuzdu. Kuşku ve huzursuzluğun nedenini anlamak zor değildi. NATO'nun bir üyesi olarak bir savaşın bizi dışarda bırakamıyacağı düşünülüyor ve böyle bir ihtimalin korkunç sonuçları hesap ediliyordu. Gerçi Çekoslovakya olaylarının ilk günlerinde gerek sayın Cumhurbaşkanı, gerek Başbakan Çek olaylarını NATO ittifakının lüzumunu gösteren bir olay olarak değerlendirmek istemişlerdir. Fakat Türkiye'nin bir savaşa sürüklenmesi ihtimali karşısında, elde edildiği, farz olunan güvenliğin, aslında bir mana ifade etmediği okadar açıktı ki, NATO kalkanı arkasında bulunmayı mutlu bir olay olarak göstermeye çalışanların ileri sürdükleri gerçekler birazcık düşünebilen kimseleri inandırmıyordu. Bugüne kadar NATO'yu savunmuş olanlarda borçlunun vade günündeki telaşı ve huzursuzluğu sezilmekteydi. Hükümetin görüşlerini yansıttığı anlaşılan Dışişleri Bakanlığının bir yetkilisi: Almaya'ya yapılacak herhangibir saldırının, NATO camiasına yapılmış bir saldırı sayılacağını; fakat böyle bir durumda Türkiye'nin soğukkanlılıklahareket etmesi gerektiğini belirtiyordu.

Diplomatik uslubun gizlemek istediği gerçeğin, savaşın patlak vermesi halinde, hükümetin hislerle değil soğukkanlılıkla hareket edeceği ve savaşa sürüklenmeğe çalışacağıdır.

Ana muhalefet partisinin sayın liderinin demeçlerinde de, aynı kuşku ve hesaplar görülmekteydi. Hiç kimse Türkiye'nin savaşa sürüklenmesini istemiyor ve gerek hükümet, gerek CHP'nin sayın lideri, Sovyetler Birliğine ve Amerikaya karşı düşmanca davranmaktan kaçınmakla Türkiye'nin savaş dışı kalabileceği umuduna bağlanıyorlar.

Eski itifaklarda müttefiklerden birinin savaşa giriş şartlarını başka türlü yorumlayarak, savaşa girmemesi mümkündü. Buna pek çok örnek gösterilebilir: İkinci dünya savaşında müttefikimiz İngiltere'nin bizi savaşa sokmak teşebbüslerine bizzat sayın İnönü Adana ve Kahire'de ustaca karşı koymayı başarmıştır. Fakat NATO ittifakı Amerika'ya müttefiklerinin ülkelerinde, askerî üsler kurmak imkânını verdiği ve bu üsler kurulduğu için artık küçük müttefiklerin savaştan kaçınmaları fiilen önlenmiş bulunmaktadır. Amerika Sovyet Rusya ile savaşa karar verdiği an Türkiye otomatik olarak savaşa sürüklenecektir. Zira, yurdumuzdaki Amerikan üslerinden havalanacak uçak ve füzeler bu üs ve alanları Sovyet uçak ve füzelerine imhası gereken hedefler haline getirecektir. Keza Sovyetler Birliği Amerika ile savaşa tutuşmayı kararlaştırdığı an, aynı üsler gene saldırının ilk hedeflerini teşkil edecektir. Sayın İnönü bu noktayı cevapsız bırakıyor.

Bu duruma evvelce de bir kere düştüğümüz ve Birinci Dünya Savaşına, kumandası bizde olmayan iki savaş gemisinin Rus limanlarını bombalaması sonucunda bir oldu - bitti olarak girdiğimiz malûmdur. Aynı tuzağa bir kere daha düşmemiz, telâfisi imkânsız facialara yol açar. Amerikan üsleri yurdumuzda kaldıkça tedbirli ve ihtiyatlı olmanın hiçbir faydası yoktur. Tedbirli olmak, henüz vakit varken, Amerikan üslerinden yurdumuzu temizlemeyi gerektirir.

Şu husus kesin olarak açıklanmalıdır: Son sözü daima Amerika'nın söylediği ve söyleyeceği NATO ittifakında kalmanın, Türkiye'ye sağladığı ve sağlayacağı hiçbir gerçek menfaat yoktur. Tersine, bu ittifakın içinde kalan Türkiye; hemen yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Bunu açıkça söylemek bu korkunç gerçeği anlatmak ve Türkiye'nin NATO'dan çıkması, üslerden arınması için mücadele etmek, bugün için yurtseverliğin, milletseverliğin, halkseverliğin ve milliyetçiliğin tâ kendisidir; bu faziletlerin biricik şeklidir.

Amerika ile Sovyetler Birliği arasında çıkacak bir savaşta Türkiye'nin hiçbir menfaati yoktur. Türkiye böyle bir savaşın mutlaka dışında kalmalıdır. Bu ise ancak Türkiye'nin Amerikan üslerinin sökülüp atılması ile mümkündür. Türkiye'nin menfaati, gerek Amerika ile gerek Sovyetler Birliği aynı uzaklıktta olan ilişkiler kurmaktadır.

Her iki devletle eşitlik dairesinde dostluk ilişkileri Türkiye'ye, Amerika'nın nüfuz ve etkisinden kurtulup, tarafsız ve tam bağımsız bir dış politikaya, Atatürk dış politikasına döndüğü zaman kurulabilir. Millî güvenliğimizi kendi gücümüzle korumak zorundayız. Küçük devletlerin büyük devletler liderliğindeki askerî ittifaklara girmeleri kaçınılmaz şekilde bu devletlerin bağımlı duruma düşürmektedir. Küçük devletler güçlü bir devletin liderliğindeki bu ittifaka girer girmez ülkelerinde üsler kurulmasına izin vermek ve silâhlı kuvvetlerini savaş zamanında büyük devletin emrine sokmayı taahhüd ederek, daha ittifaka girdikleri an, bağımsızlıklarını ve egemenlik haklarını kendi elleriyle sınırlamış olurlar. Bu gibi ittifakların küçük üyeleri için asıl tehlike, ittifakın lideri olan büyük devletten gelmektedir. Çekoslovakya bu gerçeğin son ve hazin örneği olmuştur."

Sükan vazife başında kalamaz

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, İçişleri Bakanı Faruk Sükan'ın vazife başında kalamayacağını söyledi. Aybar'ın bu konudaki demeci aşağıdadır:

Son olaylar, İçişleri Bakanı Faruk Sükan'ın işgal ettiği mevkiden biran önce uzaklaştırılmasını siyasi ve ahlâki bir zorunluluk haline getirmiştir. Gerçekten İstanbul Teknik Üniversite Öğrenci Yurdunun basılması ve bir gencin ölümüne sebep olunması, Konya olayları ve daha önce Eskişehir'de cereyan etmiş ve duruşma sonunda tertip olduğu meydana çıkmış olaylardan sonra Bay Faruk Sükan'ın İçişleri Bakanı olarak kalmasında büyük mahzurlar vardır. Huzur ve asayişin yeniden tesisi, iktidar ve muhalefet partileri arasındaki münasebetlerin normalleşmesi için ve seçimlere tekaddüm eden aylarda idare ve emniyet kuvvetlerinin siyasi dürüstlük içinde vazife görmeleri için İçişleri Bakanının mutlaka değiştirilmesi gerekmektedir.

Temyiz Mahkemesinin 6.4.1968 gün ve 967/2359 esas ve karar 968 /1012 sayılı kararı, bundan bir süre önce Eskişehir'de cereyan etmiş olan olayların Baki Şimşek adındaki polis ajanının tahrik ve teşvikleri ile meydana geldiğini tesbit ve tescil etmiştir. Bu polis ajanı amirlerinden aldığı emir gereğince, Türkiye İşçi Partisi Gençlik Kollarına üye kaydedilmek için müracaatta bulunmuş ve fakat yaş küçüklüğü ve orta öğretim öğrencisi durumunda bulunması hesabiyle bu müracaatı reddedilmiş olan Hüseyin Akelli adındaki gençle arkadaşlık kurmuştur. Baki Şimşek bu genç vasıtasıyla Partimizin iki üyesini hazırladığı komploya iştirak ettirmek için uğraşmışsa da, bunların, teklifleri kesin olarak reddetmesi karşısında safiyet ve tecrübesizliğinden istifade ederek orak - çekiçle gizli beyannameler yayınlamaya azmettirdiği biçare genci suç üstünde yakalattırmıştır. Kendilerine yapılan teklifleri kesinlikle reddetmiş oldukları halde Partimizin üyesi iki masum vatandaşımız da evlerinden alınarak ve suçu kabul etmeleri için türlü işkencelere tabi tutularak tevkif edilmişlerdir. Aylarca hapishanede kalan bu iki arkadaşımızın nihayet masumiyetleri tebeyyün etmiş ve Temyiz Mahkemesinin kararıyla beraat etmişlerdir.

Eskişehir olaylarının hemen ertesi günü İçişleri Bakanı Faruk Sükan orak - çekiçli beyannamelerin fotokopilerini basına dağıtarak Partimiz aleyhine verdiği demeç gazetelerin birinci sayfalarında yer almıştır. Oysa bugün bu olayın Partimizi hedef alan bir komplo olduğu mahkeme kararıyla ortaya çıkmış bulunmaktadır. Siyasi portesi olan böyle bir komployu Eskişehir Emniyet Müdürü, hattâ Emniyet Genel Müdürünün kendi insiyatifleriyle tertipleyip tezgâhladıkları düşünülemez. Esasen İçişleri Bakanının bilgisi dışında hareket edilmiş olsaydı komploya adı karışmış bütün memurlar hakkında bugüne kadar tahkikat ve takibat açılması gerekirdi.

Şu halde Eskişehir komplosunu tertipçisinin bizzat İçişleri Bakanı Faruk Sükan olduğundan şüphe edilemez.

Konya olaylarında da polisin vazifesini yapmadığı Konya Asliye Mahkemesinin kararıyla sabit olmuştur. Açık celsede tefhim edilen bu kararda:

"Konya'yı yerinden sarsan, cana - mala, devlet dairelerine, polis kuvvetine saldırı halini almış olmasına rağmen idarece herhangi bir şahıs hakkında takibat yapılmamış, bir zabıt varakası dahi tanzim edilmemiştir."

Denilmek suretiyle, vilâyet ve emniyet makamlarının suçlu müsamahası üzerine parmak basılmaktadır.

Teknik Üniversite olaylarında ise Emniyet kuvvetleri kanunları çiğneyerek son derece hunharca davranmışlar, öğrencileri dövmüşler, Vedat Demircioğlu'nun ölümüne ve diğer bazı öğrencilerin de ağır şekilde yaralanmalarına sebep olmuşlardır.

Bu iki olayda da emniyet kuvvetlerinin en yüksek amiri durumunda bulunan İçişleri Bakanının birinci derecede sorumlu olduğu aşikardır.

351 sayılı kanuna göre Teknik Üniversite Öğrenci Yurdu Üniversitenin ayrılmaz bir parçasıdır ve üniversite idari ve ilmî özerkliği içinde mütalea edilmesi gereken bir konuttur. Rektörün 351 sayılı kanundan habersiz olması ve yürürlükten kalkmış 5375 sayılı kanuna göre yurdun üniversiteye dahil olmadığı yolunda beyanda bulunması, onun da sorumluluğunu gerektiren bir husustur. Beri yandan vilâyetçe bu hususun Rektörden önceden sorulmuş olması, öğrenci yurduna bir baskının hazırlanmakta olduğunun delilidir. Nihayet toplum zabıtası kurulması hakkındaki kanunun birinci maddesi toplum polisinin nizam ve asayişi demokratik yollarla koruyacağını yazmaktadır.

Demokratik bir Anayasanın yürürlükte olduğu ülkemizde polisin Himmler'in SS kıtaları haline getirilmesi suçtur.

Bay Faruk Sükan'ın bütün bu Anayasa dışı faaliyetlerin baş tertipçisi ve icracısı olduğu mahkeme kararlarıyla sabit olmuştur. Kendisinin Bakanlıktan uzaklaştırılması, iç huzurun ihyası, iktidarla muhalefet arasındaki ilişkilerin normalleşmesi ve böylece demokratik hayatın kökleşmesi için zorunludur. Bunda bizzat iktidar partisi için de sayılamayacak kadar çok faydalar mevcuttur.

Önümüzdeki yıl büyük seçimler yapılacaktır. Büyük seçimlere bütün partilerin güvenlik ve huzur içinde gidebilmeleri, yurdumuzda siyasi istikrar ve huzurun sağlanabilmesi için başlıca şart olarak görülmektedir. Bundan dolayı da, siyasi partilere tuzak hazırladığı ve emniyet kuvvetlerini kendi partizan emellerine göre kullanmayı itiyat edindiği sabit olmuş bulunan bir İçişleri Bakanının vazifede kalması son derece mahzurludur. B. Faruk Sükan İçişleri Bakanlığından mutlaka uzaklaştırılmalıdır."

Bartın depremi Hakkında rapor

Bartın depremini yerinde inceleyip halkın dilek ve şikâyetlerini tesbit etmek üzere Genel Merkez tarafından görevlendirilen Konya Milletvekili Yunus Koçak ve Yozgat Milletvekili Yusuf Ziya Bahadınlı deprem bölgesinde yaptıkları tetkiklerden sonra aşağıdaki raporu vermişlerdir.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANLIĞINA

Genel Başkanımızın emirleri ve Genel Sekreter Yardımcısı Minnetullah Haydaroğlu arkadaşımızın yazısı üzerine 6.9.1968 günü Zonguldak'a hareket ettik.

Bartın deprem bölgesine biran önce varmak için 7.9.968 günü Kokaksu istasyonunda trenden inerek otobüs bulunmadığı için bir kum kamyonu ile Bartın'a 7.9.968 günü ulaştık. Başbakan da bizimle ayni saatlerde büyük bir memur kafilesiyle ve elliden fazla araba ile Bartına geldi. Başbakanın Bartına gelişi seçim propağandası ve kampanyasına geliş gibi bir nitelik gösteriyordu.

Bir jip kiralayarak Bartın'ın zelzele bölgesine hareket ettik. Köylüler yolda Başbakanın yanında büyük memur ve partili kalabalığı ile birlikte Amasra'ya gittiğini Amasra'da yemek yedikten sonra köylülerle konuşacağını duyduklarını söylediler. Bu arada bazı köylüler Bartın'ın balığı vardır orada yemek yiyip rakı içecekler sonra sıra bize gelecek diyorlardı. Bizler bu husus üzerinde durmakta yarar görmedik. Köylülerle temas ettik deprem bölgesini ve halkın durumunu inceledik.Sonradan inkâr veya tevil edilmesin diye tuttuğumuz zabıtları vatandaşlara ve köy muhtarlarına imza ettirdik. Bunlar okununca durumun vehameti ve hükûmetin sözde yardımının yetersizliği ve perişanlığı anlaşılacaktır.

Çamaltı köyü :

Bütün evler yıkılmış oturulmaz halde.

Muhtar Mehmet Aytataç
İmza

Akpınar köyü :

100 ev 100 çadır verilmiş dört ev sağlam 2 aileye bir çadır düşüyor 10 kişiye bir ekmek verilmiş verilen katık kâfi gelmiyor, 900 nüfusa bir teneke peynir verilmiş.

Hasan Basri Cebecioğlu
İmza

Karainler köyü :

85 hane 44 çadır aldık üç aileye bir çadır 1 defa ekmek aldık, katık kâfi değil, 1 teneke peynir geldi, 8 torba 5 er kiloluk makarna, aile başına yarım kilo düşüyor.

Muhtar Mustafa Kurt İmzalar Mehmet Yönel

Saray Düzü köyü :

55 hane 45 çadır 2 aileye bir çadır Kızılay yardımı deprem olduğu gündenberi bol ekmek veriliyor, Killik köyü 130 haneli o köyle birlikte Saray Düzüne bir tek teneke peynir, bir teneke yağ ikiköye veriliyor, çadır kâfi gelmiyor, 6 kişiye yarım ekmek, 5 kişiye yarım ekmek.

Ata Çınar Sabri Ardıç

Yiyecekler yol üstüne bırakılıyor jiple köylere dağıtılmıyor.

Mehmet Yüksel Mine Özgüt

Gençali köyü :

65 haneyiz dörtyüz yirmi nufusluyuz 65 çadır aldım. Hepsini birden de alamadım. Şimdi normale geldi. Çadır yüzünden şikâyetimiz yok. İsteğimiz göçen evlerin biran önce yapılması, yolumuz suyumuz yok, önü kış biray daha yazımız var. Hükûmet ne yapacaksa bu bir ay içinde yapmalı. Yoksa perişanız bunu bekliyoruz.

Muhtar Mahmut Makara

Kayadibi Çavuş köyü :

Yetmiş haneyiz üç aileye hattâ dört aileye bir çadır veriliyor, bu bakımdan çok sıkıntıdayız yiyecek hususunda 12 teneke yarım kiloluk peynir geldi, yetmiyor, bütün evler yıkıldı yiyecek kâfi değil, kaşıkla peyniri taksim ettik bu işin başı dibi belirsiz taksim de iyi olmuyor olamıyor çünkü çok az gıda maddesi veriliyor. Yağmur ve deprem bir arada oldu, hep perişanız daha evlerimizin ne zaman yapılacağı belli değil yollarımız kapanmış yani her bakımdan çok sıkıntıdayız. Bize âcil yardım sağlanmasını istiyoruz.

Satı Çolak Mehmet Kapsız Ahmet Kurt

Gürpınar köyü :

48 haneyiz 2 aile veya 3 aileye bazan dört aileye bir çadır verdiler, ekmek katık yetmiyor perişanız Şakir Ayvaz'a on altı nufusuz dört ekmek verdiler sıkıntıdayız biran evvel çadırdan kurtulmak istiyoruz.

Şakir Ayvaz Ali İnce Aslan Güner

Şükürler köyü :

Yetmiş beş hane hepsi yıkıldı oturulacak ev yok 35 çadır aldık 18 kişiye bir çadır verdiler. Benim ailemin durumu bu, diğer köylüler de böyle,yolumuz yok, yiyecek içeceğimizi sırtımızda götürüyoruz henüz yağ peynir gibi şeylerden hiç almadık bir tek defa ekmek aldık şikâyetçiyiz, battaniye de verilmedi.

Şükürler köyü Muhtarı I ci aza
Hüseyip Top Şaban Demirel

Amasra'ya bağlı Mevren Çanakçılar köyü :

Doksan beş hane üçte ikisi yıkıldı, yıkılmıyanlar da oturulmaz halde ondokuz nufusum çadır verilmedi evimin üstü yıkıldı. Altında oturuyoruz çadır verilmedi ekmek peynir verilmiş daha bize her nedense bir şey verilmedi.

Hüseyin Kayğın

Doğaşı köyü :

87 hane 3 haneye bir çadır verildi şimdiye kadar 3 eylüldenberi 3 teneke beyaz peynir geldi. 10 kişiye yüz gram kadar peynir düşüyor şaşırdık yiyelim mi koklayalım mı, şikâyetçiyiz yollarımız da karıştı, 630 nufusluyuz evlerimizin hepsi yıkıldı, evlerimizin de yeni baştan yapılması lâzım yağmur altındayız, hükûmetimizin acil yardımını bekliyoruz, Hayvanlar dışarda canavardan koruyamıyoruz Serdar, Kayadibi, Mevren böyle deprem geceleri devam ediyor bu gece de bir ev çöktü.

Muhtar Mustafa Darçın Mustafa Aslan

Sipahiler köyü :

68 hane yarısı yıkılmıştır, gerisi de durulmaz hale gelmiştir. Yolumuz yok 20 çadır verdiler yetişmiyor şikâyetçiyiz.

7.9.968

Adil Dağlı Mustafa Gürbüz
Sipahiler Muhtarı

İnciğez köyü :

30 hane kırkbeş aile 40 çadır aldım. Dün 40'ı birden geldi. Peynir gelmedi makarna, fasulye, zeytin aldık çadır istemiyorum. Yola ihtiyacımız var ormandan kereste isterim. Çünkü o mıntıkadan kereste verirlerse kışa kadar yapıları bitiririm dedi.

Muhtar Ali Özkanca

Böylece deprem bölgesinde 13 köy halkı ile yaptığımız görüşmelerden gözlem ve izlemlerimizi özetlemek gerekirse birçok köyler tamamen yerle bir olmuştur. Çatlamış ve tam yıkılmamış olan yapılarda her an yıkılabilir ve yeni can kayıplarına sebeb olabilir. Çadır az, 3, dört aile karı koca ana baba bir çadırda yatıyor, çadırlar 3 kişilik olduğu için, köylü kardeşlerin barınma durumu her bakımdan yetersiz, kötü. Yiyecek durumu bir facia, ekmekler makarnalar hem kifayetsiz hem taş tuğla gibi ortaya dökülüp gidilmiş, henüz devlet yardımı aradan 4 gün geçtiği halde ve jiplerle hergün muntazaman dağıtmak kabil iken gelmemiş, Kızılay yardımı yetersiz ve yasak savma kabilinden oraya buraya atılmış, yer rutubetli hava yağmurlu halk açıkta ve aç devlet, küçük bakımlı ve Anadolunun pek çok yerine göre merkezi sayılabilecek ufak bir ilçesinin birkaç köyüne hâlâ yetişememiş tam bir acz ve ilgisizlik içinde ayrıca Başbakan arkasına büyük bir memur kafilesini takarak seçim kampanyası açmaya gider gibi olayın ızdırabını duymamış görünmekte ve gösteriş peşinde, Halk bizi büyük bir umudla karşılamış ve derdini bir çare bulunur diye anlatmış ve bu hususların açıklanmasını hükûmete duyurulmasını istemiştir.

Gösterişten ve partizanlıktan uzak iyi bir komite depremin olduğu 3 eylül gününden itibaren 3 veya en çok devamlı çalışan beş jiple bütün ihtiyaçları muntazaman karşılayabilir ve halkın ızdıraplarını dindirebilir ve hemen yıkılan yapıların yerine önce ahşab (geçici olarak) binalar yapılır sonra normal yapılara başlanır. Fakat Hükûmetin ciddiyetten uzak, meseleyi kökünden halletmek ilkesinden yoksun tutumu ile Bartın gibi kara, hava ve deniz ulaşımı olan bir ilçede dahi hükûme birkaç bin ailenin yardımına bugüne kadar ulaşmaktan âciz kalmıştır.

Bartın 100 tonluk motorlarla Kızılırmak vasıtasiyle Zonguldak limanına bağlıdır. Kokaksu Bartın'ın demir yolu istasyonudur. Bartın'la arasında otobüs ve kamyon seferleri vardır. Bartın yine otobüs ve kamyon seferleriyle ve az çok muntazam iyi olmamakla beraber işe yarar bir yolla Zonguldak'a bağlıdır ve bu yol 3 saat sürer, ayrıca Kokaksu'da bir hava meydanı vardır Başbakan ve kafilesi uçakla bu alana inmiş ve buradan Bartın'a gelmiştir. Bartın her türlü ihtiyaçların kolayca temin olunabileceği içinde pek çok ve her çeşidinden taşıt aracı olan bayındır bir ilçedir. Bütün bu olumlu koşullar içinde Bartın'ın birkaç köyünde vukubulan depremde halkın yardımına gerektiği şekilde ulaşılmış olduğunu hiç kimse iddia ede-

Özellikle vatandaş bir an önce çoluk çocuğunun kış gelmeden önce yerleştirilmesini istemekte ve çaresizlik içinde yiyecek yol sıkıntısı, yiyeceklerin birkaç köy yolunun birleştiği noktalara taş tuğla gibi dökülmeyerek köylere jiplerle götürülmesini istemekte, bu şekilde yapılan yardımın yetersiz olmakla beraber bir işe de yaramadığından yakınmaktadır.

Özet olarak idare acz içinde halk perişan ve büyük bir endişe ile açıkta, devletin yardımını beklemektedir. Saygılar.

9.9.968

Yunus Koçak Yusuf Ziya Bahadınlı
Konya Milletvekili Yozgat Milletvekili

Bu gidişe elbette "Dur" denecektir

15 Eylülde yapılan Zonguldak il kongresinde Genel Sekreter Nihat Sargın'ın yaptığı konuşmanın özeti aşağıdadır.

Havzanın göçük ve grizulardan sonra uğradığı yeni zelzele felâketinden dolayı teessürlerini ve başsağlığı dileklerini bildirmekle söze başlayan Nihat Sargın, Zonguldak havzasının özelliklerine değinerek sözlerine şöyle devam etmiştir:

ZONGULDAK'TA İŞÇİ EN AĞIR ŞARTLAR ALTINDA ÇALIŞIR.

"Zonguldak, işçinin en kesif olduğu bir bölgemizdir. Zonguldakta bugünkü Anayasa dışı sömürü düzeni de en kaba şeklile kendini gösterir. İşçi, günlük nafakasını çıkarmak için en ağır şartlar altında çalışır, didinir, yıpranır. Pnömokonyoz ve tüberkülozdan eriye eriye, göçükler, grizu patlamaları sonucu aniden hayata gözlerini kapaması olağan sayılır bu bölgede. Yeri 600 metre altında en çetin şartlarda mesaisini tamamlıyan işçi, ikinci vardiyaya kadar sağlık imkânlarından yoksun barakalarda, etrafı tel örgülerle çevrili bir toplama kampı hayatı sürmeye zorlanır.

Kömürün keşfinden bu yana, tâ Osmanlılardanberi Zonguldaklı işçi, gelmiş geçmiş iktidarlar için daimi bir kuşku, korku kaynağıdır. İşçinin en ilkel isteklerini gerçekleştiremiyenler, gerçekleştirmeyenler işçiden korkarlar; işçinin gücünden, gücünü tanımasından, gün olup kanuni haklarına sahip çıkmasından korkarlar.

Ve de üç kuruşluk zam için işçi kurşunlanır; karşısında copları ve bombaları bulur."

Bu durumun sürgit böyle devam etmiyeceğini, işçinin Anayasa ve kanunlar doğrultusunda haklarını öğrenip benimseyerek direnmeye başladığını belirten Sargın:

"Zonguldak'ta, işçinin en bilinçli öncülerini sinesinde toplayan Partimizin kurulmaması, kurulduktan sonra yaşamaması, çöktürülmesi için elden gelen yapıldı ve yapılmakta; akla gelen bütün tedbirler ve baskılar denendi, deneniyor."

Diyerek, Zonguldak'ta Partimiz yöneticilerine ve üyelerine karşı girişilen baskı ve yıldırma yollarını, işten çıkarılmaları, hapisleri hatırlatan Genel Sekreter Sargın, sözlerine devamla:

"Ama bütün bunlar nafiledir. Türk işçi sınıfı ve onun yılmaz öncü partili kardeşlerimiz Zonguldak'ta büyük imtihan vermektedirler; işçi sınıfımızın bilinçlenme ve haklarına sahip çıkma mücadelesinin tarihine adsız kahramanlar olarak şerefli sayfalar ilave etmektedirler. Herşeye rağmen dimdik ayaktadırlar, ayakta kalacaklardır." demiştir.

İLERİ SÜRÜLEN YALANLAR:

Bundan sonra ileri sürülen bazı yalanlara değinen Dr. Sargın, yaygın bir yalan olarak "çalışanın kazandığı, sıfırdan başlayıp zengin olanların bunu hep çalışarak hak ettikleri" iddiasını ele alarak:

"Zonguldak işçisi, bu yalanı ileri sürenlerin karşısında canlı bir ibret levhası halinde durmaktadır.

Bahadın'da Belediye Başkanlığı Seçimini Partimiz Kazandı

Yozgat'ın Sorgun kazasına bağlı Bahadın belediyesinin seçimi iptal edildiğinden seçim yenilenmiş belediye meclisine giren üyelerimiz dışında Başkanlık seçimini de C.H.P.'den ve A.P.'den fazla oy alan T.İ.P. adayı Süleyman Özcan kazanmıştır. Bu münasebetle teati edilen mesajlar aşağıdadır:

"Sayın Süleyman Özcan

Bahadın Belediye Başkanı

Sorgun - YOZGAT

Belediye Başkanlığına seçilmiş olmanızdan dolayı sizi candan kutlarım. Türkiye İşçi Partili bir başkanın halka nasıl hizmet ettiğini göstereceğinizden emin bulunuyorum. Size ve Belediye Meclisindeki partili kardeşlerime başarılar diler, hepinizin gözlerinden öperim.

Mehmet Ali Aybar"

"Sayın başkan Mehmet Ali Aybar,

Belediyemize yüksek ilgilerinize teşekkür eder, size ve bütün partililerimize saygı ve sevgilerimi sunar, ellerinizden öperim.

Bahadın Belediye Başkanı Süleyman Özcan"

Genel Sekreter Sargın da, netice alınır alınmaz gönderdiği mesajla, "karşı güçlerin her türlü oyun, baskı ve tertiplerine rağmen Belediye Başkanı seçilmek suretiyle kazandığı başarıdan dolayı" Süleyman Özcan'ı ve diğer Meclis üyesi kardeşlerimizi kutlamış, başarılarının devamını dilemiştir.

Eğer yalnızca çalışarak, alnının teriyle zengin olmak mümkün olsaydı, herhalde bütün Zonguldaklı işçiler birer milyoner, ve Zonguldak'ta bir milyonerler şehri olurdu.

Gel gör ki, Zonguldak'ta belki bazıları saltanat sürüyor; ama bunlar toprak altında çalışan maden işçisi değil, EKİ'nin kaymak tabakasıyla tazminat hikâyeleriyle işçi ve işletmenin sırtından voliler vuran avukatlar vs. grurbudur.

Ve sonra bugünkü durumu utanmadan örnek diye gösterip "işte devletçiliğin sonucu" derler. Evet, işletmenin Devletin elinde olduğu doğrudur, ama Devleti yönetenler, işçinin emekçinin, halk yığınlarının temsilcileri değil ki.." diyerek şimdiye kadarki iktidarların emekçilerin karşısındaki sınıfın elinde olduğunu anlatmıştır.

ÖZEL SEKTÖRLE KALKINMA MASALI :

Daha sonra sözü Başbakanın İzmir'deki konuşmasına getiren Genel Sekreter Sargın:

"Sayın Başbakan İzmir'de yeniden tekrarladı, "Biz özel sektörcüyüz" diye. Dediği doğru. Özel sektörden yana, yani tüccar, komprador, fabrikatör, ağa, banker, tefeci, den yana, onlarla içli dışlı bir iktidar başımızda bugün. Onların hâkimiyetini, sömürüsünü devam ettirmeye çalışan bir iktidar.. Ve yıllar boyu dinlediğimiz eski masal: "Özel sektör eliyde kalkınma masalı". Birtakım insanları, bol keseden krediler dağıtıp, vergi kolaylıkları sağlayıp, vergi kaçırmalarına göz yumup, Anayasa dışı sömürülerini destekleyip zorla zengin edeceksin. Onlar da har vurup harman savurduğundan geri kalanıyla -eğer kalırsa- yatırım yapacak ve Türkiye kalkınacak. Olmaz böyle şey; nitekim olmadı, olmuyor. Gerçi kalkınan var; var ama, bir avuç kişi bunlar topu topu ve emekçi halkımızın ezilmesi pahasına" demiş ve özel sektörle kalkınma politikasının iflâsını ilân eden yeni buhranın alâmetlerinin iyiden iyiye belirmeye başladığını açıklayarak şunları söylemiştir:

YENİ BUHRANIN EŞİĞİNDEYİZ :

"Fert başına dış ticaret hacmimiz artacağına gittikçe azalıyor; ithalat ihracat arasındaki fark büyüyor; üstelik bu yıl dış borç ve taksitlerin en fazla bindirdiği yıl; altın ve döviz rezervlerimiz tükenmiş halde ve de iktidar sözcüleri ihraç edeceğiz diye övünürken bu yıl buğday ithal etmek zorundayız. İktidar, Amerika, Rusya Konsorsiyum ve nihayet Almanya, neresi ve hangi şartlarla olursa olsun ele güne avuç açıp durmakta. Buhran gelip çatıyor. Ve kimsenin şüphesi olmasın, buhranın ağır yükü gene işçi, köylü, zanaatkâr, dar gelirli... emekçilerin sırtına yüklenecek.

BU GİDİŞE ELBETTE DUR DENECEKTİR :

"Ama emekçi halkımız artık uyanıyor, gerçekleri görüyor. Kendi sırtından oynanan oyunları, göznuru alın terinden vurulan milyonları, yabancılara peşkeş çekilen yeraltı servetlerimizi, yitirilen bağımsızlığımızı, gelecek kuşaklara ne ağır bir borç yükü yüklendiğini, geleceğimizin ipotek altına alındığını hissediyor, bütün bunları öğrenip kavrıyor. Emekçi halkımız bu gidişe elbette dur diyecektir, demesini bilecektir.

Önümüzde büyük imtihan, 1969 seçimleri var. Sandıktan çıkmakla övünen iktidara 2 Haziran seçimlerinde yurt sathında çoğunlukla oy vermiyerek ilk ihtar çeken emekçi halkımız, 1969'da özel sektörcü iktidardan bu gidişin hesabını oylarıyla soracak, hesap isteyecektir."

YARININ TAM BAĞIMSIZ SOSYALİST TÜRKİYESİ İÇİN:

"Ve de eninde sonunda emekçi halkımız mutlaka kendi öz partisi, Türkiye İşçi Partisi eliyle iktidara gelecek, bu bozuk düzeni Anayasa doğrultusunda değiştirerek yarının tam bağımsız sosyalist Türkiyesini kuracaktır.

O zaman, emekçiler iktidarının mutlu Türkiyesinde, bu güzel günleri bilinçli direniş ve oylarıyla hazırlamada öncü olmuş Zonguldaklı işçi kardeşlerimiz, hem emeklerinin gerçek hakkını alacak, hem de emeğin en yüce değer olduğu artık herkesçe benimsenmiş olduğundan yeni uygar Türkiye'nin yaratıcıları olarak en büyük itibara ve yüceliğe erişeceklerdir."

Genel Sekreter Sargın, o güzel günlerin en kısa zamanda gelmesi dileği ve geleceğine olan inancı içinde hazır bulunanları selâmlıyarak sözlerini bağlamıştır.

Genel Yönetim Kurulunun Toplantısı

Genel Yönetim Kurulu 28 - 29 Eylül Cuzartesi - Pazar günleri Genel Merkezde toplanmıştır. Birinci bölümünü diğer sütunlarımızda bulacağız, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın açış konuşmasından sonra, Kurul, yaklaşan Büyük Kongre hazırlıklarını gözden geçirmiş ve Kongreye, kurul adına sunulacak Rapor'un kapsayacağı bölümler ve ele alınış tarzı üzerinde görüşmelerde bulunmuştur. Bu konuda, kurul üyelerinden Cemal Kıral, Murat Sarıca, Kemal Türkler ve Tarık Ekinci tarafından Başkanlığa sunulan önergelerin müzakere edilerek kabulünden sonra, Kurul, yapılan görüşmelerin ve onaylanan önergelerin ışığında Raporu hazırlaması için Merkez Yürütme Kurulu'nu görevlendirmiştir. Tüzük değişikliği konusunda B. Kongreden bir gün önce tekrar toplanmak hususunda görüş birliğine varılmış ve toplantı son bulmuştur.

KONGRELER

Eylül ayı, Türkiye İşçi Partisinin kesif kongre faaliyeti ile geçmiştir. Hemen hemen bütün ilçe kongreleri tamamlanmış ve il kongrelerinin bazılarının hazırlıklarına girişilmiştir ve bir kısmı yapılmış bulunmaktadır .Önümüzdeki Ekim ayında Partinin bütün il örgütleri Kongrelerini tamamlıyacak yeni il yöneticileri ile Büyük Kongre delegelerini seçecektir.

Aşağıda Eylül ayı çinde yapılan ilçe kongrelerini illerin alfabe sırasına göre yayınlıyoruz.

ADANA — Yumurtalık

Türkiye İşçi Partisi Yumurtalık ilçesinin birinci olağan kongresi Balıkçılar kahvesinde yapılmıştır. Ceyhan ilçe başkanı Hacı Mehmet Karaçorlu başkanlığında yapılan Kongrede, yönetim kurulunun faaliyet raporu okunup üyeler tarafından eleştirildikten sonra, yurt ve dünya sorunlarında Selçuk Sayar, Mehmet Fer, Aydın Turhaneri söz alarak, Partiye yöneltilen isnat ve iftiralar üzerinde durmuş; bu yalan ve iftiraları yayanlara gereken cevabı vermişlerdir. Selâhattin Uyar ise toprak reformu konusuna değinmiş ve Partinin bu konudaki görüşlerini, kongreyi izleyen delege ve partisiz vatandaşlara anlatmıştır. Uyar, toprak reformu konusunda CHP ve AP'nin yetersiz olan, hattâ reforma karşı olan görüşlerini özellikle belirterek eleştirmiştir. Siyasi konuşmalardan sonra yapılan seçimlerde Yönetim Kuruluna: Cabbar Çakır, Mehmet Tufan, Mehmet Fer, Mustafa Yünden ve Duran Duran seçilmişlerdir.

ADANA — Merkez İlçe

Adana Merkez İlçe olağan kongresi 1 Eylül Pazar günü Kuru Köprü civarındaki Yüksek Kahvede yapılmıştır. Gürer Bıçakcı'nın Başkanlığa seçildiği kongrede, İlçe Yönetim Kurulunun faaliyet ve hesap raporları okunduktan sonra delegeler tarafından eleştirilmiştir. Söz alan delegeler genellikle parti içi çalışmalardan yakınmış ve ilçe yönetim kurulunu gerektiği kadar çalışmadığını belirtmişler ve yeni görev alacakların bu nokta üzerinde durmalarını istemişlerdir. Daha sonra Yurt ve Dünya sorunları üzerinde söz alan delegeler iktidarın tutumunu eleştirmişler, özellikle işçi ve köylüye karşı olan davranışlarını somut örnekler vererek yermişlerdir. Konuşmacılar ayrıca emperyalizm konusu üzerinde durarak, Amerikan emperyalizmine karşı daha cesur ve dinamik bir mücadelenin yürütülmesini önermişlerdir. Daha sonra seçimlere geçilmiş ve ilçe yönetim kurulunun 7 üye olarak seçilmesine karar verilmiştir. Yapılan seçimlerde;Gürer Bıçakcı, Burhan Cahit Yiğitbaş, Önder Kemal Yılmaz, Yaşar Ovaç, Zeynel Ayyıldız, Çetin Boğa, Ali Ünal Olgun, Nurettin Alpçoğay; yönetim kurulu üyeliklerine seçilmişlerdir.

AFYON — DİNAR

29 Eylül Salı günü Dinar ilçemizin kongresi yapıldı. Çalışma raporunun okunmasından sonra eleştirilere geçildi ve yapılan seçimler sonunda yeni yönetim kurulu Mustafa Çaylı, Eflatun Durmuş, Kemal Keskin, Bahri Savaş ve Yaşar Şimşek'ten meydana geldi. Yönetim kurulunun görev bölümünde Kemal Keskin başkanlığa, Mustafa Çaylı sekreterliğe ve Bahri Savaş ta saymanlığa seçildiler.

AĞRI İL KONGRESİ

Ağrı il kongresi 18 Eylül 1968 Çarşamba günü, Erzurum Otel ve Çayevi Gazinosunda Parti Merkez Yönetim Kurulu Üyesi ve Diyarbakır Milletvekil Tarık Ziya Ekinci'nin başkanlığında yapılmıştır.

Çoğunluğu civar ilçe ve köylerden gelen köylü vatandaşların teşkil ettiği kongrede bir konuşma yapan Tarık Ziya Ekinci, Doğu bölgesinin beri kalışının sebepleri ve dengeli kalkınma yöntemi üzerinde durarak bugünkü kapkaç düzeni değişmeden kalkınmamızın mümkün olamayacağını anlatmış, düzen değişikliğini gerçekleştirecek Türkiye İşçi Partisi'nin iktidara gelmesi için de, örgütlenmenin önemine değinmiştir. Ekinci konuşmasında, "Emekçi halk kitlelerine ve özellikle köylüye dayanan bilinçli yöneticilerin yönetiminde sağlam bir örgüt kurulmadıkça halkımızı sefaletten kurtaracak bağımsız ve kalkınmış Türkiye idealini gerçekleştirmek mümkün değildir. Toplam nüfusun yüzde 60'ının okuma yazma bilmediği ülkemizin geri kalmış Doğu bölgesinde bu oranın yüzde 90'ı aştığı göz önüne alınırsa halkımızı devrimci eyleme katmanın biricik yolu halkla sıkı ilişkiler kurmada ve diz dize oturup sorunlarını somut olaylara dayanarak anlatmada düğümlendiği gerçeği kendiliğinden ortaya çıkar. Bu da ancak sağlam bir örgütlenme ile mümkündür.

Yayın organı çıkarmak, kitap yazmak veya benzeri entellektüel çabalara girmek suretiyle yapılan çalışmalar da ancak sağlam bir örgüt sayesinde amacına uygun hizmet yapabilir. Yayınlanacak dergilerin, yazılacak kitapların başarısı ve etkinliği yanında kişi olarak gerçek kabiliyetlerin ortaya çıkması da ancak sağlam bir örgütle mümkündür. Örgütsüz kültürel çalışmalar aydın özlemlerimizi tatmin etmekten başka bir sonuç vermez. Bi-

linçli aydın kardeşlerimin bu gerçeğe eğilerek hem sahip oldukları değerleri ortaya koymak ve hem de halkımızın kurtuluşunu sağlamak amacıyla kültürel çalışmaları yanında bütün güçleriyle ciddî bir örgütlenme için çaba sarfetmelerinde tarihi bir zorunluluk vardır." demiştir.

Kongrede Genel Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Ali Aslan ve Dr. Naci Kutlay ile Ruşen Aslan da ilgi ile izlenen birer konuşma yapmışlardır.

Daha sonra İl Başkanı Süleyman Kutlay tarafından İl Çalışma raporu okunmuştur. Çalışma raporunda, İlin teşkilâtlanması anlatılmış, propaganda ve seçim çalışmaları üzerinde ayrıntılı bilgi verilmiştir. Ayrıca raporda Ağrı'nın sosyal ve ekonomik yapısı hakkında yararlı bir çalışma sunulmuştur.

Raporun okunmasından sonra üzerinde tartışma açılmış, kongre üyeleri raporu eleştirmişlerdir. Daha sonra İl Yönetim Kurulu ve Büyük Kongre delegeleri seçilmişlerdir. Seçilen yönetim kurulu Kongreden sonra toplanarak aralarında görev bölümü yapmıştır. Görev bölümünde Naci Kutlay İl Başkanı, Eyüp Birben İl Sekreteri, İhsan Gürük Sayman olmuşlar; M. Ali Aslan, Aslan Cildan, Abdullah Kesikli ve Abdülselam Kayalar üye olmuştur.

ANTALYA — MERKEZ İLÇE VE İL KONGRESİ :

Antalya Merkez ilçe ve il kongreleri 8 Eylül 1968 Pazar günü aynı kıraathanede arka arkaya yapılmıştır.

Delegeler dışında kalabalık bir partili ve halk kütlesinin de ilgi ile izlediği kongre il başkanı tarafından açılmış ve kongre başkanlığına Genel Sekreter Nihat Sargın seçilmiştir.

Merkez ilçe başkanının çalışma raporunu okumasından sonra eleştirilere geçilmiş ve Gündem'in yurt ve dünya sorunları bölümünde ilk sözü Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Malatya miletvekili Şaban Erik almıştır.

Erik, iktidarın tutumunu eleştirerek çalışmak isteyene iş bulamıyan, hergün işsizler ordusuna yeni yığınların katıldığı, kimsenin yarınından emin olamadığı böyle bir düzende adil bir idareden, Anayasamızın öngördüğü şekilde sosyal hukuk devleti düzeninden bahsedilemiyeceğini ifade ile bu bozuk düzeni Anayasa doğrultusunda düzeltmek ve çalışanların haklarını korumak için uğraşan Partimize, bundan ürken ve yağma ve talanlarının son bulacağını hisseden kapitalist sınıf temsilcilerinin, beylerin bezirgânların türlü iftira ve yalanlar savurarak, hâlâ halkın gözünü boyamak istediklerini belirtmiş ve bu yalan ve iftiraların iç yüzünü bütün çıklaplığıyla dinleyenlerin gözleri önüne sermiştir.

Daha sonra konuşan Nihat Sargın da, emekçi halkımızın çalışacak iş, sürecek toprak bulamamasından, süregelen yolsuzluklardan, müteahhit dalaverelerinden, devlet ve hastane kapılarında horlanmaktan, ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmekten ve nihayet gün günden hayat pahalılığının artmasından şikâyetçi olduğunu belirterek söze başlamış ve son gezisindeki dertleşmelerinden örnekler vermiştir.

Bundan sonra "sınıf" konusuna değinerek şimdiye kadar şikâyetlerin bir türlü son bulmamasının, devamlı aldatılmaların nedeninin, gerçekte hep bugünkü Anayasa dışı durumun devamından yararı olan kapitalist sınıf temsilcilerinin iktidarda bulunmasından ileri geldiğini anlatmış ve sözü 6. filonun İzmir'i ziyaretine getirerek özetle sözlerine şöyle devam etmiştir:

"Bu geliş, ne Başbakanın dediği gibi "mutad bir dostluk ziyareti"-dir, ne de sayın Cumhurbaşkanının söylediği gibi "sevincimize iştirak"-tir. Unutulmasın ki, 15 Mayıs 1919 da İzmir'i Yunanlılar işgal ederken limana demirleyen zırhlılar arasında Amerikan gemileri de vardı ve aynı gemiler 9 Eylül'de denize dökülen düşmanın bir kısmını toparlayıp İzmir'i terketmişlerdi. 30 Ağustos - 9 Eylül arasında 2 bin silâhendazını İzmir'e çıkartan 6. filo, üstelik Dolmabahçe direnişi ve sonuçları hafızalarda henüz pek taze iken, Amerikanın şımarık ve küstahça davranışının bir ifadesi olmuştur." Bundan sonra bir hafta önce Dumlupınar şehitler anıtındaki saygı duruşunu ve anılarını anlatan Sargın sözlerine devamla: "Dumlupınar kayalıklarından tören yerine inerken düşünüyordum: Şu bastığım toprağın altında kimbilir kaç şehidimiz yatıyor diye. Şimdi sorsam size, vereceğiniz cevaptan eminim. Hepimizin ailesinde muhakkak en az bir şehit veya gazimiz vardır. Bu insanlar, bizim ağabeylerimiz babalarımız dedelerimiz acaba niçin döğüştüler, öldüler. yabancı bayraklar dalgalansın, 35 milyon metre kare arazimizi fiilen işgal etsin, Amerikalılar uzmanlarıyla, danışmanlarıyla, barış gönüllüleriyle her tarafımızı sarsınlar, bizim adımıza ve bizim haberimiz olmadan karar verebilsinler diye değil. Bizden önceki kuşak, dövüştü, öldü, ama bize tertemiz bir vatan bıraktı. Biz Cumhuriyet çocukları, 25'inden 50'sine kadar bizim kuşak, ya bizler gelecek kuşaklara aldığımız kutsal emaneti nasıl böyle devredebileceğiz; çocuklarımızın, torunlarımızın yüzüne nasıl bakabileceğiz; bunun vebali hepimizin omuzlarındadır." Sargın sözlerini, her geçen gün bu acı gerçeğin geniş kütlelerce biraz daha kavrandığını, bizim kuşağın da bu zillete daha fazla katlanamıyacağını, yarının tam bağımsız sosyalist Türkiyesini emekçi halkımızın, kendi öz partisi Türkiye İşçi Partisini iktidara getirip kendi elleriyle kuracağını belirterek tamamlamıştır.

Konuşmalardan sonra yapılan seçimlerde merkez ilçe yönetim kuruluna Yakup Sönmez (başkan), Yusuf Yalçın (sekreter), Rıza Karakurt (sayman) ile Mehmet Cömert, Yusuf Neysel, Cafer Bozdoğan, Cemalettin Ceylan getirilmişlerdir.

İlçe kongresinden hemen sonra, aynı Başkanlık Divanının yönetimi altında il kongresi yapılmış ve yeni yönetim kurulu İlhan Keskin (başkan), Ahmet Canbaba (sekreter), Cemil Şahin (sayman), Adil Pekyiğiter, Gültekin K. Suvarlı, Emin Şimşek, İsmail Çerçel, Şevki Oktay ve İhsan Köseoğlu'ndan meydana gelmiştir.

ANKARA — MERKEZ İLÇE

Ankara Merkez ilçe kongresi 1 Eylül Pazar günü Dilşat Düğün salonunda yapılmıştır. Kongre Başkanlığına Özkan Taner'in seçilmesinden sonra çalışma raporu ve mali rapor okunmuştur. Rapor üyeler tarafından eleştirilmiş ve eski kurul aklanmıştır. Gündemin siyasi konuşmalar bölümünde Merkez Yürütme Kurulu üyelerinden Prof. Sadun Aren ve Tarık Ziya Ekinci ve Ankara il başkanı Yalçın Cerit birer konuşma yapmışlardır.

Tarık Ziya Ekinci konuşmasında, Türkiye İşçi Partisinin Türkiye sosyalizminin biricik örgütü olduğunu belirtmiş ve Türk toplumunun sinesinden çıkan, onun sosyal ve tarihi özelliklerini yansıtan bu yüzde yüz milli hareketin ayırıcı niteliklerini anlatmıştır. Ekinci özetle şunları söylemiştir:

"Türkiye İşçi Partisi, Türk toplumunun ihtiyaçlarından doğan sosyalist bir partidir. Sosyalizmin evrensel kurallarına, onun hareket kanunlarına inanır ve bu kanunların toplum için de geçerli olduğunu benimser. Türk toplumunun ekonomik, sosyal, iç ve dış politikaya ilişkin sorunlarını, Türk emekçi sınıf ve tabakalarının menfaati açısından, sosyalizmin evrensel kurallarına göre değerlendirir.

Türkiye İşçi Partisi, çeşitli ülkelerde, değişik tarihi dönemlerde ve şartlarda sosyalizme geçişte veya yapılan uygulamalarda takip edilen yol ve yöntemlerin Türk toplumu için de muhakkak geçerli olacağı görüşünü kesinlikle reddeder; Türkiye Sosyalizmi'nin toplumumuzun özelliklerine ve tarihi gelişmesine uygun, değişik bir yoldan kurulacağı zorunluluğuna inanır. Bu nedenle, başka tarihi dönemlerde ve değişik şartlar altında yapılan sosyalist uygulamaları yansıtan kitapların, hiçbir değerlendirmeye gitmeden, mekanik bir anlayışla bizim toplumumuza da uygulanması isteklerini son derece hatalı buluyoruz.

Uzun süre bilimsel eserlere ve başka ülkelerin sosyalist uygulamalarını anlatan kitaplara kapalı tutulan toplumumuzda, bu eserlerin birdenbire furya halinde ortaya çıkması, bir taklitçiliğe ve kitaplarda okunan şeylerin mekanik olarak uygulanması isteklerine yer veren bir eğilimin doğmasına sebep olmuştur. Oysa belli bir dönemde ve belli şartlarda ayrı bir toplum için geçerli olması mümkün olan bir çözüm şeklinin bugünkü aşamada Türk toplumu için de muhakkak geçerli olacağına inanmak hatalı olduğu gibi, sosyalizmin bilimsel kurallarına da aykırıdır.

Bizler, bilime değer veren ve Türk toplumunun sorunlarına bilimsel metotla geçerli çözüm yolları arayan insanlarız. Taklitçiliğe kaçmadan, her türlü yargı ve tahlilleri kendi şartları içinde değerlendirme alışkanlığı ile bütün bilimsel kitapların okunmasından eylemde yarar sağlanacağına, buna karşılık eylemden uzak, mekanik ve taklitçi bir teorik öğrenimin zararlı olacağına inanıyoruz.

Türkiye'de Sosyalizmin, Türk toplumunun tarihsel gelişme şartlarına ve toplum yapısının özelliklerine göre değişik bir biçimde kurulacağı temel ilkesinden hareket eden Türkiye İşçi Partisinin niteliklerini şu şekilde sıralamak mümkündür:

1) Türkiye İşçi Partisi içte ve dışta bağımsız, yüzde yüz milli sosyalist bir örgüttür.

2) Türkiye İşçi Partisi, aşağıdan yukarı demokratik bir yoldan iktidara gelmeyi öngören, Anayasamıza bağlı, dış politikada kıskançlıkla bağımsızlığı savunan anti - emperyalist bir partidir.

3) Türkiye İşçi Partisi, Sosyalizm için mücadelenin, emperyalizme karşı mücadele ile birlikte yürütülmesi zorunluluğuna inanır.

4) Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfının demokratik öncülüğünde bütün emekçi sınıf ve tabakaların kanun yolundan iktidara yürüyen bir siyasi örgütü olarak, çok partili demokratik düzenin yürekten savunucusudur ve işçi sınıfı diktatörlüğünü reddeder.

5) Türkiye İşçi Partisi bütün Türk halkının mutluluğunu amaç bilen ve tam bağımsız Türkiye ideali için savaşan bir parti olarak, gerçek anlamda tek milliyetçi örgüttür." demiştir.

Ekinci, daha sonra Türkiye'de bugünkü demokratik hayatın sömürücü hâkim sınıfların ve onların dış ortağı emperyalizmin tehdidi altında bulunduğunu ifade ederek sözlerini şöyle tamamlamıştır. "Türkiye İşçi Partisinin varlığı, Anayasamızın öngördüğü demokratik hayatın ve Anayasa düzeninin yegane teminatıdır. Türkiye İşçi Partisinin Türk siyasi hayatında görev dışı kalması halinde, yaratılacak yaygın sözde antikomünist, gerçekte tam faşist ortam içinde demokrasiyi ve Anayasa düzenini tahrip edecek kanunlara ve uygulamalara hiçbir kuvvet karşı çıkamaz. O halde demokrasiye bağlı ve Anayasa düzeninin savunucusu olan bütün kişi ve kuruluşların bugün başta gelen görevleri Türkiye İşçi Partisini desteklemek olmalıdır."

Kongrede daha sonra seçimlere geçilmiş, Rıza Altınyay, Gültin Kaçmaz, Abdurrahman Uraz, Adnan Yıldız, Teoman Okaygün ilçe yönetim kuruluna seçilmişlerdir.

ARTVİN — HOPA

Hopa İlçe Kongresi 26 Eylül 1968 tarihinde yapılmıştır. Kongreye katılan Kars Milletvekili Adil Kurtel bir konuşma yapmıştır. Kurtel özetle şunları söylemiştir:

"Ekonominin kilit noktalarını ele geçiren sömürücü sermayedar sınıfların temsilcisi olan Adalet Partisi emekçi sınıf ve tabakaların oylarını alarak iktidara gelmiştir. Emekçi sınıf ve tabakaların oylarını olarak iktidara gelen Kıratın dizginleri büyük toprak sahiplerinin, ithalatcıların, ihracatcıların, banka kredilerini aralarında yağma edenlerin, yeraltı, yerüstü zenginliklerimizi ele geçiren yerli - yabancı bir avuç sermayedar sınıf elindedir. Emekçi sınıf ve tabakalar devlet yönetimine ağırlıklarını koyarak dizginlerini ellerine almadıkça emekçi sınıfların yoksulluğu ve sefaleti devam edecektir. Bu düzeni emekçi sınıf ve tabakalar yararına değiştirecek olanlar yine emekçi sınıflardır."

Adil Kurtelin konuşmasından sonra, İlçe faaliyet raporu okunmuş ve delegeler raporun eleştiri-

sini yapmışlardır. Daha sonra seçimlere geçilmiş; Arif Aliefendioğlu, Nazım Galatalı, Yılmaz Çebi, İsmet Kalyoncuoğlu, Hasan Köroğlu, Cevdet Albayrak ve Ali Başlılar ilçe yönetim kuruluna seçilmişlerdir.

AYDIN — SÖKE

Söke İlçe Kongresi 1 Eylül 1968 tarihinde Ahmet Şenoğlu başkanlığında yapılmıştır. Faaliyet ve mali rapor okunduktan sonra ilçe yönetim kurulu aklanmış ve daha sonra seçimlere geçilmiştir. Yapılan seçimde: Orhan Çubukçu, Ahmet Şenoğlu, Nuri Çalışkan, Hüseyin Aksungur, Ali Açıkgöz, Kamil Sarıyılmaz, Sabri Kuyumcu İlçe Yönetim Kuruluna seçilmişlerdir. Partinin mali kaynaklarını arttırmak konusunda yapılan müzakerelerde özellikle üyelerin aidatlarını muntazaman ödenmesinin temin edilmesi üzerinde durulmuştur.

AMASYA — TAŞOVA

Amasya ilinin Taşova ilçesi kongresini 28 Eylül 1968 Cumartesi günü yapmıştır. İlçe yöneticiliklerine; Zeynel Soyal, Kadir Aytaç, Bedir Darıcı, İsmail Yüksel, Mustafa Yüksel seçilmişlerdir. Daha sonra yapılan görev bölümünde Zeynel Soyal Başkanlığa, Kadir Aytaç Sekreterliğe ve Bedir Darıcı Saymanlığa getirilmiştir.

AMASYA İL KONGRESİ

Türkiye İşçi Partisi Amasya İl Kongresi 30 Eylül 1968 tarihinde Amasya İl binasında Kadir Aytaç'ın Başkanlığında yapılmıştır. Faaliyet raporu İl Başkanı Naci Eren tarafından okunup yönetim kurulu aklandıktan sonra seçimlere geçilmiş ve; Naci Eren, Ömer Gül, Ali Gürdal, Cemal Uludağ, İhsan Doruk, Halil Zengin, Mehmet Dümen İl Yönetim Kuruluna seçilmişlerdir.

BİNGÖL — KIĞI

Kığı ilçe Kongresi 11 Eylül 1968 tarihinde Yusuf Kahraman başkanlığında yapılmıştır. Faaliyet raporunun okunup eleştirisinden sonra seçimlere geçilmiş ve Sabri Demirok Yusuf Kahraman, İbrahim Okçu, Ali Gürbay ve Kâzım Besilgen Yönetim kuruluna seçilmişlerdir. Daha sonra yapılan görev bölümünde Sabri Demirok Başkanlığa, Yusuf Kahraman Sekreterliğe ve İbrahim Okçu Saymanlığa getirilmiştir.

Kongrede yapılan temenni konuşmalarında delegeler, bölgede tütün ziraatının yapılması konusunda TİP Meclis grupunun teklifte bulunması, Genel Merkezin teşkilâtla daha yakından ilgilenerek fırsat düştükçe Milletvekillerini Doğu illerinde gezilere göndermesini temenni etmişlerdir. Son olarak Yusuf Kahraman söz alarak Partiye yönetilen iftiraları cevaplamıştır.

BİNGÖL — GENÇ

Genç İlçe Kongresi 4 Eylül 1968 tarihinde Tunceli İl Başkanı Kemal Burkay'ın başkanlığında yapılmıştır. Faaliyet raporunun okunmasından sonra eleştiriler yapılarak eski yönetim kurulu aklanmıştır. Daha sonra Tunceli İl Başkanı Kemal Burkay bir konuşma yapmış; Türkiye İşçi Partisinin emeğe dayanan bir parti olarak sosyal adaleti ve yurt kalkınmasını gerçekleştirebilecek yegâne parti olduğunu açıklamıştır. Daha sonra seçimlere geçilmiş ve Süleyman Kaya, Medeni Altınkılıç, Salih İldaş, Mehmet Töreli, Mehmet Tolan, Aziz Palabıyık, Ahmer Erener İlçe Yönetim Kuruluna seçilmişlerdir. Aralarında yaptıkları görev bölümünde Süleyman

Bağımlılığımız'ın hazin tezahürü

Banaz ve Sıvaslının kurtuluş yıldönümü şenliklerinde hazır bulunan ve Uşak il ve ilçelerinde temas ve denetlemelerini tamamlayan Genel Sekreter Nihat Sargın ve Merkez Yürütme Kurulu üyesi, Malatya Milletvekili Şaban Erik daha sonra Manisa'ya geçerek 1 Eylül Pazar günü Alaşehir ve Salihli ilçe kongrelerinde birer konuşma yapmışlardır. Genel Sekreter Sargın konuşmasında özetle şunları söylemiştir:

"Acı hatırasının hafızalarda tazeliğini muhafaza ettiği İstanbul olaylarından kısa süre sonra, Amerikan 6. Filosu, Birinci Millî Kurtuluş savaşının zafere ulaştığı, üstüste kurtuluş bayramlarının kutlandığı aziz günlerimizde düşmanın denize döküldüğü yerde yeniden boy göstermesini, bir ulusal dostluk ziyareti ve de bayram günlerimizde sevincimize iştirak olarak kabul etmeğe imkân yoktur. Buna müsaade edilmesi veya edilmek zorunda kalınması bağımlılığımızın hazin bir tezahürüdür.

Devrimci gençliğin, bütün ilerici güçler ve uyanık kamu oyunun bu küstahça kışkırtmayı ve içerde emperyalist yardakçılarının buna eklenen kuvvet gösterilerini serin kanlılıkla karşılayıp, yasalar çerçevesi içinde yürüttüğü pasif direnme hareketi ile şehre çıkan Amerikalıları tam bir yalnızlık çemberi içine alarak onlara, istenmeyen kişiler olduklarını, en anlamlı şekilde göstermektedirler."

Kaya başkanlığa, Medeni Kılıç Sekreterliğe, Salih İldaş saymanlığa seçilmişlerdir.

BİNGÖL

19 Eylül 1968 günü Muş'tan Bingöl'e gelen Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Diyarbakır Milletvekili Tarık Ziya Ekinci Bingöl TİP İlçe kongrelerinde seçilen İl delegeleriyle bir toplantı yaparak bu toplantıda örgütlenmenin önemini belirten bir konuşma yaptıktan sonra Bingöl ilinden büyük kongreye katılacak delegelerin seçimini yaptırmıştır.

BURSA — MERKEZ İLÇE

Bursa Merkez İlçe Kongresi 15 Eylül 1968 tarihinde Şükrü Akmansoy'un başkanlığında yapılmıştır. İlçe Başkanı Sacit Tulis faaliyet ve mali durum raporunu okuduktan sonra üzerinde konuşan olmadığı için oylanarak tasvip edilmiş ve ilçe yönetim kurulu aklanmıştır. Daha sonra seçimler yapılmış ve Yönetim kuruluna: Sacit Tulis, Ali Boz, Rahmi Erkan, Ahmet Beyhan, Saygı Yamurdereli seçilmişlerdir.

Seçimlerden sonra söz alan İl Başkanı Kemal Ümekkan, kapitalist partilerle sosyalist partiler arasındaki farkı belirterek, bunların hangi sınıflara dayandığını ve hangi sınıfların çıkarına çalıştığını anlatmıştır. Daha sonra Amerikan emperyalizminin yurdumuzdaki tutumuna değinerek, Türkiye'nin ne Amerika ne Rusya'nın himayesini hiç bir zaman kabul edemiyeceğini belirtmiştir. Ümekkan'dan sonra Genel Yönetim Kurulu Üyesi Fevzi Kavuk söz alarak, Partinin kuruluşundan bu yana uğradığı saldırıları anlatmış ve bunlara inançlı sosyalistlerin nasıl karşı koyduklarını açıklamıştır.

DİYARBAKIR — ÇÜNGÜŞ

Diyarbakır İl teşkilâtına bağlı Çüngüş Kongresi Merkez Yürütme Kurulu üyesi Tarık Ziya Ekinci başkanlığında yapılmıştır. Faaliyet raporunun okunup eski yönetim kurulunun aklanmasından sonra seçimlere geçilmiş ve; Mehmet Yıldızhan, Ali Gür, Şeyhmuz Bozkuş, Yaşar Yücel, Fethi Ahmet Korkmaz Yönetim Kurulu üyeliklerine seçilmişlerdir.

Kongrede bir konuşma yapan Ekinci özetle: Çüngüş içerisinde ve köylerinde oturan vatandaşların en büyük meselesinin işsizlik olduğunu, bunun için Çüngüş'lülerin devamlı gurbetçi olma zorunda kaldıklarını anlatmış; işsizlik ve gurbetçiliğin nedenleri üzerinde durarak, kurtuluş çaresinin düzenin değişmesinde olduğunu anlatmıştır. Bunun için de Türkiye İşçi Partisinin iktidara gelmesinin şart olduğunu belirtmiştir.

DİYARBAKIR — ÇINAR

Çınar ilçe kongresi 29 Eylül 1968 günü Yücel Önen başkanlığında yapılmıştır. İlçe faaliyet raporunun okunup, eski yönetim kurulunun aklanmasından sonra seçimlere geçilmiş ve; Kadir Demircan, Selim Güler, Kamil İçkale, Ali Yün, Abdullah Yılmaz yeni yönetim kuruluna seçilmişlerdir. Bundan sonra Diyarbakır İl Başkanı Tahsin Ekinci söz alarak, il çapında yapılan çalışmaları anlatmış bu arada partiye yöneltilen suçlamaları cevaplıyarak Partiye karşı yapılması muhtemel tahriklere karşı üyelerin uyanık bulunmalarını bildirmiştir.

DİYARBAKIR — DİÇLE

Diyarbakır iline bağlı Diçle örgütü yıllık olagan kongresini 5 Eylül 1968 günü Yücel Önen'in başkanlığında yapılmıştır. İlçe başkanı faaliyet raporunu okuduktan sonra söz alan bir delege raporda ilçe masraflarının gösterilmemiş bulunduğuna dikkati çekmesi üzerine İlçe Başkanı, ilçenin ihtiyaçlarının şahsî gayretlerle giderildiğini anlattı. Daha sonra eski yönetim kurulu aklanarak seçimlere geçildi. Seçimlerden sonra yapılan görev bölümüne göre: Muharrem Akçay İlçe Başkanlığına, Zülfü Ayata Sekreterliğe, Sefer Ağar Saymanlığa getirilmişlerdir. Öteyi üyeler: Zeydin Alınbay, Yusuf Akgündüz, Ağa Akdoğan, Recep Aras'dır.

HAKKARİ

14 Eylül günü yapılan Hakkâri Merkez İlçe ve İl Kongrelerinde hazır bulunan Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Diyarbakır Milletvekili Tarık Ziya Ekinci her iki kongrenin de başkanlığını yaparak Hakkâri örgütü yöneticilerine Tüzük ve yasalara uygun başarılı bir kongrenin nasıl yapılması gerektiğini somut olarak göstermiştir.

İl Kongresinde bir konuşma yapan Ekinci; Türkiye'nin sosyal ve ekonomik bakımdan en geri illerinden biri olan Hakkâri'nin kalkınmasının Türkiye'nin topyekün kalkınmasına bağlı olduğunu belirtmiş ve bu ilimizin ekonomik hayatının temelini teşkil eden hayvancılığın açık saha hayvancılığından kurtulup modern ahır hayvancılığına dönüşümünü sağlayarak hayvansal ürünleri değerlendirecek sanayi dallarının kurulması için, özel sektörcü kapkaç düzeninin son bulması, ekmekten yana ve insana değer veren toplumcu bir iktidarın yani Türkiye İşçi Partisinin devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmasıyla mümkün olacağını anlatmıştır.

Her iki kongrede yapılan seçimler sonunda Hakkâri Merkez İlçe Yönetim Kuruluna Mehmet Taş, Mehmet Şen, Tevfik Taş, Mikâil Taş seçilmişlerdir. Hakkâri İl Yönetim Kurulu üyeliklerine de Fethi Taş, Hacı Taş, Refik Oğuz, Reşit Çiftçi, İbrahim Şen, Kadir Çiftçi ve Lezgin Taş seçilmişlerdir.

İSTANBUL — SARIYER

Sarıyer İlçe Kongresi Bahaettin Kocamanoğlu başkanlığında 8 Eylül 1968 tarihinde yapılmıştır. Faaliyet raporunun okunması maddesin de rapor İlçe Başkanı Ayla Onat tarafından okunduktan sonra üyeler tarafından eleştirildi. Üyeler İlçenin her zaman açık bulunmamasından yakındılar. Mali konular üzerinde de tartışılarak üyelerin aidatlarını muntazam ödemeleri gereği konuşan üyeler tarafından belirtildi. Daha sonra seçimlere geçildi. Seçilenlerin yaptıkları görev bölümü sonunda: Ayla Onat Başkanlığa, Nevzat Çamlıbel sekreterliğe, Abdullah Hanilci saymanlığa getirildi. Alpaslan Başer ve İmam Öztorun da yönetim kurulunun diğer üyelerini teşkil ettiler.

İSTANBUL — ŞİŞLİ

İstanbul il örgütüne bağlı Şişli ilçesi kongresi 1 Eylül 1968 pazar günü Demirtaş Ceyhun başkanlığında yapıldı. Gündemin siyasi konuşmalar maddesinde: Demirtaş Ceyhun, Avni Erakalın ve İbrahim Türk birer konuşma yapmışlardır. Daha sonra İlçe Başkanı Nurettin Çavdargil faaliyet raporunu okudu ve üyeler tarafından eleştirildi. Seçimler sonunda: Kâzım Öcal, Kemalettin Ünlü, Atilla Yavuz, Cevat Özdemir, İzzet Gündüz, Nihat Çağıl, Aslan Kır ilçe yönetim kuruluna seçildiler. Yönetim kurulunun aralarında yaptığı görev bölümünde: Kâzım Öcal Başkanlığa, Atilla Yavuz Sekreterliğe, Kemalettin Ünlü saymanlığa getirildi.

İSTANBUL — ZEYTİNBURNU

Zeytinburnu İlçe Kongresi, 8 Eylül 1968 Pazar günü 40 kişilik bir delege topluluğuyla açılmıştır. 100'e yakın dinleyicinin izlediği kongrede İlçe Başkanı Metin Bilge'nin yaptığı açış konuşmasından sonra, Kongre Başkanlığına Bekir Yenigün, başkan yardımcılıklarına Mehmet Gülten ve Kâni Uğur; sekreterliklere Tayfur Güzelyazıcı ve Oktay Önke seçilmişlerdir. İstiklâl Marşı ve saygı duruşundan sonra gündem gereğince çalışma raporu okunmuş ve eleştirilere geçilmiştir.

Eleştirilerin ağırlık noktası, kahve sohbet toplantılarının sürdürülememesi, aidat konusunda karşılaşılan güçlükler, yönetim kurulunun üyelerle ilişki kuramaması, araseçimlerde konuşmacıların eksikliği olmuştur. Eleştirilerden sonra Yönetim Kurulunun köy sorunu üzerine hazırladığı ilgi çekici rapor okunmuştur. Bu raporda köyle ilişkisini kesmemiş işçilerin (özellikle yapı işçilerinin) partinin birer militanı olarak yetiştirilmesi konusu ele alınmıştır. İlçe Başkanının eleştirileri cevaplamasından sonra Yönetim Kurulu ibra edilmiştir.

Zeytinburnu İlçe Kongresinde Genel Sekreter Rıza Kuas, özetini öteki sütunlarda bulacağınız bir konuşma yapmıştır.

İZMİR — BERGAMA

Bergama İlçe Kongresi 7 Eylül 1968 tarihinde Mehmet Şükrü Çoşkun Başkanlığında toplanmıştır. İlçe Başkanı Sadettin Kılıç tarafından okunan faaliyet raporundan sonra raporun eleştirisi için hiç bir üye söz almamış ve Ilçe Yönetim kurulu oybirliği ile aklanmıştır. Yapılan İlçe Yönetim Kurulu seçimlerinde: Necati Tunalı, Süleyman Gürsoy, Saadettin Kılıç, Emin Döngü, Rafet Girgin seçilmişlerdir.

KARS — GÖLE

Göle İlçe Kongresi Yusuf Topaloğlu'nun başkanlığında yapılmıştır. Kongrede ilk sözü Partimiz Ardahan İlçe Başkanı Kemal Kaya alarak özetle şu konuşmayı yapmıştır:

"Türkiye İşçi Partisinin Kars ilinde ilk olarak Göle örgütü kurulmuştur. Göle emekçileri uyanıktır. Bunun açık belgesi 1965 seçimlerinde en iyi sonuçlar Göle'den alınmıştır." diye sözlerine başlayan Kaya, AP ve CHP'nin sermayedar sınıfların partisi olduklarını belirtmiş ve Türkiye İşçi Partisinin emekçiyi gerçekten temsil eden biricik parti olduğunu belgelerle açıklamıştır. Daha sonra Kars İl Başkanı Hayati Tuncer söz alarak, Amerikan emperyalizmine dikkati çekmiş ve tarih boyunca emekçilerin sürüp giden mücadelesini özetliyerek bu mücadelenin emekçilerin zaferiyle biteceğini söylemiştir. Son olarak Kars Milletvekili Adil Kurtel konuşmuş; Türkiye'deki sınıf ayrımı üzerinde durmuş ve bütün mücadelenin bu iki sınıf arasında yapıldığını belirtmiştir. Kurtel, sınıf mücadelesini somut örneklerle açıkladıktan sonra, AP ve CHP'nin sınıfsal yapısını tahlil ederek bu partilerin hakim sınıfların partileri olduğunu somut bir şekilde ortaya koymuştur.

KARS — POSOF

Posof İlçe Kongresi Kars Milletvekili Adil Kurtel'in katılması ile yapılmıştır. Kurtel Kongrede bir konuşma yaparak iç ve dış politika konuları üzerinde durmuş Çekoslovakya olaylarının, Türkiye İşçi Partisinin kuruluşundan bu yana sürdüğü paktlar dışı bir dış politikanın ne kadar doğru bir yol olduğunu ispat ettiğini belirtmiştir. Kongre sonunda yapılan yönetim kurulu seçimini: Rahim Çağlayan, Yazdan Yılmaz, Şükrü Kurt, Nedim Üstün, Ekrem Ergün, Emirhan Ergün, Celali Kaya, ve İdris Özer kazanmışlardır.

KARS — HANAK

Hanak İlçe Kongresi kalabalık bir dinleyici kitlesi önünde yapılmıştır. Kongre Başkanlığına Kars İl Başkanı Hayati Tuncer seçilmiş ve ilk sözü Ardahan İlçe Sekreteri İsmail Ertan alarak özetle şunları söylemiştir:

"Emekçi halkımız hâlâ Ortaçağ karanlığında yaşamaktadır. Her geçen gün sıkıntımız daha da artmakta ve özellikle köylülerimiz sefalet içinde kıvranmaktadır. Bunu tek çözüm yolunun emekçi halkın demokratik yoldan iktidara ağırlığını koymasıdır." Ertan'dan sonra konuşan Kars İl Başkanı Hayati Tuncer yaptığı kısa konuşmada düzenin mutlaka değişeceğini ve emekçi halkın iktidara ağırlığını koyacağını belirtmiştir. Son olarak Kars Milletvekili Adil Kurtel konuşmuş ve sınıf ayrımları üzerinde durmuştur. Kurtel, sınıf ayrılığı sonucu meydana gelen sosyal adaletsizliği rakkamlara dayanarak ispatlamış bu durumun düzeltilmesi gerektiğini belirtmiştir.

KARS — TUZLUCA

Tuzluca İlçe Kongresi 21 Eylül 1968 tarihinde Kars Milletvekili Adil Kurtel'in başkanlığında yapılmıştır.

Adil Kurtel yaptığı konuşmada amerikan emperyalizmi üzerinde durmuş ve Emperyalizmle mücadelede şehit olan Vedat Demircioğlu'nu saygı ile anmıştır. Kurtel milli bağımsızlık ve paktlar dışı dış politikayı savunarak sözlerini "Ne Rusya ne Amerika, tam bağımsız sosyalist Türkiye" diye bitirmiştir.

Kongre sonunda yapılan ilçe yönetim kurulu seçimlerinde: Hüse-

yin Aydoğdu, İlyas Tanış, Oruç Uslu, Mahmut Tayap, Kulu Sevilmiş, Oruç Karaduman, Müseyip Kaygısız, Bayram Baydemir, Mustafa Kaması seçilmişlerdir.

KIRKLARELİ — DEMİRKÖY

Kırklareli örgütüne bağlı Demirköy İlçe Kongresi 30 Ağustos 1968 günü İl Başkanı Ayata Beğensel'in başkanlığında yapıldı. Gündemin oylanıp kabul edilmesinden sonra siyasi konuşmalar maddesinde İl Başkanı Ayata Beğensel söz aldı.

Ayata konuşmasında, **Birinci Kurtuluş Savaşımızın büyük zaferinin kutlandığı 30 Ağustos günü ile kongrenin ayni tarihte yapılmış olmasını mutlu bir rastlantı olarak niteleyerek sözlerine başlamış ve içinde bulunduğumuz İkinci Milli Kurtuluş Mücadelesinin niteliklerini ve koşullarını belirtmiştir. Bu savaşın da Türkiye İşçi Partisinin öncülüğünde emekçi halkın katılması ile kazanılacağını ve Amerikan emperyalizminin yurt dışına çıkarılacağını söylemiştir.**

Daha sonra Parti açısından köy sorunu üzerinde söz alan delegeler özellikle köylü ve orman konusu üzerinde durmuşlar ve uğradıkları haksızlıkları ve güçlükleri anlatmışlardır. Köylü ile ilişki konusunda söz alan İlçe Başkanı Seyfettin Demirkıran, İlçenin kuruluşunun henüz yeni olduğunu ve kuruluşu sırasına rastlayan seçim mücadelesi nedeni ile köy temsilciliklerinin yeni yeni atandığını belirtmiştir. Eski ilçe yönetim kurulu aklandıktan sonra yapılan seçimlerde: Seyfettin Demirkıran, Mustafa Yoruç, Mustafa Uyar, Mustafa Gürsu, Hayrettin Uslu İlçe Yönetim Kuruluna seçilmişlerdir.

KIRKLARELİ — MERKEZ İLÇE

Kırlakeli Merkez İlçe Kongresi 1 Eylül 1968 Pazar günü İl Başkanı Ayata Beğensel Başkanlığında yapıldı. Kongre gündemi onaylandıktan sonra siyasi konuşmalar bölümünde söz alan Hilmi Öztürk, ve Ali Şimşek; Türkiye İşçi Partisinin niteliğini belirttiler ve Partililerin yüklendikleri sorumlulukları açıkladılar Daha sonra bir konuşma yapan İl Başkanı Ayata Beğensel, Türkiye'nin kapitalist ve emperyalist bir baskı altına nasıl düştüğünü anlattı ve tek kurtuluş yolunun, Türkiye İşçi Partisi öncülüğünde yürütülen antiemperyalist bir mücadelenin başarıya ulaşarak sosyalist Türkiye'nin kurulması yolu olduğunu gösterdi. Parti açısında köy ve köylü sorunları maddesinde söz alan delegeler; köylünün emeğinin değerlendirilmediğinden yakınarak, banka kredilerinin dağıtılışındaki adaletsizliğe değindiler. İlçe başkanının faaliyet raporunu okumasından sonra üzerinde söz alan çıkmadığından oylanarak eski ilçe yönetim kurulu aklanmıştır. Daha sonra seçimlere geçilmiş gösterilen adayların hepsi işçi olduğundan seçim tek liste ile yapılmıştır. Seçim sonunda; Ali Donmaz, Recep Yıldırım, İsmail Demir, Gündoğan Vişne, Hasan Mozaikçi İlçe Yönetim Kuruluna seçildiler.

Aybarın Dil Kurumuna Tebrik telgrafı

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Dil Bayramının 36. yıldönümü münasebetiyle Türk - Dil Kurumu Başkanı Profesör Dr. Gündüz Akıncı'ya aşağıdaki telgrafı göndermiştir:

"Dil Bayramının 36. yıl dönümü dolayısıyla Türk - Dil Kurumunun seçkin üyelerini yüksek şahsınızda selâmlar, içtenlikle kutlarım. Güzel Türkçemizin, uygar bir toplumun bütün ihtiyaçlarını karşılayan işlenmiş bir araç niteliği kazanması için, Türk - Dil Kurumunun bunca yıldır harcadığı emekleri şükranla anar, başarı dileklerimle saygılarımı sunarım."

Mehmet Ali Aybar

KIRKLARELİ — VİZE

Kırklareli İline bağlı Vize İlçe Kongresi, 5 Eylül 1968 günü İlçe Başkanı Süleyman Aktürk tarafından açıldıktan sonra Kongre Başkanlığına İl Başkanı Ayata Beğensel seçilmiştir. İlçe iki ay önce kurulduğundan, ilçe başkanı, bu kongrenin daha ziyade il delegelerinin seçilmesi anlamını taşıdığını belirtti. İlçe Başkanı Süleyman Aktürk ve İl Başkanı Ayata Beğensel Türkiye İşçi Partisi niteliğini ve tarihsel görevini anlatan birer konuşma yaptıktan sonra il delegeleri seçilerek kongre sona ermiştir.

KONYA — CİHANBEYLİ

Cihanbeyli İlçe Kongresi 14 Eylül 1968 tarihinde Konya Milletvekili Yunus Koçak'ın Başkanlığında yapılmıştır. Faaliyet ve hesap raporunun okunmasından sonra söz alan çıkmadığından oylanarak İlçe Yönetim Kurulu aklanmış ve seçimlere geçilmiştir. Seçimler sonunda Yönetim Kurulu üyeliklerine; Mehmet Türkmen, Ahmet Keskiner, Mustafa Arıcan, Torun Tokgöz, Sait Baydoğan, Mustafa Keskin, Ali Yıkık seçilmişlerdir.

Cihanbeyli İlçe Kongresinde bir konuşma yapan Konya Milletvekili Yunus Koçak; İşsizliğin günden güne arttığını, kapitalist düzenin buna bir çare bulamadığını ve bulamıyacağını belirtmiş; Türk ekonomisinin dışa bağlı durumunun artarak sürdürüldüğünü, Amerikadan yavaş yavaş boşalan ekonomik hayata Almanya'nın yerleşme çabasında bulunduğunu anlatmıştır. Efsaneleştirilen Türk - Alman dostluğunun Birinci Dünya savaşında nelere mal olduğunu anlatan Koçak, intikamcı ve militarist bir anlayış içine yuvarlanan Almanya'nın, Türkiye'nin başına yeni yeni tehlikeler açması muhtemel bulunduğunu belirterek, yeni siyasi gelişmelere dikkati çekmiştir.

KONYA — KARAMAN

Karaman İlçe Kongresi 1 Eylül 1968 tarihinde İlçe Başkanı Mustafa Yılmaz tarafından açıldıktan sonra Kongre Başkanlığına Konya Milletvekili Yunus Koçak seçilmiş-

tir. Gündem gereğince İlçe Başkanı faaliyet raporunu okuduktan ve kongre tarafından eski yönetim kurulu aklandıktan sonra seçimlere geçilmiştir. Yeni yönetim kuruluna; Yaşar Akın, Mustafa Yılmaz, Muammer Kaya, Ramazan Çelik, Bekir Günaydın seçilmiştir. Kongrede söz alan Konya Milletvekili Yunus Koçak; Türkiye İşçi Partisinin sosyalist bir parti olduğunu, bu nitelikteki bir partinin, sosyalizme açık 1961 Anayasası ile Türk siyasi hayatına katılabildiğini belirttikten sonra; sözlerine şöyle devam etmiştir:

"Bu tarihten sonradır ki, o güne kadar suç olan sınıf ayrımları anlatılmış, halkın nasıl soyulduğunu dile getirmiştir. Bunun sonucu sömürücü sınıfların yağma yolları tıkanmağa başlamış ve bu sınıflar ekonomik güçleriyle, yalan ve iftira ile Türkiye İşçi Partisinin çalışmalarını önleme gayretine düşmüşlerdir."

Yunus Koçak söz konusu yalan ve iftiralara cevap verdikten sonra, köylünün yürekler acısı durumunu rakkamlara dayanarak anlatmış, Partimizin toprak reformunu anlatmıştır. Koçak ayrıca eğitim konusunda, dinlenme konusunda ve çalışma hayatındaki sosyal adaletsizliklerden bahsederek sözlerini tamamlamıştır.

KONYA — AKŞEHİR

Konya iline bağlı Akşehir İlçe Kongresi 22 Eylül 1968 tarihinde Konya Milletvekili Yunus Koçak'ın Başkanlığında yapılmıştır. Faaliyet raporu okunduktan sonra söz alan delegeler İlçe binasının tutulmasını temenni etmişler ve bu temenni kongre tarafından karar altına alınmıştır. Daha sonra yapılan seçimlerde; Mustafa Topal, Yıldız Ateş, Zeynel Uygur, Cavit Çörtük, Abdülkadir Tatlı, Şükrü Sarbat, Ahmet Duran, Recep Aydın ilçe yönetim kuruluna seçilmişlerdir.

Kongrede bir konuşma yapan Koçak özetle şunları söylemiştir:

"Partimizin amacı insanın insan tarafından sömürülmesine son vermek, yurdumuzu tam bağımsız, insanların insanca yaşama imkânlarına kavuştuğu, insanın insana kulluğuna son verildiği bir ülke haline getirmektir. Türkiye'de büyük çoğunluğu toprak emekçisi olan köylülerimizin toprağa kavuşması, toprak köleliğinden, ağa zulmünden kurtulması için Toprak reformunu Türkiye İşçi Partisi mutlaka gerçekleştirecektir. Türkiye'de Toprak reformunu ciddiyet ve samimiyetle uygulayacak tek parti Türkiye İşçi Partisidir. Türkiye'nin madenleri, petrolleri, sahilleri, yeraltı yerüstü bütün servetleri yalnız Türk halkının yararına işletilmelidir. Bunu da TİP'ten başka hiçbir parti gerçekleştiremez. Bizim partimizin diğer bütün partiler tarafından kötülenmesinin asıl nedeni işte bu toprak reformunu yapmak, yurdumuzdan yabancıları kovmak, Türk halkını yerli ve yabancı sömürücülerin elinden kurarmak yolundaki dürüst ve kararlı tutumudur. Ve soyguncular ne yaparlarsa yapsınlar, hangi iç ve dış güçlere dayanırlarsa dayansınlar; Türkiye halkı mutlaka bağımsızlık ve sosyalizm savaşında, yani kendi yurdunda hür bağımsız ve insanca yaşama savaşında mutlaka başarıya ulaşacaktır."

MANİSA — GÖRDES

Gördes ilçe kongresi 22 Eylül günü yapıldı. Raporun okunmasından ve eski yönetim kurulunun aklanmansından sonra söz alan Ali Natık Güven Partisinin ilçede ilerleme kaybetmesi için bir bina tutulmasının gerekli olduğunu, konferansler tertiplenmesi istediğini belirtti.

Yapılan seçimler sonunda Cenap Güven (başkan), Orhan Erkin (sekreter), Mehmet Uçar (sayman), Ramazan Aydın ve Ali Dilbaz yeni yönetim kurulunu teşkil ettiler.

MANİSA — SARUHANLI

26 Eylül günü Saruhanlı ilçe kongresi Mehmet Yıldız'ın başkanlığında yapıldı. Seçimler sonucunda Zülal Hocalar, Süleyman Karalarlı, Ahmet Aktaş, Yaşar Kurtul ve Kâzım Güdücü yeni yönetim kuruluna seçildiler. Yönetim kurulu ilk toplantısında görev bölümü yaparak başkanlığa Zülal Hocalar, sekreterliğe Süleyman Karalarlı ve saymanlığa Ahmet Aktaş'ı getirdi.

MANİSA — ALAŞEHİR

1 Eylül Pazar günü Alaşehir ilçe kongresi il başkanı Ali Rıza Duranlının başkanlığında yapıldı. Raporun okunmasından sonra söz alan delegeler yönetim kurulunun güç şartlar altında çalıştığını belirttiler. Siyasi konuşmalar bölümünde ilk sözü alan eski ilçe başkanı Hüseyin Bağdaş, özetle "biz Anayasanın tastamam uygulanmasından yanayız. Hakim çevreler bundan tedirgin olmakta ve bu yüzden türlü dolap, iftira ve kaba kuvvet gösterilerini devam ettirmektedirler. Bu tutumlarının bizi yıldırmadığını görerek deliye dönmekte ve şimdi de âdi polis tertiplerine girişmektedirler" dedi. Bağdaş'tan sonra kongrede misafir olarak bulunan Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Malatya milletvekili Şaban Erik ve arkasından Genel Sekreter Nihat Sargın yurt ve dünya sorunları ve Amerikan filosunun İzmir'e gelişi konusu üzerinde durdular.

Daha sonra yapılan seçimlerle Ali Ayvacık, Hüseyin Bağdaş, Mehmet Gündüz, Güngör Vardar, Ali Vardar, Ahmet İbiş ve Mahmut Güngördü yeni yönetim kurulunu meydana getirdiler.

MANİSA — SALİHLİ

Salihli kongresi de aynı gün öğleden sonra ve Ali Rıza Duran'ın başkanlığında Meram Saray sinemasında yapıldı. Gündemin siyasî konuşmalar bölümünde ilk konuşmayi yapan Şaban Erik, din konusu üzerinde durarak, Türkiye İşçi Partisi dinî duygulara içtenlikle saygılıdır, çünkü Türkiye İşçi Partisi insana içtenlikte saygılıdır, dedi ve Türkiye İşçi Partisi, sosyalist ve insancıl bir düzen kurmak azmindedir, diyerek sözlerini tamamladı. Daha sonra söz alan Nihat Sargın, Amerikan 6. filosunun gelişi ve meydana gelen müessif olaylar zincirini anlatarak sözü ikinci millî kurtuluş mücadelemize getirdi ve millî kurtuluş mücadelesinin öncülerinin sosyalistler olduğunu anlatarak "birinci millî kurtuluş mücadelemizin ilk şehidi Hasan Tahsin bir sosyalistti. İkinci kurtuluş mücadelemizin ilk şehidi Ve-

dat Demircioğlu da öyle.. Bu şehit kardeşimizin hatırası bugün bizleri birbiirne daha çok bağlıyor; onun, uğrunda hayatını verdiği amaca bir an önce ulaşmak için bütün olanaklarımızı sonuna kadar seferber etmemizde bize yardımcı oluyor," dedi ve konuşmasını, bu uğurda payına düşeni sonuna kadar gerçekleştirme azim ve kararındaki Türkiye İşçi Partili kardeşlerimizi selâmlayarak tamamladı.

Seçimler sonunda yeni yönetim kurulunu Hasan Bayık, Halil Çetin, Dündar Kılıçay, Yılmaz Hekimoğlu ve Ziya Hoca teşkil ettiler.

MARAŞ — ELBİSTAN

10 Eylül Cuma günü Mehmet Narin'in başkanlığında yapılan kongrede raporun okunmasından sonra delegeler eleştirilerde bulundular. Daha sonra söz alan Mehmet Narin, fikir ve görüşlerimizi kamu oyuna aksettirmek için muhtelif konularda toplu beyan, gösteri yürüyüşü.. gibi hakları kullanmak gerektiğini, Anayasanın bu hakları tanıdığını söyledi. Ortak Pazar ve Nato'dan çıkmamızın millî menfaat açısından hayatî bir zorunluk olduğunu belirterek, Türkiye İşçi Partisinin ikinci millî kurtuluş hareket ve akımının öncüsü olduğunu ifade ve bu hareket ve akımın başarısı nisbetinde bağımsız bir ulus olacağımızı anlattı.

Seçimler sonucunda ilçe yönetim kuruluna Mevlüt Kılıç, Hasan Çelikanlı, Gazi Güven, Hasan Alış, Ali Leblebici Kahraman Batmaz ve Reşat Entemiz seçildiler.

MUĞLA — KÖYCEĞİZ

4 Eylül Çarşamba günü yapılan Köyceğiz ilçe kongresinde Başkanlığa Genel Sekreter Nihat Sargın'ın seçilmesinden sonra ilçe başkanı İsmet Dönmez çalışma raporunu okudu ve kurulun aklanmasından sonra söz alan Şaban Erik ve Nihat Sargın yurt ve dünya sorunları üzerinde durarak Türkiye İşçi Partisi'nin niteliklerini belirttiler.

Yapılan seçimler sonunda yönetim kurulu üyeliklerine İsmet Dönmez (başkan), Özer Bodur (sekreter), İsmail Sirmen (sayman) ve arkadaşları seçildiler.

MUĞLA — FETHİYE

28 Eylül Cumartesi günü Belediye gazinosunda Erol Kaynak'ın başkanlığında yapılan kongrede çalışma raporunun okunmasından sonra söz alan delegeler özellikle köy çalışmalarının önemi ve geliştirilmesi üzerinde durdular. Aklanmadan sonra yapılan seçimlerde Ahmet Avcı, Erol Kaynak, Hüseyin Kargı, Nuri Gülada, Halil Ammiler yönetim kurulunu meydana getirdiler. Gündemin siyasî konuşmalar maddesinde söz alan eski ilçe başkanı Salih Bodur, Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu çıkmaz ve yakında gelecek iktisadî bunalımlardan söz ederek öeztle, "TİP, emekçi kütlelerin tek ümit kaynağıdır. Yaklaşmakta olan 1969 seçimleri için çok çalışmak zorundayız. Bunun için de yeni seçilen arkadaşlarımızın önümüzdeki seçimler için şimdiden hazırlanmaları gerekmektedir. Kendilerine başarılar dilerim." dedi. Oktay Kuşkonmaz ise yayın konusu üzerinde durdu.

Daha sonra yönetim kurulunun yaptığı görev bölümünde Erol Kaynak başkan, Ahmet Avcı sekreter ve Nuri Gülada sayman seçildiler.

MUŞ — MALAZGİRT VE BULANIK

Genel Merkez temsilcisi Ağrı teşkilâtından Dr. Naci Kutlay'ın da hazır bulunduğu bu kongrelerden Malazgirt kongresi 7 Eylül, Bulanık kongresi ise ertesi gün yapılmıştır.

Halkın kongrelere gösterdiği büyük ilgi, bu ilçelerimizin bir yılda eriştiği mesafeyi somut olarak gözler önüne seren bir ölçü olmuştur.

Yapılan seçimler ve görev bölümü sonucu yeni yönetim kurullarını aşağıda adları yazılı partili kardeşlerimiz teşkil etmişlerdir:

Malazgirt ilçe yönetim kurulu: Başkan Hüsamettin Hazinedar, sekreter Şevket Kara, sayman İsmail Gökçe, üye Zübeyr Kalın ve üye Efendi Kalbişen.

Bulanık ilçe yönetim kurulu: Başkan Mehmet Alimoğlu, sekreter Yılmaz Kaleli, sayman Reşit Çeşitli, üye Şefik Yaman ve üye Sefa Öztürk.

MUŞ — MERKEZ İLÇE VE İL

18 Eylül günü Muş Merkez İlçe ve İl Kongreleri Diyarbakır Milletvekili Tarık Ziya Ekinci'nin başkanlığında, Genel Yönetim Kurulu üyesi Tahsin Avcı, Parti üyesi ve FKF Genel Başkanı Zülküf Şahin ve Avukat Ruşen Aslan'ın iştirakleri ile yapılmıştır.

Dinleyicilerin çoğunluğunu köylü, esnaf ve işçilerin teşkil ettiği kongrede İl Başkanı Tahsin Avcı tarafından örgütlenme, seçim çalışmalarıyla Muş ilinin sosyal ve ekonomik yapısına ilişkin hususları kapsayan ayrıntılı çalışma raporu okunduktan sonra Yönetim Kurulu ibra edilmiş, yurt ve dünya sorunları üzerine genel konuşmalar bölümüne geçilmiştir.

Bu bölümde bir konuşma yapan Tarık Ziya Ekinci, Başbakan Demirel'in son Doğu gezisinde, Doğu İllerine yapılan yatırımların üç misline çıktığını ve Doğunun kalkınmış olduğunu ifade ederek bu bölgenin geri kaldığını iddia edenleri bölücülükle suçlayan konuşmalarına cevap vermiştir. Ekinci konuşmasında "Doğu, bugünkü sömürü kapitalist düzenin dengesiz kalkınma yönteminin bir sonucu olarak geri kalmıştır. Bu düzen devam ettikçe Doğunun kalkınması, hattâ kalkınma yoluna girmesi bile mümkün değildir. Hizmet sektörü alanlarına yapılan hapisane, kışla, doktorsuz hastahane ve benzeri yatırımlarla Doğunun kalkınması gerçekleştirilemez. Doğu ancak sanayi yatırımları ve tarımda verimliliği artıracak, köylünün bağımsızlığını sağlayacak köklü bir toprak reformunun gerçekleştirilmesi ile kalkınma yoluna girebilir. Başbakan Demirel hizmet sektörüne ilişkin mahdut bir kaç yatırımın temelini atmak suretiyle Doğuyu kalkındırdığını iddia etmekle bugünkü bozuk düzenin temsilcisi olan iktidarını devam ettirmek için halkı aldatmaya çalışmaktadır.

Geri kalmış Doğu bölgesini, içinde bulunduğu sefaletten kurtaracak ciddi hiç bir tedbir almadan, vergi adaletsizliği, kredi dağılışındaki dengesizlik ve Doğudan Batıya yönelen sermaye hareketleri sebebiyle Doğunun gittikçe gerilemesine ortam hazırlayan bugünkü özel sektörcü kapkaç düzeninin savunuculuğunu yaparak, dengesiz gelişmeyi hızlandıran Başbakan Demirel'in bizzat kendisi bölücülük yapmaktadır. Bölgeler arası dengesiz gelişmeye karşı çıkan ve geri kalmış Doğu bölgesinin kalkınmasını isteyen gerçek yurtseverleri bölücülükle suçlayan Başbakan bu bölücü icraatını haksız ve insafsız suçlamalarla gizlemeye çalışmaktadır. Gerçekler hiçbir zaman gizlenemez. Uyanan halkımız doğruları görmeye başlamıştır. Tarih, halka karşı olan ve yalana dayanan bu vurguncu yönetimi ve onun samimiyetten uzak yöneticilerini mahkûm edecektir." demiştir.

Kongrede Ruşen Aslan, Orhan Bulakçıbaşı, Yahya Bozkurt, İnan Toplu birer konuşma yaparak yurt ve dünya olaylarını Parti programı açısından açıklamışlardır.

Seçimler sonunda Muş Merkez İlçe Yönetim Kuruluna Yahya Bozkurt, Sıddık Toker, Selâhattin Samuk, Edip Akyürek ve İnan Toplu seçilmişlerdir.

İl Yönetim Kurulun ada Tahsin Avcı, Orhan Bulakçıbaşı, Abdülkadir Kafkas, Ali Çelebikoç, Tevfik Atlan, Mehmet Ali Bulu, Dilâver Yalçın seçilmişlerdir.

Yönetim kurullarında daha sonra yapılan görev bölümünde ise Merkez ilçede başkan Yahya Bozkurt, sekreter İnan Toplu, sayman Edip Akyürek olmuş; ilde de Genel Yönetim Kurulu üyesi Tahsin Avcı yeniden başkan, A. Kadir Kafkas sekreter ve Orhan Bulakçıbaşı sayman seçilmişlerdir.

NİĞDE — ULUKIŞLA

26 Ağustos günü yapılan kongre, il yönetim kurulu başkanı Adnan Keserbiçer'in başkanlığında çalışmalarına başlamış, çalışma raporunun okunmasından ve eski kurulun aklanmasından sonra yapılan seçimlerde yeni ilçe yönetim kurulu Nuri Ünsal (başkan), Kemal Şahin (sekreter), Nazmi Yalçın (sayman), Kemal Keskin ve Mehmet Özer'den meydana gelmiştir.

ORDU — PERŞEMBE

18 Ağustosta yapılan Perşembe ilçe kongresinde Divan başkanlığına Ahmet Aydın'ın seçilmesinden sonra raporlar okunmuş ve yönetim kurulu aklanmıştır. Yurt ve dünya sorunları üzerinde söz alan Dr. Hikmet Yazıcı, Kemal Aksoy ve Ahmet Aydın, Türkiye İşçi Partisine karşı girişilen saldırıların nedenlerini açıklayarak Partinin niteliklerini belirttiler ve Türkiye'de sosyalizmin ergeç kurulacağını, bunun da Türkiye İşçi Partisi içinde emekçi halkın elele, omuz omuza vermesi ve Türkiye İşçi Partisini iktidara getirmesi yoluyla gerçekleşeceğini anlattılar.

Seçimlerden sonra yeni yönetim kuruluna Yaşar Yazıcı (başkan), Yeter Kalafat (sekreter), Sadettin İskender (sayman), Mustafa İnce ve Gürcan Hamsici seçildiler.

ORDU — KUMRU VE MERKEZ

15 Eylül Pazar günü yapılan Kumru ilçe kongresinde yapılan seçimlerle yeni yönetim kuruluna Mustafa Eydi, Vahdettin Yalın, Şerafettin Tilav, Yusuf Şen ve Mustafa Onur getirilmişlerdir. Daha sonra yapılan görev bölümünde Mustafa Eydi başkan, Vahdettin Yalın sekreter ve Şerafettin Tilav sayman seçilmiştir.

Merkez ilçe yönetim kurulu seçim sonuçları ise aşağıdadır:

Başkan Rüştü Baş, sekreter Ahmet Öztürk, sayman Yusuf Kar, üyeler Ali Kahya, Yaşar Demirbüken, Osman Aksoy ve Recai Aksu.

ORDU — İL

26 Eylül günü yapılan Ordu il kongresine sunulan çalışma raporunda, iç ve dış olayların parti açısından eleştirisi ile birlikte Fatsa olayları yer alıyor ve aynen şöyle deniyordu: "Ne var ki, birkaç tefeci tüccar, birkaç hilâfetçi ve onları destekleyen iktidar partisi mensuplarının bu çirkin saldırıları, Partimizin Fatsa'da biraz daha güçlenmesinden başka sonuç vermedi. Gerçekten, bu olaydan bir ay kadar sonra Fatsa'da seçim konuşmasına giden aynı heyete dahil, Kars milletvekili Adil Kurtel ve diğer konuşmacı kardeşlerimize halk büyük sevgi gösterilerinde bulundu. 2 Haziran seçimlerinde en çok oyu bu ilçemizde aldık." Raporda daha sonra seçim sonuçlarına değinilerek 1965'ten bu yana Ordu'da oyumuzun iki kat arttığı rakamlarla belirtiliyordu.

Eski yönetim kurulunun aklanmasından sonra yapılan seçimlerde yeni il yönetim kurulu, Kemal Aksoy (başkan), Belkiya Şahin (sekreter), Ömer Karadağ (sayman), Avni Savaşkan, Orhan Yılmaz, Zeki Şahin, Hasan Bulut, Mehmet Yöntem ve Mustafa Yüksel arkadaşlarımızdan meydana geldi.

TEKİRDAĞ — ÇORLU

Çorlu ilçemizin kongresi 21 Eylül Cumartesi günü Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Tekirdağ milletvekili Kemal Nebioğlu'nun başkanlığında toplandı.

Yönetim kurulunun çalışma raporunun okunmasından ve eski kurulun aklanmasından sonra yapılan seçimlerde yeni yönetim kurulu'na Üzeyir Tezcan, Rıza Timurlenk, Esat Acar, Halil Güner, İbrahim Menekşe, Recep Atasoy ve Savlet Dağlar aynı oyla seçildiler. Daha sonra yapılan görev bölümünde başkan Üzeyir Tezcan, sekreter Savlet Dağlar ve sayman East Acar oldu.

TEKİRDAĞ — ÇERKESKÖY VE HAYRABOLU

Çerkesköy ve Hayrabolu ilçelerimizin kongreleri 26 Eylül günü birbirini takiben Kemal Nebioğlu başkanlığında yapıldı.

Çerkesköy kongresinde yapılan seçimler sonunda yeni ilçe yönetim kurulu Ziya Sever (başkan), Yusuf Rasih Onur (sekreter), Rahmi Arıcan (sayman) ile Ahmet Çalış-

kan ve Hasan Ecevit arkadaşlarımızdan teşekkül etti.

Hayrabolu yeni ilçe yönetim kuruluna ise, Hasan Karagören (başkan), Kâmil Günay (sekreter), Hasan Gülay (sayman) ve İlker Tanrınıan, Hasan Karabıyık, Asım Süay, İbrahim Mamuk arkadaşlarımız seçildiler.

Daha sonra 29 Eylül günü il merkezinde ilçelerden seçilen delegeler Genel Merkez temsilcisi Kemal Nebioğlu'nun başkanlığında toplanarak tüzük uyarınca Büyük Kongre delegelerini seçtiler.

TOKAT — TURHAL

Turhal ilçe kongremiz 25 Eylül günü, delegelerinin hemen tamamı ve ilçe merkezindeki üyelerin çoğunluğu ile Dursun Eroğlu'nun başkanlığında toplandı.

Turhallı emekçi vatandaşlarımız tarafından büyük ilgi ile izlenen kongrede yapılan seçimler sonunda yeni yönetim kurulu Ali Akkaya, Dursun Eroğlu, Yusuf Güler, Ömer Mülkçü ve Zafer Öztürk arkadaşlarımızdan teşekkül etti. Yönetim kurulu ilk toplantısında görev bölüşümünü yaparak Zafer Öztürk'ü başkanlığa, Yusuf Güler'i sekreterliğe ve Dursun Eroğlu'nu da saymanlığa seçti.

TRABZON — MERKEZ İLÇE

Trabzon Merkez ilçe 3. olağan kongresi 1 Eylül günü Okan Karaaliler'in başkanlığında toplandı. Yönetim kurulu çalışma raporunda bütün maddî olanaksızlıklara rağmen yapılabilenler sıralandıktan ve mahallî seçim sonuçları tartışıldıktan sonra aynen şöyle denmekteydi:

> **"Hemen her zaman, her yerde önümüze birçok engeller çıkacaktır. Engeller aşılmaz değildir. Bunun için asla umutsuzluğa düşmüyoruz. Yarınlar hepimizindir. Elele, hep beraber tam bağımsız, gerçekten demokratik sosyalist Türkiye'yi kurmaya doğru ilerliyoruz. Tarihsel yön bunu doğrular. Devrim kaçınılmazdır. Trabzon halkı artık antiemperyalist çizgiye**

GENEL SEKRETER SARGIN'IN EGE AKDENİZ GEZİSİ

Genel Sekreter Nihat Sargın beraberinde Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Malatya milletvekili Şaban Erik olduğu halde 30 Ağustosta başlayan ve Ege Akdeniz bölgesini kapsayan 13 gün süreli büyük bir gezide bulunmuştur.

Uğranılan bölgelerde mahalli teşkilât denetlenmiş, yeni kuruluş çalışmaları gözden geçirilmiş, bazı kongrelerde hazır bulunulmuş ve ayrıca kasaba ve köylerde halkla temas ve sohbet toplantıları düzenlenmiştir.

30 Ağustos günü Afyon ve Dumlupınarda yapılan törenlere Parti'yi temsilen katılan heyet, ertesi gün Uşak ve Banaz, Sıvaslı ilçelerini dolaşmış, partililerle yapılan toplantılarda parti sorunları ve kongre hazırlıkları görüşülmüştür.

1 Eylül Pazar Günü Uşaktan hareketle Manisa'nın Alaşehir ve Salihli ilçe kongrelerine, İl başkanı Ali Rıza Duranlı ile birlikte katılan heyet üyeleri birer konuşma yapmışlar ve akşamüstü İzmir il merkezinde düzenlenen toplantıya katılmışlardır.

Bu toplantıda bir konuşma yapan Genel Sekreter Sargın, Dolmabahçe, Konya ve İzmir olaylarını inceleyerek iktidarın, Türkiye İşçi Partisine ve partililere karşı giriştiği yeni oyunları ve baskı teşebbüslerini gözler önüne sermiş ve partilileri, her zaman olduğu gibi uyanık bulunmaya davet ederek önümüzdeki genel seçimler için şimdiden çalışma ve hazırlıklarını tamamlama konusunda dikkati çekmiştir.

Pazartesi günü Sökede partililerle sohbette bulunarak Muğlaya geçen Sargın ve Erik, Muğla il başkanı ile birlikte Köyceğiz'e gitmişler ve kongre hazırlıklarını incelemişlerdir.

3 Eylül Salı günü Fethiyede bir sohbet toplantısında konuşan heyet üyeleri civar köylerde halkın dertlerini dinleyerek Çarşamba günü Köyceğiz kongresinde hazır bulunmuşlardır.

Çarşamba günü Yatağanda parti merkezinde partililerle ve kahvede emekçi halkımızla dertleşen Sargın ve Erik, aynı gün Aydın ve ilçelerinden Sultanhisar, Nazilli ve Sarayköye uğrayarak partilileri ziyaret etmişlerdir.

Geceleyin Denizlide il teşkilâtının kuruluş hazırlıklarını gözden geçiren heyet ertesi gün Dinarda yapılan sohbet toplantısında konuşmuş ve sorulan soruları cevaplandırarak Türkiye İşçi Partisine karşı girişilen iftira ve yalanların gerçek yüzünü açıklamışlardır.

Bucak (Burdur) ve Keçiborlu (İsparta)'da partililerle temas eden Genel Sekreter Sargın ve Merkez Yürütme Kurulu üyesi Erik, Cumartesi ve Pazar gününü Antalyada geçirerek Merkez ilçe ve il kongresine katılmışlardır.

Daha sonra Çivril (Denizli)'de partililerle sohbette bulunan ve köy gezisine katılan heyet Salı günü Afyonda il merkezinin kuruluş çalışmalarını incelemişler ve Çarşamba günü Sultandağı ve Emirdağı ilçelerini ziyaret ederek Ankaraya dönmüşlerdir.

Geziden çok olumlu izlenimlerle döndüğünü belirten Genel Sekreter Sargın, ilk fırsatta yeni gezilerin tertipleneceğini ve Büyük Seçimlere kadar, bütün Anadolu'nun, imkânlar sonuna kadar zorlanarak bir baştan bir başa taranacağını, bu konuda bütün Merkez Yürütme Kurulu ve Meclis grubu üyelerinin kararlı olduğunu açıklayarak, Büyük Kongremizden sonra nöbeti devralacak arkadaşlarımızın da aynı kararlı tutumu devam ettireceklerine emin olduğunu söylemiştir.

girmiştir. Son Boztepe yürüyüşü ve Atapark mitingi bunu göstermektedir. Bu kavga gittikçe gelişecektir. Bu oluşum iyi değerlendirilip kanalize edilmelidir.

Kardeşler, önümüzde, 1969 yılı Genel Seçimleri vardır. Genel seçimlerde bütün olanaklarımızı sonuna değin kullanıp hakikat saatini çalmamız gerekiyor. Yeni seçilecek arkadaşlar, bu büyük seçimin sorumluluğunu yüklenecekler dir. Kendilerine şimdiden başarılar diliyoruz."

Yönetim kurulunun aklanmasından sonra yapılan seçimler neticesi yeni yönetim kurulu, Yılmaz Uzun, Avni Doruk, Şahin Uçar, Yaşar Uçar ve Fikret Ersezer arkadaşlarımızdan meydana geldi.

TUNCELİ — OVACIK

Ovacık kongresi 16 Ağustos günü Mehmet Tokmak'ın kıraathanesinde il başkanı Kemal Burkay'ın başkanlığında toplandı. Müteşebbis yönetim kurulunun çalışma raporunu okumasından ve kurulun aklanmasından sonra söz alan Kemal Burkay Partimizin niteliklerini ve amaçlarını özetleyen bir konuşma yaptı. Seçimlerin sonucunda yeni ilçe yönetim kurulu, Kâzım Kılıç (başkan), Muzaffer Şamdereli (sekreter), Ali Koç (sayman), Hasan Kılıç ve Celâl Yürek'ten teşekkül etti.

TUNCELİ — NAZIMİYE

14 Eylül günü Kemal Burkay'ın başkanlığında yapılan Nazmiye ikinci olağan kongresinde çalışma raporunun okunmasından ve aklanmadan sonra konuşan misafir üyelerden Yusuf Kaçar, Ali Gültekin ve Kemal Burkay, Türkiye İşçi Partisinin ayırıcı niteliklerini anlatarak emekçi, fakir halkımızın Türkiye İşçi Partisi içinde toplanıp onu iktidara getirmesi gerektiğini, kurtuluşun ancak bu şekilde mümkün ola-(başkan), Temur Kaya (sekreter), Süleyman Özdoğan (sayman) ile Ali Rıza Doğan, Mustafa Saltık, İsmail Yıldırım ve Süleyman Orhan arkadaşlarımızdan meydana geldi.

TUNCELİ — MERKEZ İLÇE VE İL

20 Eylül günü Tunceli Merkez İlçe ve İl Kongreleri Merkez Yürütme Kurulu üyesi Diyarbakır Milletvekili Tarık Ziya Ekinci'nin başkanlığında yapılmıştır.

Dinleyicilerin çoğunluğunu köylü, işçi ve küçük esnafın teşkil ettiği kongrede İl Başkanı Avukat Kemal Burkay tarafından örgütlenme, seçim çalışmaları ve Tunceli İlinin meseleleri ile yurt ve dünya olaylarındaki son gelişmeleri kapsayan ayrıntılı çalışma raporu okunduktan sonra yönetim kurulu aklanmış, yurt ve dünya sorunları üzerinde genel konuşmalar bölümüne geçilmiştir.

İl kongresinde bir konuşma yapan Tarık Ziya Ekinci kalkınma ve eğitim sorunu üzerinde durarak bugünkü eğitim politikasıyla emekçi halkın aleyhine yürütülen adaletsiz ve dengesiz uygulamayı belirttikten sonra sözlerine şöyle devam etmiştir. **"Bugünkü eğitim politikası, halk aleyhine yürütülen adaletsiz uygulama yanında, özü itibariyle de toplumumuzun kalkınma gereklerini karşılamaktan yoksun, bir deyimle millî gelirimizi arttıracak nitelikte olmadığı gibi, üretimde aktif rol oynayacak bilgili ve yetenekli eleman yerine mevcut millî gelirden daha çok pay almayı amaç edinen tüketici insan yetiştirme esasına göre düzenlenmiştir. Toplum hayatının ve ekonomik gelişmenin ihtiyaçlarına cevap vermeyen bugünkü plânsız ve başı boş eğitim politikası aynı zamanda bir aydın işsizliğine yol açmıştır. Sanat okullarını ve çeşitli teknik okulları bitiren bir çok teknik elemanın devlet dairelerinde büro memurluğu yapmak zorunda kalmaları veya işsiz dolaşmaları, giderek artmakta olan bu aydın işsizliğinin vahim bir belirtisi olarak ortadadır. İdeolojik açıdan da eğitimiz bugünkü bozuk sömürü düzenine bağlı, toplum olarak daha ileri bir üretim düzeyine yükselmemize karşı çıkan bir muhteva taşımaktadır.**

Kapitalist sömürü esasına dayanan bugünkü kapkaç düzen değişmeden halk yararına, üretime yönelen ve kalkınmada etkin rol oynayan dengeli bir eğitim politikasını gerçekleştirmek mümkün olamayacaktır." demiştir.

Kongrede Avukat Kemal Burkay, Kalman Yüksel, Ali Öztekin, Hüseyin Okyay ve Ali Erdoğan Parti Programı açısından yurt ve dünya sorunları üzerinde ilgi ile izlenen birer konuşma yapmışlardır.

Yapılan seçimler sonunda Tunceli Merkez ilçe yönetim kuruluna Ali Erdoğan (başkan), Yerli Demir (sekreter), Ali İlbay (sayman), Hüseyin Kıllı ve Hıdır Aracı seçilmişlerdir.

Tunceli İl Yönetim Kurulu da avukat Kemal Burkay'ın başkanlığında sekreter Ali Gültekin, sayman Hasan Aygün ile Hüseyin Okyay, Hasan Yıldız, Hasan Kayarcı, Mehmet Keser, Ali Ağun ve Kalman Adır arkadaşlarımızdan teşekkül etmiştir.

URFA — VİRANŞEHİR

Viranşehir ilçe kongremiz Hüseyin Kiraz'ın başkanlığında 1 Eylül günü Tüccarlar Kulübünde toplandı. Çalışma raporunun okunup kurulun aklanmasından sonra yapılan seçimlerde yeni ilçe yönetim kurulunda Mustafa Beyazsakal (başkan), Mehmet Çelik (sekreter), Mehmet Büyükkılıç (sayman), Mehmet Özışık, Mustafa Sonbayram, Ömer Ergüder ve Mehmet Badem görevlendirilmiş bulunmaktadır.

URFA — SURUÇ

Suruç ilçemiz yıllık olağan kongresini Koç kıraathanesinde 2 Eylül Pazartesi günü yaptı. Hüseyin Kiraz'ın başkanlığındaki kongrede yeni yönetim kuruluna Adil Baran (başkan), Mehmet Göktaş (sekreter), Bekir Şahin (sayman) ile Halil Kaya, Cahit Görkey, Hüseyin Güzel, Cemil Fırtına, Fethi Polat ve Kadir Bozkurt seçildiler.

URFA — SİVEREK

8 Eylül günü Partimizin Siverek Kongresi Diyarbakır Milletvekili Tarık Ziya Ekinci'nin başkanlığında Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Urfa Milletvekili Behice Boran, Yüksek Haysiyet Divanı Üyesi İmam Temür ve Diyarbakır İl Başkanı Avukat Tahsin Ekinci'nin iştirakleri ile yapılmıştır.

Dinleyicilerin çoğunluğunu mütegallibe büyük toprak ağalarının baskısından bizar olan topraksız köylülerle, uyanık esnafın teşkil ettiği Siverek İlçe Kongresinde Behice Boran ve Tarık Ziya Ekinci ilgi ile izlenen birer konuşma yapmışlardır.

Tarık Ziya Ekinci konuşmasında özetle, Türkiye'nin, özellikle geri kalmış Doğu bölgesinin kalkınmasının ancak sanayileşme ile birlikte tarımda verimliliği artıracak tedbirlerin gerçekleştirilmesi ile mümkün olacağını anlatmış ve tarımda verimli işletmeciliğin köklü bir toprak reformu ile mümkün olacağını belirtmiştir. Ekinci "Toprak mülkiyeti bardak, elbise veya radyo mülkiyeti ile aynı anlamda mütalâa edilemez. Toprak sahibi elindeki toprakları dilediği gibi tasarruf hakkına sahip değildir; onu en iyi şekilde değerlendirmek ve en verimli tarzda işlemek zorundadır. Çünkü topraktan alınan mahsul 32 milyon nüfusun, yani bütün Türkiye halkının yaşama hakkını ilgilendirmekedir. Bugünkü büyük toprak mülkiyetine dayanan ağalık düzeninde, mülkiyet hakkının keyfî bir şekilde kullanılması, halkımızın beslenme olanaklarına cevap vermekten uzak geri bir üretim sistemini devam ettirdiği gibi, 4,5 milyon köylü ailesini ağaların baskısı altında tutan bir köle hayatına mahkûm etmiştir. O halde hem büyük köylü nüfusunun insanlık onuruna yakışır bir hayat düzeyine yükselmesini, hem de tarımda verimliliği artırmak amacı ile köklü bir toprak reformunun yapılmasında toplumumuz için hayatî bir zorunluk vardır. Türkiye İşçi Partisi iktidarında 500 dönümden yukarı bütün topraklar bedeli karşılığında ağalardan alınarak topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılacaktır." demiştir.

Ekinci ayrıca, halkımızın dinî duygularını sömürerek bugünkü kapkaç düzenini devam ettiren hâkim sınıfların dinle hiçbir ilgilerinin bulunmadığını anlatarak; "Halkı faizcilik ve tefecilikle soyan, vergi kaçakçılığı yapan, ülkemizi yabancılara peşkeş çekmek suretiyle onlarla ortaklaşa sömürmekten başka hiçbir ideal tanımayan bu gayrı milli zümrenin dinle, imanla ve ahlâkla hiçbir ilgisi yoktur. Bunların taptığı tek şey paradır." demiştir.

Kongrede İbrahim Babaoğlu, İmam Temür, Mustafa Düşünekli ve Kadir Dağlı Parti Programı açısından yurt ve Dünya olayları üzerinde birer konuşma yapmışlardır.

Konuşmalardan sonra yapılan yönetim kurulu seçimlerinde Hamza Kaynak (başkan), İbrahim Babaoğlu (sekreter), A. Kadir Vural (sayman) ile Bubo Sultan, Abdullah Akkuş, M. Ali Durmuş ve M. Emin Veysan yönetim kurulunu teşkil etmişlerdir.

URFA — BİRECİK

15 Eylül günü Zeki Korkmaz'ın başkanlığında yapılan kongrede yönetim kurulunun çalışma raporunun okunmasından ve aklanmasından sonra söz alan üyelerden Zeki Korkmaz, Amerika'nın Türkiye üzerindeki nüfuz ve baskısından yakındı; Ali Öder, işçilerimizin sömürülmelerini örnekler vererek anlattı; Hüseyin Özkan ise memleketteki yaygın işsizlik derdine ve mahallî konulara değindi. Yapılan seçimler sonunda yeni ilçe yönetim kuruluna Hüseyin Özkan (başkan), Hasan Gökdoğan (sekreter), Ali Öder (sayman) ile Orhan Bozkurt ve Ahmet Terkan seçildiler.

URFA — HİLVAN

22 Eylül günü Hilvan ilçemizin yıllık olağan kongresi Ömer Seymen'in başkanlığında Yayla oteli salonunda yapıldı. Gündem maddeleri tamamlandıktan sonra yeni yönetim kurulu seçimini, Mehmet Akiz, Müslüm Bağıran, Ömer Seymen, Mustafa Çiçek, Haydar Somuncu, Müslüm Şengül ve Bekir Sancar kazandılar.

VAN — GEVAŞ

Gevaş ilçe kongremiz 25 Ağustosta olağan kongresini yapmış ve yapılan seçimlerde Ali Alan, Nezir Hızarcı, Piran Okan, M. Salih Bayar ile Yasan Meşe yeni ilçe yönetim kurulu asil üyeliklerine seçilmişlerdir. Kurulun görev bölümünde Ali Alan başkan, Nezir Hızarcı sekreter, Piran Okan da sayman olmuştur.

VAN — MERKEZ İLÇE VE İL

15 Eylül günü yapılan Van Merkez İlçe ve İl Kongreleri Diyarbakır milletvekili Tarık Ziya Ekinci'nin başkanlığında Ağrı İl Başkanı Dr. Naci Kutlay ve Muş İl örgütünden Avukat Ruşen Aslan'ın iştirakleri ile yapılmıştır.

Dinleyicilerin çoğunluğunu işçi ve uyanık enafın teşkil ettiği Van il Kongresinde bir konuşma yapan Tarık Ziya Ekinci son Doğu gezisinde Van iline uğrayan Başbakan Demirel'e ve bu gezi münasebeti ile Başbakanın himayesinde konuşan Van valisine cevap vermiştir.

Ekinci konuşmasında "Büyük toprak ağalığı sistemine ve komprador burjuvaziye dayanan bugünkü özel sektörcü düzende ekonomik hayata hâkim olan üretim araçlarının özelmülkiyeti yanında, adaletsiz vergi politikası, kredi dağılışındaki dengesizlik, faizcilik, tefecilik, enflâsyonist fiat politikası ve karaborsacılık yoluyla emekçi halk yığınlarının zararına bir gelir dağılışı yapılmaktadır. Bu adaletsiz gelir dağılışı sonucu fert ve aile gelirlerinde büyük farklar meydana geldiği gibi,

bölgeler arasında da gelişme farkları olmaktadır. Türkiye'de geniş halk kitlelerinin mazur kaldığı işsizliğin, sefaletin ve Doğu illerinin Batı illerimize nazaran geri kalmasının sebebi budur. Böyle bir düzende doğu illerinde hizmet sektörü alanında yapılan yatırımları AP İktidarının bir başarısı gibi göstermek iyi niyetle ve vatanseverlikle bağdaşmaz. Hele Van valisinin, Van ili ve çevresinde yapılan yatırımların bu ilin yıllık vergi gelirinden fazla olduğunu iddia ederek bu girişimleri İktidarın bir lütfü gibi göstermesi, ya sırsıklam cehaletten, ya da başbakana hulûs çakmak arzusundan ileri gelmektedir. Bir kere yatırımlar vergi gelirlerine göre değil, bölgenin ve halkın ihtiyaçlarına göre yapılır. Diğer taraftan Van halkının direkt vergiler yanında ödediği vasıtalı vergiler, fiat politikasından doğan kayıpları ve Batı illerine yönelen sermaye hareketlerinin sebep olduğu gelir kaybı göz önüne alınırsa mekanik ölçülerle bile Van'a yapılan bu mahdut yatırımlar Van halkının ödediklerinin yanında devede kulak olmaktan uzaktır." demiştir.

Kongrede Dr. Naci Kutlay, Avukat Ruşen Aslan, Cevdet Postacıoğlu ve Cemil Fazlı da Parti Programı açısından yurt ve dünya olaylarına değinen ilginç konuşmalar yapmışlardır.

Seçimler sonunda Van İl Yönetim Kurulu'na Hurşidi Cihan Altaylı (başkan), Cemil Fazlı (sekreter), Atillâ Altaylı (sayman), Ömer Deniz, Hüsamettin Bayram, Nevzat Kılıçkan ve Ali Sivas seçilmişlerdir.

ZONGULDAK — İL

Zonguldak il kongremiz 15 Eylül Pazar günü ilçe delegelerinin ve kalabalık bir emekçi kütlesinin katılmasiyle toplandı. Kongre başkanlığına, Genel Sekreter Nihat Sargın'ın seçilmesinden sonra Atatürk, birinci milli kurtuluş savaşımızın şehitleri, ikinci milli kurtuluş mücadelesinde hayatlarını kaybeden Vedat Demircioğlu ve Atalay Savaş kardeşlerimiz, emekçi sınıfların kurtuluşu uğurunda hayatlarını kaybedenler ve son zelzelede vefat eden Bartınlı hemşerilerimiz için saygı duruşu yapıldı ve İstiklâl Marşımız hep bir ağızdan söylendi.

Yönetim Kurulu'nun çalışma raporu, bir yıl içinde yöneticilerimize ve üyelerimize karşı girişilen büyük baskı ve ekmekle oynama, işten çıkarma hareketlerini dile getiriyor, diğer yandan da bütün bu teşeşbbüslere rağmen son seçimlerde aldığımız oy sayısını 1965 seçimi ile kıyaslıyarak Partimizin havzadaki gelişmesini rakamlarla gözler önüne seriyordu.

Rapor üzerinde söz alan delegeler özellikle köylerle ilişkinin artırılması ve mali olanakların sağlanması konusu üzerinde durdular.

Kurulun aklanmasından sonra, Gündemin yurt ve dünya sorunları bölümünde ilk konuşmayı yapan Genel Yönetim Kurulu üyesi ve il başkanı Hüsamettin Güven dinleyiciler tarafından ilgi ve tasviple izlenen konuşmasında iç ve dış politika sorunları üzerinde durdu ve işçi sınıfımızın gerçek kurtuluşunun ancak Türkiye İşçi Partisinin saflarında toplanıp birleşerek onu iktidara getirmek ve köklü dönüşümler yapmak suretiyle mümkün olabileceğini heyecanlı bir dille anlattı.

Daha sonra söz alan Genel Sekreter Sargın, Zonguldak havzasının özel durumuna değinerek hakim sınıfların aldatmacaları ve yaklaşan bunalım konusunda konuştu. (Arkadaşımızın konuşamsının geniş bir özetini diğer sütunlarımîzda gulacaksınız.)

Son olarak konuşan Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Urfa milletvekili Behice Boran, Başbakanın son seyahatinde ileri sürdüğü hususlara cevap vererek, Demirel'in bütün konuşmalarında nasıl yarım doğrulardan hareket ettiğini ve asıl gerçeği gizlemeye çalıştığını örneklerle anlattı.

Yapılan seçimler sonunda yeni il yönetim kurulu asil üyeliklerine Hüsamettin Güven (başkan), Sabri Eryılmaz (sekreter), Muhittin Kurt (sayman), Tahsin Yılmaz, Mehmet Sevindi, Yavuz Ünal, Vahap Durmuş, A. Mamdi Dinler ve Sezai Demircioğlu getirildiler.

TİP Yayınları

Tarık Ziya EKİNCİ	Doğu Dramı 2 lira
Mekin DİNÇER	Plânlı Devrimcilik 50 kuruş
Selâhattin HİLÂV	Toplumculuk ve İnsan 50 k.
İdris KÜÇÜKÖMER	Bağımsızlık Sorunu 50 kuruş
Murat SARICA	1961 Anayasasının Sosyal Niteliği 50 kuruş
Murat SARICA	Halkçılık, Milliyetçilik Devrimcilik 50 kuruş

Sosyal Adalet Yayınları

Hüseyin KORKMAZGİL	Öhhööö! 3 lira
Maurice DOBB	Kapitalizm Dün, Bugün 4 lira
Maurice DOBB	Az gelişmiş Ülkeler ve İktisadi Kalkınma (Tükendi)
Oscar LANGE	Kalkınma Yöntemleri (2. Baskı) 3 lira

Bu yayınlar aşağıdaki adresten ödemeli veya posta pulu karşılığında istenebilir. 20 liradan yukarı siparişlerde % 20 indirim yapılır.

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi Mithatpaşa Cad. 63/1 — ANKARA

A.P.'li Zorbalara Cevap

Dünkü kurtuluş bayramında bildiri dağıtan partili kardeşlerimize ve geceki kutlama törenine katılan parti üyemize gözü dönmüş AP'liler tarafından saldırılarda bulunulmuştur. Mürekkep yalamış ve cebine yüksek okul diploması koymuş bir AP'li de bildiri dağıtımına engel olmak istemiş, leş gibi içki kokan ağzı ile sağa sola bağırıp adam toplamaya çalışmıştır. Ancak kendilerine kanunî ihtarda bulunularak, karışamayacakları hatırlatılmış ve bildiriler halka dağıtılmıştır.

Bu vesile ile zorbalığa başvurarak bizleri sindireceklerini sanan AP'lilere bir cevap vermek ihtiyacı doğmuştur. Bizler Türkiye'mizin bağımsızlığına toz kondurulamayacak günleri getirmek için uğraşıyoruz. Bu yüzden Amerika'ya olduğu kadar Rusya'ya da karşıyız. Ve tam bağımsızlıktan yanayız. AP'liler buna mı karşıdırlar?

Bizler Çekoslovakya olayının bir büyük devlete bağlı olma yüzünden doğduğunu söylüyor, böyle bir belaya düşmekten yurdumuzu alıkoymak istiyoruz. Askeri paktların daima lider devlet çıkarına çalıştığını son Çek olayları ortaya koymuştur diyoruz. Ve bu yüzden de Amerika'ya karşı uyanık olmak, bağımsızlığımıza sımsıkı sarılmak teklifini öne sürüyoruz. AP'liler buna mı karşıdırlar?

Amerikalılar bayrak yırtıyor, yargılanmıyorlar. Adam çiğniyor ellerini kollarını sallayarak geziyorlar. Kendileri gümrük teşkilâtı kuruyorlar, PTT teşkilâtı kuruyorlar, radyo istasyonu kuruyorlar. Yani kanunlarımızı dinlemek ihtiyacı duymuyorlar. Yani bağımsızlığımızı çiğniyorlar. Biz bunlara karşı direniyoruz. AP'liler bunu mu istemiyorlar?

Biz 54 ikili anlaşma başımıza beladır, boynumuza halkadır diyoruz. Biz komutanlarımızın bile giremediği 102 yabancı üssü reddediyoruz. Yabancı bayrak ve yabancı asker istemediğimizi söylüyoruz. Ne Rusya ne Amerika, Türkiye Türklerindir diye ilân ediyoruz. AP'liler buna mı karşı çıkıyorlar?

TİP'liler komünistmiş, Rusya'ya köleymiş. Bu yalanı söyleyenlerin suratlarına çarparız. Biz genel başkanımızdan üyemize kadar en milliyetçi kişileriz. Hangimiz yabancı bir devletten komisyon alıp cebe indirmişiz? Hangimiz yabancı bir devlet başkanı ile resim çektirip kendimizi seçtirmişiz? Hangimiz yabancılara avukatlık etmişiz? Bizler bu halkın mutlu olması, sefaletten kurtulması için, Türkiye'mizden yabancı baskıların kalkması için çalışıyoruz. Biz milliyetçi değiliz de yabancı bir başkanın başbakanımıza yazdığı nezaket dışı mektubu saklamaya çalışanlar mı milliyetçidir? O onur kırıcı mektubun sahibini bağırlarına basanlar mı bu yurdu seven kişilerdir? Kıbrıs'ta önümüzü kesen 6. filoya alkış tutanlar mı milliyetçidir? Biz bu zilleti reddediyoruz. Ve ne yapsanız bu savaşı sürdüreceğimizi, yabancı bayraklardan, yabancı üs ve askerlerden arınmış Türkiye'yi gerçekleştireceğimizi ilân ediyoruz.

YAŞASIN YARININ MUTLU VE BAĞIMSIZ TÜRKİYESİ!

YAŞASIN EMEKÇİ HALKIMIZ..."

Baskılar Bizi Yıldıramaz

Eskişehir il örgütümüzün 6. filonun gelişi dolayısiyle yayınlayıp dağıttığı üç ayrı bildiri için Eskişehir Savcılığınca kovuşturma açılmıştır. Bildirilerin dağıtılışından aylarca sonra açılan bu kovuşturma Adalet Bakanlığının yazısı üzerine başlatılmış ve il başkanımız Turgut Kazan avukat olduğu halde polis marifetiyle mevcutlu olarak Savcılığa çağrılmıştır. Hükümete de zabıtaya hakaretten iki ayrı ifadesi alınan Kazan daha sonra serbest bırakılmıştır.

Demokratik bir hukuk devletinde görülmeyecek şekilde siyasi bir partinin il başkanı hakkında kovuşturma açılması için, Adalet Bakanlığının savcılığa yazılı direktif vermesi AP iktidarının tutumunu bir kere daha gözler önüne sermektedir.

Eskişehir il başkanlığının 30 Ağustos ve 2 Eylül Eskişehir kurtuluş günü dolayısile dağıttığı bildirilerin dağıtımı sırasında, başlarında Kızılay başkanı İsmet Aktop'un bulunduğu AP'li bir grup arkadaşlarımıza saldırmış ve bildirileri alıp yırtmak istemiştir. Ancak saldırganlar hedeflerine ulaşamamışlar, Eskişehirliler tarafından büyük bir ilgi ve genel tasviple karşılanan bildiriler tamamen dağıtılmıştır. Ayrıca geceki kutlama kokteylinde de AP'liler arkadaşlarımıza saldırarak hadise çıkarmak istemişlerse de muvaffak olamamışlardır.

Eskişehir il başkanlığımızın olaylardan sonra çıkardığı Basın Bültenini aşağıda aynen yayınlıyoruz.

Diğer yandan Çanakkale'de de baskı hareketleri son zamanlarda artmış bulunuyor. Arkadaşlarımızın muhtelif vesilelerle yayınladıkları bildiriler üstüste toplatılmakta, arkadaşlarımız karakola celbedilerek saatlerce alıkonmakta, ifadeleri alınmakta, yıldırılmak istenmektedir. Bu konu ile ilgili olarak Çanakkale il başkanlığının Vilâyete yazılan protesto yazısında baskı örnekleri tek tek sıralanarak şöyle denilmektedir:

"Son zamanlarda sıklaşan polisin baskı hareketleri, kanun dışı davranışları ile kişisel hürriyet ve insan haklarını ortadan kaldırma çabası kendini göstermektedir. Büyük milletimizin hizmetinde olan, olması gereken polis, AP iktidarı tarağından, AP'li olmayan vatandaşlara karşı baskı aracı olarak kullanılmak istenmektedir." "Bu hareketleri kin ve nefretle protesto eder, canımızı, malımızı, hürriyet ve haklarımızı, insanlığa sığmayan alçakça hareketleri önlemeye çalışacağımızı, fakat çıkacak hadiselerden de sorumlu olamıyacağımızı, en büyük mülkiye amiri olarak size bildirir, bu çirkin faşist metodların son bulmasını isteriz."

Sayın Okuyucularımıza

Elinizdeki bu sayımız, 20 gün kadar gecikmeyle, fakat iki sayı birarada olarak yayınlanmış bulunuyor. Gecikmenin nedeni, bir yandan bu sürede örgütün yoğun ve önde gelen çalışmalarını aksettiren mahalli kongreleri, tutanaklar Genel Merkeze intikal ettikçe tamamen verebilmek diğer yandan da birçok okuyucumuzun, kongre ve seçim sonuçları dışında ilgi duyacakları diğer yazıların aynı sayıda dengeli biçimde yer alabilmesini sağlamak endişesidir.

Önümüzdeki sayı da gene böyle iki sayı birarada olarak Kasım başında yayınlanacak, böylece "TİP Haberleri" bir yaşını doldurmuş, ilk cildini tamamlamış olacaktır.

1. cildimizin cilt kapaklarını ısmarlamış bulunuyoruz. Elde mevcut 100 adet ayrıca ciltlenmiş olarak satışa çıkarılacaktır. 50 lira gönderen okuyucularımız, hem abonesini bir yıl için yenilemiş olacak, hem de TİP Haberleri'nin I. cildine -her türlü posta masrafı tarafımıza ait olmak üzere- tam takım ve mükemmel ciltli olarak sahip olacaklardır. İsteyen okuyucularımız ise, Genel Merkeze müracaatla 12.5 lira mukabilinde cilt kapağına sahip olabilecek veya 15 liraya dergilerini ciltletebilecektir. Taşradaki abonelerimiz ise 30 lira gönderdikleri takdirde, hem bir yıl için abonesini yenilemiş olacak, hem de -her türlü posta masrafı tarafımıza ait olmak üzere- I. cildimizin cilt kapağına kavuşmuş olacaktır.

Sayın abonelerimizin abone formalitelerini kolaylaştırmak üzere (süresi bitmeden abonesini yenilemek üzere müracaatı Genel Merkeze ulaşmadığı takdirde) abonemize, abonesinin bitimi tarihinden sonraki ilk sayısını 16 lira ödemeli olarak yeni dergisini alan okuyucumuz otomatikman abone süresini bir yıl için yeniden tazelemiş olacaktır.

Yalnızca, siz sayın abonelerinin yakın ilgi ve desteğine güvenerek yayın hayatına atılan ve güvencinde de haklı çıkan TİP Haberleri, önümüzdeki yılda da aynı ilgi ve desteğin kendisinden esirgenmiyeceğinden emin bulunmaktadır.

En iyi duygularımızla.

TİP Haberleri

Mithatpaşa Cad. 63/1
Yenişehir — ANKARA

(1650) Sayın İzzettin Silier
Cevdet Paşa Cad. 96
Bebek/İSTANBUL